

Euroopan unionin virallinen lehti

L 365

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

49. vuosikerta

21. joulukuuta 2006

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1909/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Japanista peräisin olevien televisiokamerajärjestelmien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 2042/2000 liitteen muuttamisesta 1
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1910/2006, annettu 19 päivänä joulukuuta 2006, lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Japanista peräisin olevien televisiokamerajärjestelmien tuonnissa neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen 7
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1911/2006, annettu 19 päivänä joulukuuta 2006, lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta Algeriasta, Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnissa asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen 26
- Komission asetus (EY) N:o 1912/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 50
- ★ Komission asetus (EY) N:o 1913/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, maatalouden euromääräisen valuuttajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maatalousalalla ja eräiden asetusten muuttamisesta 52
- ★ Komission asetus (EY) N:o 1914/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 64
- ★ Komission asetus (EY) N:o 1915/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, yhteisön ennakkotarkkailun jatkamisesta tietyistä kolmansista maista peräisin olevien tiettyjen rauta- ja terästuotteiden tuonnin osalta 76
- ★ Komission asetus (EY) N:o 1916/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, eräisiin Albaniasta peräisin oleviin kaloihin ja kalastustuotteisiin sovellettavien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoimisesta 78

Hinta: 18 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1917/2006, annettu 19 päivänä joulukuuta 2006, vilja- ja riisialan tuonti- ja vientitodistusten järjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1342/2003 muuttamisesta** 82
 - ★ **Komission asetus (EY) N:o 1918/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, Tunisiasta peräisin olevan oliiviöljyn tariffikiintiön avaamisesta ja hallinnoinnista** 84
-

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

2006/978/EY:

- ★ **Neuvoston päätös, tehty 19 päivänä joulukuuta 2006, El Salvadorin tasavallalle myönnettävästä oikeudesta kestävää kehitystä ja hyvää hallintoa koskevaan erityiseen kannustusmenettelyyn 1 päivän tammikuuta 2007 jälkeen** 86
-

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset

2006/979/YUTP:

- ★ **Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean päätös EUPM/1/2006, tehty 5 päivänä joulukuuta 2006, Bosnia ja Hertsegovinassa toteutettavan Euroopan unionin poliisioperaation (EUPM) johtajan/poliisikomentajan toimeksiannon jatkamisesta** 87

2006/980/YUTP:

- ★ **Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean päätös EUPT/2/2006, tehty 12 päivänä joulukuuta 2006, Kosovossa oikeusvaltion alalla ja mahdollisilla muilla aloilla mahdollisesti toteutettavaa EU:n kriisinhallintaoperaatiota varten asetetun EU:n suunnitteluryhmän (EUPM Kosovo) johtajan toimeksiannon jatkamisesta** 88
-

Huomautus lukijalle (katso kansilehden kolmas sivu)

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1909/2006,**annettu 18 päivänä joulukuuta 2006,****lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Japanista peräisin olevien televisiokamerajärjestelmien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 2042/2000 liitteen muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

tuun tuotemääritelmiin mutta joita ei kuitenkaan voida pitää televisiokamerajärjestelminä.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus',

- (4) Komissio julkaisi 29 päivänä syyskuuta 2005 ilmoituksen ⁽⁴⁾ perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tarkastelun vireillepanosta. Tarkastelu koskee asetusta (EY) N:o 2042/2000, jolla otettiin käyttöön voimassa olevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet Japanista peräisin olevien televisiokamerajärjestelmien tuonnissa.

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

- (5) Komissio aloitti 18 päivänä toukokuuta 2006 julkaistulla ilmoituksella perusasetuksen 5 artiklan mukaisen, tiettyjen Japanista peräisin olevien televisiokamerajärjestelmien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn. Koska menettelyn soveltamisalaan kuuluvat myös tuotteet, joihin sovelletaan asetuksella (EY) N:o 2042/2000 vahvistettuja toimenpiteitä, komissio pani vireille 18 päivänä toukokuuta antamallaan ilmoituksella myös voimassa olevia toimenpiteitä koskevan tarkastelun perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla.

sekä katsoo seuraavaa:

A. AIEMMAT MENETTELYT

- (1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 1015/94 ⁽²⁾ käyttöön lopullisen polkumyynnitullin Japanista peräisin olevien televisiokamerajärjestelmien tuonnissa.
- (2) Neuvosto vahvisti syyskuussa 2000 asetuksella (EY) N:o 2042/2000 ⁽³⁾ lopulliset polkumyynnitullit, jotka oli otettu käyttöön asetuksella (EY) N:o 1015/94 (sellaisena kuin se on myöhemmin muutettuna) perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (3) Neuvosto jätti asetuksen (EY) N:o 2042/2000 1 artiklan 3 kohdan e alakohdassa polkumyynnitullin soveltamisalan ulkopuolelle kyseisen asetuksen liitteessä, jäljempänä 'liite', luetellut ammattikäyttöön tarkoitettut korkealaatuiset kamerajärjestelmät, jotka teknisiltä ominaisuuksiltaan sopivat kyseisen asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa annet-

B. AMMATTIKÄYTTÖÖN TARKOITETTUJA UUSIA KAMERAJÄRJESTELMÄLLEJÄ KOSKEVA TUTKIMUS**1. Menettely**

- (6) Japanilainen vientiä harjoittava tuottaja Hitachi Denshi (Europa) GmbH, jäljempänä 'Hitachi', ilmoitti komissiolle aikovansa tuoda yhteisön markkinoille uuden ammattikäyttöön tarkoitettun kamerajärjestelmämallin ja pyysi komissiota lisäämään tämän uuden ammattikäyttöön tarkoitettun kamerajärjestelmämallin asetuksen (EY) N:o 2042/2000 liitteeseen ja jättämään sen siten polkumyynnitullien soveltamisalan ulkopuolelle.
- (7) Komissio ilmoitti pyynnöstä yhteisön tuotannonalalle ja pani vireille tutkimuksen, joka rajattiin sen määrittämiseen, kuuluuko tarkasteltavana oleva tuote polkumyynnitullien soveltamisalaan ja olisiko asetusta (EY) N:o 2042/2000 tämän perusteella muutettava.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EYVL L 111, 30.4.1994, s. 106. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1754/2004 (EUVL L 313, 12.10.2004, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 244, 29.9.2000, s. 38. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 913/2006 (EUVL L 169, 22.6.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ EUVL C 239, 29.9.2005, s. 9.

2. Tutkittava malli

- (8) Vastaanotettu vapautushakemus ja sen mukana toimitetut tekniset tiedot koskivat seuraavaa kamerajärjestelmämallia:

Hitachi:

— kamerarunko V-35W.

Kyseinen malli esiteltiin polkumyynnitullien soveltamisalan ulkopuolelle jätetyn kamerarungon V-35 seuraajamallina.

3. Päätelmät

- (9) Kamerarunko V-35W kuuluu asetuksen (EY) N:o 2042/2000 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa olevan tuotemääritelmän piiriin. Se on kuitenkin edeltäjämallinsa tavoin tarkoitettu pääasiassa ammattikäyttöön eikä sitä myydy vastaavan triax-järjestelmän tai -sovittimen kanssa EY:n markkinoilla.
- (10) Siksi todettiin, että sitä voidaan pitää neuvoston asetuksen (EY) N:o 2042/2000 1 artiklan 3 kohdan e alakohdan mukaisena ammattikäyttöön tarkoitettuna kamerajärjestelmänä. Sen vuoksi se olisi jätettävä voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle ja lisättävä asetuksen (EY) N:o 2042/2000 liitteeseen.
- (11) Yhteisön toimielinten vakiintuneen käytännön mukaisesti uusi malli olisi vapautettava polkumyynnitullista siitä alkaen, kun komission yksiköt ovat vastaanottaneet vapautushakemuksen. Näin ollen seuraavan kameramallin tuonti, joka on tapahtunut 11 päivänä huhtikuuta 2006 tai sen jälkeen, olisi vapautettava polkumyynnitullista mainitusta päivästä alkaen:

Hitachi:

— kamerarunko V-35W.

4. Intressitahoille ilmoittaminen ja päätelmät

- (12) Komissio ilmoitti päätelmistään yhteisön tuotannonalalle ja tarkasteltavana olevan televisiokamerajärjestelmän vientiä harjoittavalle tuottajalle ja antoi niille mahdollisuuden ilmaista kantansa. Mikään osapuolista ei vastustanut komission päätelmiä.
- (13) Edellä esitetyn perusteella ehdotetaan, että asetuksen (EY) N:o 2042/2000 liite muutetaan tämän mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 Artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2042/2000 liite tämän asetuksen liitteellä.

2 Artikla

1. Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Tätä asetusta sovelletaan seuraavan vientiä harjoittavan tuottajan tuottaman ja yhteisöön viemän seuraavan mallin tuontiin:

Hitachi 11 päivästä huhtikuuta 2006

— kamerarunko V-35W.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 2006.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J.-E. ENESTAM

LIITE

"LIITE

Luettelo ammattikäyttöön tarkoitetuista kamerajärjestelmistä, jotka eivät ole televisiolähetyskamerajärjestelmiä ja jotka on vapautettu toimenpiteistä

Yrityksen nimi	Kamerarunko	Etsin	Kameraohjausyksikkö	Ohjaus- ja käyttöyksikkö	Pääohjausyksikkö	Kameran sovittimet
Sony	DXC-M7PK	DXF-3000CE	CCU-M3P	RM-M7G	—	CA-325P
	DXC-M7P	DXF-325CE	CCU-M5P	RM-M7E ⁽¹⁾		CA-325AP
	DXC-M7PH	DXF-501CE	CCU-M7P			CA-325B
	DXC-M7PK/1	DXF-M3CE	CUU-M5AP ⁽¹⁾			CA-327P
	DXC-M7P/1	DXF-M7CE				CA-537P
	DXC-M7PH/1	DXF-40CE				CA-511
	DXC-327PK	DXF-40ACE				CA-512P
	DXC-327PL	DXF-50CE				CA-513
	DXC-327PH	DXF-601CE				VCT-U14 ⁽¹⁾
	DXC-327APK	DXF-40BCE				
	DXC-327APL	DXF-50BCE				
	DXC-327AH	DXF-701CE				
	DXC-537PK	DXF-WSCE ⁽¹⁾				
	DXC-537PL	DXF-801CE ⁽¹⁾				
	DXC-537PH	HDVF-C30W				
	DXC-537APK					
	DXC-537APL					
	DXC-537APH					
	EVW-537PK					
	EVW-327PK					
	DXC-637P					
	DXC-637PK					
	DXC-637PL					
	DXC-637PH					
	PVW-637PK					
	PVW-637PL					
	DXC-D30PF					
	DXC-D30PK					
	DXC-D30PL					
	DXC-D30PH					
	DSR-130PF					
	DSR-130PK					
	DSR-130PL					
	PVW-D30PF					
	PVW-D30PK					
	PVW-D30PL					
	DXC-327BPF					
	DXC-327BPK					
	DXC-327BPL					
	DXC-327BPH					
	DXC-D30WSP ⁽¹⁾					
	DXC-D35PH ⁽¹⁾					
	DXC-D35PL ⁽¹⁾					
	DXC-D35PK ⁽¹⁾					
	DXC-D35WSPL ⁽¹⁾					
	DSR-135PL ⁽¹⁾					

Yrityksen nimi	Kamerarunko	Etsin	Kameraohjausyksikkö	Ohjaus- ja käyttöyksikkö	Pääohjausyksikkö	Kameran sovittimet
Ikegami	HC-340	VF15-21/22	MA-200/230	RCU-240	—	CA-340
	HC-300	VF-4523	MA-200A ⁽¹⁾	RCU-390 ⁽¹⁾		CA-300
	HC-230	VF15-39	MA-400 ⁽¹⁾	RCU-400 ⁽¹⁾		CA-230
	HC-240	VF15-46 ⁽¹⁾	CCU-37	RCU-240A		CA-390
	HC-210	VF5040 ⁽¹⁾	CCU-10			CA-400 ⁽¹⁾
	HC-390	VF5040W ⁽¹⁾				CA-450 ⁽¹⁾
	LK-33					
	HDL-30MA					
	HDL-37					
	HC-400 ⁽¹⁾					
	HC-400W ⁽¹⁾					
	HDL-37E					
	HDL-10					
	HDL-40					
	HC-500 ⁽¹⁾					
	HC-500W ⁽¹⁾					
Hitachi	SK-H5	GM-5 (A)	RU-C1 (B)	—	—	CA-Z1
	SK-H501	GM-5-R2 (A)	RU-C1 (D)			CA-Z2
	DK-7700	GM-5-R2	RU-C1			CA-Z1SJ
	DK-7700SX	GM-50	RU-C1-S5			CA-Z1SP
	HV-C10	GM-8A ⁽¹⁾	RU-C10 (B)			CA-Z1M
	HV-C11	GM-9 ⁽¹⁾	RU-C10 (C)			CA-Z1M2
	HV-C10F	GM-51 ⁽¹⁾	RC-C1			CA-Z1HB
	Z-ONE (L)		RC-C10			CA-C10
	Z-ONE (H)		RU-C10			CA-C10SP
	Z-ONE		RU-Z1 (B)			CA-C10SJA
	Z-ONE A (L)		RU-Z1 (C)			CA-C10M
	Z-ONE A (H)		RU-Z1			CA-C10B
	Z-ONE A (F)		RC-C11			CA-Z1A ⁽¹⁾
	Z-ONE A		RU-Z2			CA-Z31 ⁽¹⁾
	Z-ONE B (L)		RC-Z1			CA-Z32 ⁽¹⁾
	Z-ONE B (H)		RC-Z11			CA-ZD1 ⁽¹⁾
	Z-ONE B (F)		RC-Z2			CA-Z35 ⁽¹⁾
	Z-ONE B		RC-Z21			EA-Z35 ⁽¹⁾
	Z-ONE B (M)		RC-Z2A ⁽¹⁾			
	Z-ONE B (R)		RC-Z21A ⁽¹⁾			
	FP-C10 (B)		RU-Z3 ⁽¹⁾			
	FP-C10 (C)		RC-Z3 ⁽¹⁾			
	FP-C10 (D)		RU-Z35 ⁽¹⁾			
	FP-C10 (G)		RU-3300N ⁽¹⁾			
	FP-C10 (L)					
	FP-C10 (R)					
	FP-C10 (S)					
	FP-C10 (V)					
	FP-C10 (F)					
	FP-C10					
	FP-C10 A					
	FP-C10 A (A)					
	FP-C10 A (B)					
	FP-C10 A (C)					
	FP-C10 A (D)					

Yrityksen nimi	Kamerarunko	Etsin	Kameraohjausyksikkö	Ohjaus- ja käyttöyksikkö	Pääohjausyk- sikkö	Kameran sovittimet
	FP-C10 A (F) FP-C10 A (G) FP-C10 A (H) FP-C10 A (L) FP-C10 A (R) FP-C10 A (S) FP-C10 A (T) FP-C10 A (V) FP-C10 A (W) Z-ONE C (M) Z-ONE C (R) Z-ONE C (F) Z-ONE C HV-C20 HV-C20M Z-ONE-D Z-ONE-D (A) Z-ONE-D (B) Z-ONE-D (C) Z-ONE.DA (1) V-21 (1) V-21W (1) V-35 (1) DK-H31 (1) V-35W (1)					
Matsushita	WV-F700 WV-F700A WV-F700SHE WV-F700ASHE WV-F700BHE WV-F700ABHE WV-F700MHE WV-F350 WV-F350HE WV-F350E WV-F350AE WV-F350DE WV-F350ADE WV-F500HE (*) WV-F-565HE AW-F575HE AW-E600 AW-E800 AW-E800A AW-E650 AW-E655 AW-E750 AW-E860L AK-HC910L AK-HC1500G	WV-VF65BE WV-VF40E WV-VF39E WV-VF65BE (*) WV-VF40E (*) WV-VF42E WV-VF65B AW-VF80	WV-RC700/B WV-RC700/G WV-RC700A/B WV-RC700A/G WV-RC36/B WV-RC36/G WV-RC37/B WV-RC37/G WV-CB700E WV-CB700AE WV-CB700E (*) WV-CB700AE (*) WV-RC700/B (*) WV-RC700/G (*) WV-RC700A/B (*) WV-RC700A/G (*) WV-RC550/G WV-RC550/B WV-RC700A WV-CB700A WV-RC550 WV-CB550 AW-RP501 AW-RP505 AK-HRP900 AK-HRP150	—	—	WV-AD700SE WV-AD700ASE WV-AD700ME WV-AD250E WV-AD500E (*) AW-AD500AE AW-AD700BSE

Yrityksen nimi	Kamerarunko	Etsin	Kameraohjausyksikkö	Ohjaus- ja käyttöyksikkö	Pääohjausyksikkö	Kameran sovitimet
JVC	KY-35E	VF-P315E	RM-P350EG	—	—	KA-35E
	KY-27ECH	VF-P550E	RM-P200EG			KA-B35U
	KY-19ECH	VF-P10E	RM-P300EG			KA-M35U
	KY-17FITECH	VP-P115E	RM-LP80E			KA-P35U
	KY-17BECH	VF-P400E	RM-LP821E			KA-27E
	KY-F30FITE	VP-P550BE	RM-LP35U			KA-20E
	KY-F30BE	VF-P116E	RM-LP37U			KA-P27U
	KY-F560E	VF-P116WE ⁽¹⁾	RM-P270EG			KA-P20U
	KY-27CECH	VF-P550WE ⁽¹⁾	RM-P210E			KA-B27E
	KH-100U					KA-B20E
	KY-D29ECH					KA-M20E
	KY-D29WECH ⁽¹⁾					KA-M27E
Olympus	MAJ-387N		OTV-SX 2			
	MAJ-387I		OTV-S5 OTV-S6			
	Camera OTV-SX					

(*) Käytetään myös nimityksiä Master Setup Unit (MSU) ja Master Control Panel (MCP).

⁽¹⁾ Mallien vapauttamisen edellytyksenä on, että vastaavaa triax-järjestelmää tai triax-sovitinta ei myydä EY:n markkinoilla."

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1910/2006,**annettu 19 päivänä joulukuuta 2006,****lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Japanista peräisin olevien televisiokamerajärjestelmien tuonnissa neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 11 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon ehdotuksen, jonka komissio on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

yli 60:tä prosenttia televisiokamerajärjestelmien kokonais-tuotannosta yhteisössä. Grass Valley -yritys syntyi, kun Thomson Broadcast Systemsin omistaja Thomson Multi-media hankki Philips Digital Video Systemsin. Pyyntöä perusteltiin sillä, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon jatkumiseen tai toistumiseen.

- (5) Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa komissio päätti, että perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tarkastelun vireillepanoa varten oli olemassa riittävä näyttö, minkä vuoksi se pani tarkastelun vireille 29 päivänä syyskuuta 2005 ⁽⁵⁾.

1. MENETTELY**1.1 Voimassa olevat toimenpiteet**

- (1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 1015/94 ⁽²⁾ käyttöön lopullisen polkumyynnitullin Japanista peräisin olevien televisiokamerajärjestelmien tuonnissa, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimus'.
- (2) Neuvosto vahvisti syyskuussa 2000 asetuksella (EY) N:o 2042/2000 ⁽³⁾ lopulliset polkumyynnitullit, jotka oli otettu käyttöön asetuksella (EY) N:o 1015/94 perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jäljempänä 'edellinen tarkastelua koskeva tutkimus'.

1.2 Tarkastelupyyntö

- (3) Tiettyjen Japanista peräisin olevien televisiokamerajärjestelmien tuontiin sovellettavien polkumyynnitoimenpiteiden voimassaolon lähestyvää päättymistä koskevan ilmoituksen ⁽⁴⁾ julkaisemisen jälkeen komissio vastaanotti 28 päivänä kesäkuuta 2005 perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen pyynnön näiden toimenpiteiden tarkastelemiseksi.
- (4) Pynnön esitti Grass Valley Nederland BV, yhteisön tuottaja, jäljempänä 'pyynnön esittänyt tuottaja', joka edustaa

1.3 Rinnakkaistutkimus

- (6) Komissio käynnisti 18 päivänä toukokuuta 2006 uuden polkumyynnin vastaisen menettelyn, joka koski Japanista peräisin olevien tiettyjen kamerajärjestelmien tuontia, sekä Japanista peräisin olevien televisiokamerajärjestelmien tuontiin sovellettavaa polkumyynnitullia koskevan välivaiheen tarkastelun ⁽⁶⁾. Uuden polkumyynnin vastaisen menettelyn piiriin kuuluvat televisiokamerajärjestelmät, joihin sovelletaan 2 kappaleessa mainittuja voimassa olevia toimenpiteitä. Jos päätetään, että tiettyihin Japanista peräisin oleviin kamerajärjestelmiin on sovellettava toimenpiteitä, ja nämä toimenpiteet kattavat tämän asetuksen mukaisten toimenpiteiden piiriin kuuluvat televisiokamerajärjestelmät, tämän asetuksen mukaisten toimenpiteiden toteuttaminen jatkossa ei ole enää tarkoituksenmukaista, ja niitä on muutettava tai ne on kumottava.

1.4 Käynnissä oleva tutkimus**1.4.1 Menettely**

- (7) Komissio ilmoitti toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta virallisesti niille vientiä harjoittaville tuottajille, käyttäjille/tuojille ja raaka-aineen tuottajille, joita asian tiedettiin koskevan, viejamaan edustajille sekä yhteisön tuottajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää tulla kuulluksi vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EYVL L 111, 30.4.1994, s. 106. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1754/2004 (EUVL L 313, 12.10.2004, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 244, 29.9.2000, s. 38. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1909/2006 (EYVL L 365, 21.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ EUVL C 309, 15.12.2004, s. 2.

⁽⁵⁾ EUVL C 239, 29.9.2005, s. 9.

⁽⁶⁾ EUVL C 117, 18.5.2006, s. 8.

- (8) Kyselylomakkeita lähetettiin pyynnön esittäneelle yhteisön tuottajalle, kahdelle muulle tiedossa olleelle yhteisön tuottajalle, 25 käyttäjälle, yhdeksälle raaka-aineen tuottajalle sekä viidelle tiedossa olleelle vientiä harjoittavalle tuottajalle Japanissa. Vastauksia saatiin yhdeltä yhteisön tuottajalta, yhdeltä japanilaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta sekä siihen etuyhteydessä olevalta yritykseltä yhteisössä, neljältä käyttäjältä/tuottajalta sekä yhdeltä raaka-aineen toimittajalta.

- (9) Komissio hankki ja tarkasti kaikki tutkimuksensa kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot ja suoritti tutkimuksia seuraavien yritysten toimitiloissa:

Yhteisön tuottaja:

— Grass Valley Netherlands BV, Breda (Alankomaat)

Yhteisön muut tuottajat

— Ikegami Electronics (Europe) GmbH – UK Branch, Sunbury on Thames (United Kingdom)

Viejämaan tuottaja:

— Ikegami Tsushinki Co., Ltd, Tokio

- (10) Analyysissä keskitytään pääasiassa erottelukyvyltään tavallisiin televisiokamerajärjestelmiin (SD TCS), koska ne muodostavat valtaosan toimenpiteiden kohteena olevista tuotteista. On myös huomattava, että sellaisten teräväpiirtotelevisiokamerajärjestelmien (HD TCS), jotka ovat suorituskyvyltään ja laadultaan samanlaisia kuin SD TCS:t, joiden signaali-kohinasuhde (S/N) on 62 dB (ja joihin näin ollen sovelletaan tämänhetkisiä toimenpiteitä), signaali-kohinasuhde saattaa olla alle 55 dB, jolloin ne eivät kuulu tämän toimenpiteen piiriin. Myös yhteisön tuotannonala vahvisti tämän. Yksi asianomainen osapuoli, joka ei tehnyt yhteistyötä tässä tutkimuksessa, vaati, että tässä tarkastelussa käytetään samaa tuotteen määritelmää kuin 6 kappaleessa tarkoitettussa uudessa menettelyssä. Tässä tarkastelussa ei kuitenkaan voida muuttaa tuotteen määritelmää, ja siinä pyritään vain määrittämään, olisiko voimassa olevat toimenpiteet säilytettävä vai kumottava. Tämän vuoksi vaatimus oli hylättävä.

1.4.2 Tutkimusajanjakso

- (11) Polkumyynnin ja vahingon jatkumista tai toistumista koskeva tutkimus koski 1 päivän lokakuuta 2004 ja 30 päivän syyskuuta 2005 välistä ajanjaksoa, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden arvioinnin kannalta merkittävien kehitysuuntien tarkastelu kattoi ajanjakson 1 päivästä tammi-

kuuta 2002 tutkimusajanjakson loppuun, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

2. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

2.1 Tarkasteltavana oleva tuote

- (12) Tarkasteltavana oleva tuote on sama kuin alkuperäisessä tutkimuksessa, jonka tuloksena ryhdyttiin soveltamaan voimassa olevia toimenpiteitä, eli televisiokamerajärjestelmät.
- (13) Kuten neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1015/94 säädetään, televisiokamerajärjestelmät voivat koostua seuraavista osista, jotka on tuotu maahan joko yhdessä tai erikseen:
- a) kamerarunko, jossa on vähintään kolme yli 400 000 pikselin kuva-anturia (vähintään 12 mm:n CCD-anturit), joka voidaan liittää taustapaneelin sovittimeen ja jonka signaalikohinasuhde normaalivahvistuksella on vähintään 55 dB joko erillisinä tai yhdessä niin, että kamerarunko ja sovitin on sijoitettu samaan kuoreen
 - b) etsin (läpimitta vähintään 38 mm)
 - c) kameraan kaapelilla liitettävä tukiasema tai kameraohjausyksikkö (CCU)
 - d) ohjaus- ja käyttöpaneeli (OCP) yksittäisten kameroiden hallintaa varten (värinsäätö, objektiivin aukko tai himmennin)
 - e) käytettävän kamerasimuloinnilla varustettu pääohjauspaneeli (MCP) tai kamerakokoonpanon asetusyksikkö (master set-up unit eli MSU) kokonaishallintaa ja useiden etäkameroiden säätöä varten.
- (14) Tähän tarkasteluun kuuluvat tuotteet luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 8525 30 90, ex 8537 10 91, ex 8537 10 99, ex 8529 90 81, ex 8529 90 95, ex 8543 89 97, ex 8528 21 14, ex 8528 21 16 ja ex 8528 21 90.

- (15) Menettelyn piiriin eivät kuulu seuraavat tuotteet:

- a) objektiivit
- b) videonauhurit
- c) kamerarungot, joissa on samassa ulkokuoressa erottamattomana osana tallennuslaite

d) televisiointiin soveltumattomat ammattikäyttöön tarkoitetut kamerajärjestelmät

e) liitteessä luetellut ammattikäyttöön tarkoitetut kamerajärjestelmät.

2.2 Samankaltainen tuote

- (16) Johdanto-osan 1 ja 2 kappaleessa mainittujen edeltävien tutkimusten tavoin tässä tutkimuksessa vahvistettiin, että japanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien valmistamassa tarkasteltavana olevassa tuotteessa, jota myydään Japanin ja yhteisön markkinoilla, sekä pyynnön esittäneen yhteisön tuottajan valmistamassa tuotteessa, jota myydään yhteisön markkinoilla, käytetään samaa perusteknologiaa ja ne ovat kummatkin maailmanlaajuisesti sovellettavien tuotannonalan standardien mukaisia. Näillä tuotteilla on myös samat käyttötarkoitukset sekä samankaltaiset fyysiset ja tekniset ominaisuudet, ne voivat korvata toisensa ja ne kilpailevat toistensa kanssa. Tästä syystä kyseiset tuotteet ovat perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

3. POLKUMYYNNIN JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

3.1 Alustavat huomiot

- (17) Edellisen tarkastelua koskevan tutkimuksen tavoin japanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien osallistuminen yhteistyöhön oli tässäkin menettelyssä erittäin vähäistä. Vain yksi viidestä tuottajasta osallistui yhteistyöhön. Komission tiedossa olleista muista neljästä tuottajasta yksikään ei vastannut kyselylomakkeeseen, vaikka käytössä olevien tietojen mukaan ja erityisesti perusasetuksen 14 artiklan 6 kohdan mukaisesti komission ylläpitämän tietokannan, jäljempänä '14 artiklan 6 kohdan mukainen tietokanta', mukaan ainakin kolme niistä on todennäköisesti vienyt televisiokamerajärjestelmiä yhteisöön tutkimusajanjaksolla.
- (18) Yhteistyöhön osallistui vain yksi vientiä harjoittava tuottaja, joka kuitenkin ei vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön. Alhaisen yhteistyöasteen vuoksi tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisöön tuonnista tutkimusajanjaksolla ei voitu kerätä luotettavaa tietoa suoraan vientiä harjoittavilta tuottajilta. Lisäksi aiempien tulosten tavoin Eurostatilta saadut tilastotiedot ei vaikuttaneet luotettavilta, koska CN-koodeihin, joihin tarkasteltavana oleva tuote on luokiteltu, kirjataan myös muiden tuotteiden tuonti, eikä tuotteita ole mahdollista eritellä. Sen vuoksi myös Eurostatin tiedot oli jätettävä huomiotta pyrittäessä määrittelemään, tuotiinko Japanista televisiokamerajärjestelmiä ja missä määrin ja minkä arvoisesti. Näissä olosuhteissa ja perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti komissio päätti turvautua käytettävissä oleviin tietoihin eli 14

artiklan 6 kohdan mukaiseen tietokantaan ja tarkastelun vireillepanoa koskevaan pyyntöön sisältyviin tietoihin. Tällä tavoin pystyttiin parhaiten arvioimaan Japanista peräisin olevien ja yhteisöön tarkastelujaksolla tuotujen televisiokamerajärjestelmien määrää ja arvoa.

3.2 Polkumyynnillä tapahtunut tuonti tutkimusajanjakson aikana

- (19) Kun otetaan huomioon japanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien riittämätön yhteistyö/yhteistyön puute sekä se, että ainoa yhteistyöhön osallistunut japanilainen vientiä harjoittava tuottaja ei harjoittanut vientiä yhteisöön tutkimusajanjaksolla, komissio haki perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti polkumyynnin jatkumiseen liittyvää tietoa muista lähteistä ja erityisesti pyynnön esittäneen tuottajan toimittamista tiedoista ja 14 artiklan 6 kohdan mukaisesti tietokannasta.
- (20) 14 artiklan 6 kohdan mukainen tietokannasta kävi ilmi, että tarkasteltavana olevaa tuotetta tuotiin huomattavia määriä tutkimusajanjaksolla, erityisesti noin 10 kamerarunkoa, joka on järjestelmän keskeinen ja arvokkain osa. Koska siis yhteistyöhön osallistuminen oli alhaista eikä ainoa yhteistyöhön osallistunut vientiä harjoittava tuottaja harjoittanut vientiä yhteisöön tutkimusajanjaksolla, tarkasteltavana olevasta tuotteesta ei pystytty tekemään virallista polkumyyntilaskentaa.
- (21) Edellä esitetyn perusteella ja perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti komission oli turvaututtava käytettävissä oleviin tietoihin eli pyynnön esittäneen tuottajan toimittamaan näyttöön siitä, että tarkasteltavana olevan tuotteen kahden mallin polkumyyntitaso tullien maksamisen jälkeen oli merkittävä, yhden mallin osalta jopa yli 10 prosenttia.
- (22) Näytön perusteella vaikuttaa siis siltä, että japanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyynnikäytännön jatkuminen on todennäköistä.

3.3 Tuonnin kehitys siinä tapauksessa, että toimenpiteet kumotaan

3.3.1 Alustavat huomiot

- (23) Televisiokamerajärjestelmiä maailmanlaajuisesti tuottavia yrityksiä sijaitsee ainoastaan Japanissa ja EU:ssa. Sen vuoksi maailmanlaajuinen myynti jakautuu näiden tuottajien kesken. Tiedossa on ainakin kaksi yhteisön tuottajaa, jotka tuottavat tuotetta yhteisön markkinoille; näistä toinen on etuyhteydessä japanilaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan. Tiedossa on viisi japanilaista vientiä harjoittavaa tuottajaa, jotka tuottavat ja myyvät tuotetta maailmanlaajuisesti.

- (24) Toimenpiteitä on ollut voimassa siis vuodesta 1994 lähtien. Lisäksi vuonna 1999 komissio katsoi, että toimenpiteillä ei ollut vaikutusta vientiä harjoittaviin tuottajiin, ja päätti korottaa kyseisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyöntitullit erittäin korkealle tasolla (jopa 200,3 prosenttiin). Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa vuonna 2000 todettiin, että toimenpiteiden voimassaoloa olisi jatkettava vielä viisi vuotta ottaen huomioon polkumyynnin ja vahingon jatkumisen ja toistumisen todennäköisyys.

3.3.2 Yhteisön ja viejamaan hintojen suhde

- (25) Vientiä harjoittavien tuottajien alhaisen yhteistyöasteen vuoksi ainoat tarkasteltavan tuotteen hintoja koskevat tiedot Japanissa saatiin ainoan yhteistyöhön osallistuneen vientiä harjoittavan tuottajan (Ikegami) myyntitiedoista, pyynnön esittäneeltä tuottajalta saaduista tiedoista ja tutkimuspyyntöön sisällyneistä tiedoista.
- (26) Kuten 20 kappaleessa todetaan, kamerarunko on televisiokamerajärjestelmän keskeinen ja arvokkain osa, ja sen vuoksi pidettiin aiheellisena arvioida Japanin ja yhteisön hintojen välistä suhdetta sen perusteella.
- (27) Pyyntöön sisällyneiden ja tarkastuskäyntien aikana kerättyjen tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että yhteisön tuottajien yhteisössä veloittamat hinnat ovat korkeammat kuin Japanin kotimaanmarkkinoilla vallitsevat hinnat.
- (28) Edellä on kuitenkin osoitettu, että tästä seikasta huolimatta japanilaiset yritykset ovat jo nyt halukkaita vieämään tuotetta yhteisöön hinnoilla, jotka ilman polkumyöntitullia ovat huomattavasti alhaisemmat kuin yhteisössä ja Japanin kotimaanmarkkinoilla vallitsevat hinnat. Sama koskee niiden vientiä kolmansiin maihin.
- (29) Tällä perusteella voidaan olettaa, että jos toimenpiteiden annetaan raueta, yhteisöön tuotaisiin tuotetta todennäköisesti merkittävästi polkumyöntihinnoilla, jotka alittaisivat yhteisön hinnat, koska ei ole syytä uskoa, että japanilaiset vientiä harjoittavat tuottajat muuttaisivat hinnoittelukäytäytymistään tässä tapauksessa. Yhteisön markkinoiden korkea hintataso kannustaa myös japanilaisia vientiä harjoittavia tuottajia siirtämään osan kotimaan myynnistään EU:hun.
- (30) Koska voimassa olevat tullit ovat korkeat (52,7–200,3 prosenttia), japanilaisilla vientiä harjoittavilla tuottajilla

olisi huomattavasti toimintavaraa asettaa uudet hinnat, jos toimenpiteiden annetaan raueta ja jos ne päättävät korottaa vientihintojaan. Kuten edellä todetaan, kaikissa tapauksissa hintojen korotus alle voimassa olevien toimenpiteiden alittaisi yhteisön hinnat.

3.3.3 Japanista kolmansiin maihin suuntautuvan viennin ja viejamaan hintojen suhde

- (31) Vientiä harjoittavien tuottajien alhaisen yhteistyöasteen vuoksi Japanista kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintojen analyysissä verrattiin ainoan yhteistyöhön osallistuneen vientiä harjoittavan tuottajan vientihintoja tuotteen myyntihintoihin Japanissa. Valtaosa kolmansiin maihin suuntautuvasta myynnistä otettiin huomioon.
- (32) Jotta hintoja voitiin verrata kunnollisesti, tarpeen vaatiessa tehtiin mukautuksia kaupan portaiden, kuljetusten, vakuutusten ja luottokustannusten huomioon ottamiseksi. Vertailussa otettiin huomioon järjestelmän kaikki osat, ei pelkästään kamerarungot, koska käytettävissä oli tarkkoja tietoja.
- (33) Vertailu osoitti, että yrityksen myyntihinnat kolmansille maille olivat merkittävästi alhaisemmat kuin kotimaanmarkkinoille.
- (34) Käytettävissä olevien tietojen perusteella voidaan katsoa, että yritys myy tuotteitaan kolmansiin maihin erittäin todennäköisesti polkumyöntihinnoin (noin 20 prosenttia). Tämä vahvistaa pyyntöön sisällyneen alustavan näytön, jonka mukaan vientiä harjoittavat tuottajat myyvät huomattavin polkumyöntihinnoin muihin kolmansiin maihin.
- (35) Mitään näyttöä ei saatu siitä, että muut japanilaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät noudattaisi samaa hinnoittelupolitiikkaa eivätkä myisi tuotetta todennäköisesti polkumyöntihinnoin muihin kolmansiin maihin.
- (36) Tällä perusteella päätellään, että japanilaiset vientiä harjoittavat tuottajat ovat myyneet tuotetta vientiin kolmansiin maihin niiden kotimaanmarkkinoiden hintoja merkittävästi alhaisemmilla hinnoilla, että nämä vientihinnat olivat erittäin todennäköisesti polkumyöntitasolla tutkimusajanjaksolla ja että ei ole mitään näyttöä siitä, että käytäntö muuttuisi.

3.3.4 Japanista kolmansiin maihin suuntautuvan viennin ja yhteisössä vallitsevan hintatason suhde

- (37) Käytettävissä olevien tosiseikkojen – tutkimuspyynnön tietojen ja ainoan yhteistyöhön osallistuneen vientiä harjoittavan tuottajan antamien tietojen – perusteella hinnat, joilla vientiä harjoittavat tuottajat myyvät tarkasteltavana olevaa tuotetta kolmansiin maihin, ovat paljon alhaisemmat kuin yhteisössä vallitsevat hinnat. Ero voi olla jopa 220 prosenttia markkinoista riippuen. Jos siis toimenpiteiden annetaan raueta, japanilaisilla vientiä harjoittavilla tuottajilla olisi merkittävä kannustin suunnata osa kolmansiin maihin suuntautuvasta viennistään yhteisön markkinoille.

- (38) Yhteisö on ainoa alue, jolla on voimassa polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä tarkasteltavana olevaa tuotetta kohtaan. Jos toimenpiteiden annetaan raueta, ei ole mitään näyttöä siitä, että tuottajat omaksuisivat erilaisen hinnoittelupolitiikan kuin mitä ne noudattavat viennissä kolmansiin maihin.

3.3.5 Käyttämätön kapasiteetti ja varastot

- (39) Pynnön esittänyt tuottaja väitti, että tuotteen luonteen vuoksi kapasiteetti on joustava ja että japanilaiset vientiä harjoittavat tuottajat voivat lisätä kapasiteettiaan hyvin lyhyessä ajassa. Tämä on vahvistettu ainoan japanilaisen yhteistyöhön osallistuneen vientiä harjoittavan tuottajan toimitiloihin tehdyllä tarkastuskäynnillä.

- (40) Tuotantoprosessissa tarvitaan kyllä työvoimaa, mutta siinä ei ole erityisestä prosessista tai laitteesta johtuvia pullonkauloja. Koska tuotantolinja on pääosin manuaalinen, kapasiteetin lisäämiseksi riittää, että työvuoroja ja työvoimaa lisätään. Merkittävin pullonkaula kapasiteetin lisäämisessä on aika, joka kuluu uusien työntekijöiden kouluttamiseen televisiokamerajärjestelmien kokoamiseen ja valmistamiseen. Ainoa mahdollinen mekaaninen pullonkaula, joka vaatisi suuria investointeja tuotannon lisäämiseksi, on optista yksikköä valmistava kone. Nykyinen tuotantotaso huomioon ottaen ei kuitenkaan löydetty näyttöä sille, että tämä todennäköisesti rajoittaisi mahdollista tuotantokapasiteetin lisäystä. Lisäksi katsottiin, että koska yritys ei hyödyntänyt täysimääräisesti kaikkia mahdollisia työvuoroja, tuotantokapasiteettia voitaisiin lisätä nopeasti ja huomattavassa määrin. Mitään näyttöä ei myöskään saatu siitä, että tällaiseen kapasiteetin lisäykseen liittyvät kustannukset olisivat korkeita suhteessa valmistetun tuotteen arvoon.

- (41) Kapasiteetin lisäys voi olla erittäin merkittävä, kun otetaan huomioon edullinen ”pääsylippu”, joka japanilaisten

vientiä harjoittavien tuottajien on maksettava voidakseen lisätä myyntiään yhteisöön (olemassa olevat jakelukanavat ja pienet investoinnin kapasiteetin lisäämiseksi).

- (42) Kun otetaan huomioon edellä esitetty ja se, että ei ole näyttöä siitä, etteikö tilanne olisi sama kaikkien muiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, voidaan todeta, että japanilaiset tuottajat voivat todennäköisesti tarvittaessa lisätä tuotantokapasiteettia merkittävästi lyhyen ajan kuluessa.

- (43) Edellä esitetyn perusteella voidaan todeta, että jos toimenpiteiden annetaan raueta, tuonti EY:öön todennäköisesti lisääntyy. Edellä esitetyn lisäksi on otettava huomioon houkuttelevat hinnat yhteisössä verrattuna kolmansiin maihin, jo olemassa olevat jakelukanavat sekä se, että kapasiteettia voitaisiin lisätä suhteellisin alhaisin kustannuksin (uusien työntekijöiden kouluttaminen).

3.4 Päätelmät

- (44) Kun otetaan huomioon edellä kuvatut markkinoiden erityispiirteet eli se, että hinnat yhteisössä ovat korkeammat kuin kolmansissa maissa ja Japanin kotimaanmarkkinoilla, japanilaisilla tuottajilla on suuri kannustin suunnata osa myynnistään yhteisön markkinoille, todennäköisesti alhaisin hinnoin menetettyjen markkinaosuuksien hankkimiseksi takaisin. Koska lisäksi tuotantokapasiteettia voidaan nopeasti laajentaa, on hyvin todennäköistä, että tarkasteltavana olevaa tuotetta tuodaan jatkossa suuria määriä. Koska ei ole mitään näyttöä siitä, että japanilaiset vientiä harjoittavat tuottajat muuttaisivat hinnoittelukäytäntöään ja nostaisivat hintojaan, jos toimenpiteiden annetaan raueta, on myös erittäin todennäköistä, että lisääntynyt tuonti tapahtuisi polkumyyntihinnoin.

- (45) Edellä esitetyn perusteella päätellään, että japanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien harjoittama tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyynti todennäköisesti toistuisi, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta, ja sen vuoksi toimenpiteet olisi pidettävä edelleen voimassa.

4. YHTEISÖN TUOTANNONALAN MÄÄRITELMÄ

- (46) Vuonna 2001 Thomson Broadcast Systemsin (”TBS”) omistaja Thomson Multimedia hankki omistukseensa Philips Digital Video Systemin (”Philips DVS”), toisen yhteisön televisiokamerajärjestelmien tuottajan, ja yrityssulautumasta Philips DVS/TBS tuli Grass Valley Nederland B.V., pynnön esittänyt tuottaja.

- (47) Yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että viisi vuotta sitten siihen etuyhteydessä olevan yrityksen yhteisössä myymät lähes kaikki televisiokamerajärjestelmät oli valmistanut kyseinen yritys yhteisössä. Lisäksi väitettiin, että koska tämä tuotantolaitos ei toimittanut ainoastaan EY:n markkinoille vaan koko maailmaan, voimassa olevia polkumyöntitulleja koskevat päätökset eivät todennäköisesti vaikuta siihen.
- (48) Koska tämä vientiä harjoittava tuottaja ei toimittanut lisätietoja eikä vastannut muille yhteisön tuottajille suunnattuun kyselylomakkeeseen, sen toimintaa – myöskään yhteisössä – ei ollut mahdollista tutkia tarkasti.
- (49) Toinen televisiokamerajärjestelmiä yhteisössä tuottava taloudellinen toimija, joka on etuyhteydessä japanilaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan, toimi yhteistyössä tässä tutkimuksessa ja vastusti voimassa olevia toimenpiteitä. Tämä taloudellinen toimija väitti, että televisiokamerajärjestelmien tuonti Japanista on satunnaista ja lähinnä täydentää yrityksen toimintaa EY:ssä. Toimitiloihin tehty tarkastuskäynti paljasti, että kyseisessä yhteisön laitoksessa kootaan vain yhtä mallia, jonka osat ovat peräisin Japanista ja yhteisöstä, eikä käynnin aikana itse asiassa valmistettu CCD-anturia (charge-coupled device), joka on kamerarungon tärkein osa. Lisäksi tutkimuksessa paljastui, että tämän mallin tuottamiseen yhteisössä ei ole muita syitä kuin televisiokamerajärjestelmiä koskevien toimenpiteiden voimassaolo.
- (50) Tässä tutkimuksessa vahvistettiin, että pyynnön esittäneen tuottajan osuus televisiokamerajärjestelmien tuotannosta yhteisössä oli yli 60 prosenttia. Sen katsotaan näin ollen muodostavan yhteisön tuotannonalan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ja siitä käytetään jäljempänä nimitystä 'yhteisön tuotannonala'.

5. TILANNE YHTEISÖN MARKKINOILLA

5.1 Alustavat huomiot

- (51) Edellä 19 ja 20 kappaleessa esitetyistä syistä yhteisön markkinatilanteen analyysi perustui kamerarunkoja koskeviin tietoihin.
- (52) Tietoja ei ollut mahdollista saada yhdeltä japanilaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, jolla väitteen mukaan on tuotantolaitoksia yhteisön markkinoilla. Ne japanilaiset osapuolet, jotka tosiasiallisesti vievät tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön, eivät osallistuneet yhteistyö-

hön. Tämän vuoksi erityisesti kulutukseen liittyvien tietojen osalta komissio hyödynsi saatavilla olevia tietoja perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

- (53) Koska myyntiä ja tuotantoa koskevia tietoja oli saatavissa vain yhdeltä tai kahdelta asianomaiselta osapuolelta ja koska tällaiset tiedot ovat arkaluonteisia liiketoiminnan kannalta, katsottiin asianmukaiseksi olla esittämättä tarkkoja lukuja. Tarkat luvut on korvattu merkillä "—", ja indeksit on annettu.

5.1.1 Kulutus yhteisön markkinoilla

- (54) Kamerarunkojen näennäinen kulutus yhteisössä arvioitiin seuraavien tietojen perusteella: yhteisössä myyty määrä (yhteisön tuotannonalan toimittamat tiedot), Ikegami Electronics (Europe) GmbH:n myyntimäärä, kamerarunkojen tuontia Japanista koskevat tilastotiedot (14 artiklan 6 kohdan mukaisesta tietokannasta) sekä yhden televisiokamerajärjestelmien käyttäjän antamat ostotiedot. Koska yksi japanilainen vientiä harjoittava tuottaja, joka väitteen mukaan tuottaa televisiokamerajärjestelmiä yhteisössä, ei osallistunut yhteistyöhön, on todennäköistä, että yhteisön kulutus on arvioitu hieman todellista alhaisemmaksi, mutta tämä ei vaikuta merkittäväsi yleissuuntauksiin ja päätelmiin.

Taulukko 1

Televisiokamerajärjestelmien kulutus yhteisössä

	2002	2003	2004	Tutkimusajan-jakso
Yksikköä	—	—	—	—
Indeksi	100	104	123	103

Lähde: Tarkastetut kyselyvastaukset ja 14 artiklan 6 kohdan mukainen tietokanta

- (55) Yhteisön kulutus kasvoi vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 3 prosenttia. Vuonna 2004 tapahtui kuitenkin merkittävää kasvua, kun tuonti lisääntyi. Yhteisön kulutus laski noin 15 prosenttia tutkimusajanjaksolla verrattuna vuoteen 2004.

5.1.2 Tämänhetkinen tuonti asianomaisesta maasta

i) Asianomaisen tuonnin määrä ja markkinaosuus vahinkotutkimusajanjaksoilla

- (56) Tarkastelujaksolla Japanista tuotujen kamerarunkojen määrä pysyi suhteellisen pienenä. Määrä kuitenkin lähes kymmenkertaistui vuosien 2002 ja 2004 välillä ja oli noin 30 yksikköä. Tutkimusajanjaksoilla tuonti laski verrattuna vuoteen 2004 mutta oli huomattavasti vuotta 2002 korkeammalla tasolla. Yleisesti ottaen tuonti lähes kolminkertaistui tarkastelujaksolla. Yhteisön tuotannonala väitti, että tuonnin määrä oli aliarvioitu, koska sen saamien markkinatietojen perusteella japanilaisten tuottajien toimituksia EY:hyn oli huomattavasti enemmän kuin mitä kyseiset yritykset voivat väitetysti tuottaa yhteisössä. Lisäksi väitettiin, että toimenpiteitä todennäköisesti kierretään tuomalla kameran osia maahan. Nämä tiedot eivät kuitenkaan olleet yhdenmukaisia tutkimuksen – eli tarkastuskäyntien ja riippumattomilta käyttäjiltä saatujen tietojen – päätelmien kanssa. Lisäksi tällä tarkastelulla ei pyritä määrittämään, kierretäänkö voimassa olevia toimenpiteitä, vaikkakin todetaan, että toimenpiteiden kiertämisellä on vaikutusta yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

- (57) Tuonnin markkinaosuus kasvoi jatkuvasti vuoteen 2004 asti, jolloin se saavutti korkeimman tasonsa. Huolimatta tuonnin merkittävästä laskusta tutkimusajanjaksoilla – alle puolet vuoden 2004 tasosta – sen markkinaosuus kuitenkin kasvoi tarkastelujaksolla.

Taulukko 2

Kamerarunkojen tuonti Japanista ja niiden markkinaosuus

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Tuonti	—	—	—	—
Indeksi	100	167	1 000	300
Markkinaosuus	—	—	—	—
Indeksi	100	161	816	291

Lähde: Tarkastetut kyselyvastaukset ja 14 artiklan 6 kohdan mukainen tietokanta.

ii) Tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin hintakehitys ja hinnoittelu

- (58) Yhteistyön puutteen vuoksi luotettavia tietoja kamerarunkojen tuontihinnoista ei ollut saatavilla. Japanilaiset vientiä harjoittavat tuottajat myyvät tarkasteltavana olevaa tuotetta yksinomaan etuyhteydessä oleville tuojille yhteisössä. Sen vuoksi 14 artiklan 6 kohdan mukaisesta tie-

tokannasta saadut hinnat ovat etuyhteydessä olevien osapuolten välisiä hintoja eikä niitä voida pitää luotettavina. Näin voidaan olettaa etenkin sillä perusteella, että voimassa olevien toimenpiteiden vuoksi yritykset voivat päättää jakaa voittoja yhteisössä toimiville yrityksille.

- (59) Näin ollen tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin hintakehityksestä ja hinnoittelusta ei voitu tehdä mitään päätelmiä.

5.1.3 Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne

- (60) Selvytyden vuoksi muistutetaan, että yhteisön tuotannonala on vastauksessaan kyselylomakkeeseen toimittanut tietoja televisiokamerajärjestelmistä, eikä pelkästään kamerarungoista. Tätä ei pidetty ongelmana, koska kussakin televisiokamerajärjestelmässä on yleensä kamerarunko. Kehityssuuntausten tutkimisen vuoksi ja japanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien toimintaa koskevien tarkempien tietojen puutteesta yhteisön tuotannonalan taloudellista tilannetta tutkittiin televisiokamerajärjestelmiin liittyvien tietojen perusteella.

i) Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

- (61) Yhteisön tuotannonalan tuottamien televisiokamerajärjestelmien kokonaistuotanto lisääntyi hieman tarkastelujaksolla. Vuonna 2003 tapahtuneen 8 prosentin laskun jälkeen tuotanto lisääntyi merkittävästi vuonna 2004, noin 35 prosenttia. Tutkimusajanjaksoilla tuotanto kuitenkin laski noin 16 prosenttia verrattuna vuoteen 2004, vaikkakin tasolle, joka oli edelleen 5 prosenttia korkeampi vuoteen 2002 verrattuna.

Taulukko 4

Tuotanto

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Tuotanto	—	—	—	—
Indeksi	100	92	124	105

Lähde: Tarkastetut kyselyvastaukset.

- (62) Yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteetti pysyi vakana vuoteen 2004. Tutkimusajanjaksoilla tapahtui kuitenkin 14 prosentin lasku, joka oli seurausta yrityksen uudelleenorganisaatiosta ja antoi yritykselle mahdollisuuden mukauttaa tuotantokapasiteettiaan kysyntään. Kuten seuraavassa kuvataan, tuotantokapasiteetin alenemiseen liittyi vakaa kapasiteetin käyttöaste vuoden 2004 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

- (63) Lisääntyneen tuotannon ja tuotantokapasiteetin mukauttamisen myötä kapasiteetin käyttöaste kohosi tarkastelujaksolla. Kapasiteetin käyttöaste on seurannut tuotannon kehittymistä, eli vuosien 2002 ja 2004 välillä tapahtunutta nousua, jonka huippukohta oli vuonna 2003. Tutkimusajanjaksolla kapasiteetin käyttöaste pysyi vakaana vuoteen 2004 verrattuna mutta oli edelleen noin 20 prosenttia vuoden 2002 tason yläpuolella.

Taulukko 5

Tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Tuotantokapasiteetti	—	—	—	—
Indeksi	100	100	100	86
Kapasiteetin käyttöaste	—	—	—	—
Indeksi	100	92	124	122

Lähde: Tarkastetut kyselyvastaukset.

ii) Varastot

- (64) Varastot pienenivät huomattavasti vuonna 2003 (– 17 prosenttia) mutta kasvoivat seuraavana vuonna, vaikkakin jäivät edelleen 11 prosenttia alle vuoden 2002 tason. Varastojen epänormaali kasvu tutkimusajanjaksolla selittyy sillä, että tutkimusajanjakso päättyi ennen tilikautta, jolloin toimitettavana oli vielä monia tilauksia.

Taulukko 6

Varastot

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Varastot	—	—	—	—
Indeksi	100	83	89	172

Lähde: Tarkastetut kyselyvastaukset.

iii) Myynti, hinnat ja markkinaosuus

- (65) Yhteisön tuotannonalan myynti yhteisön markkinoilla lisääntyi vuosien 2002 ja 2004 välillä 10 prosenttia muttei yltänyt kuitenkaan yhteisön kulutuksen lisääntymiseen, joka oli merkittävää (23 prosenttia) samalla kaudella. Tämän johdosta yhteisön teollisuudenalan markkinaosuus

laski yli 20 prosenttiyksikköä tarkastelujaksolla Japanista tulevan tuonnin ja yhteisön muiden toimijoiden eduksi. Tutkimusajanjaksolla myynti laski merkittävästi verrattuna vuoteen 2004, ja tämä johti yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden laskuun edelleen.

- (66) On kuitenkin huomattava, että yhteisön tuotannonalan markkinaosuutta koskevat luvut ja kehityssuunnat perustuvat käytettävissä oleviin tietoihin erityisesti, koska yhteisössä toimiva toinen tuottaja ei toimittanut myynti- ja tuotantolukujaan.

- (67) Keskimääräisistä myyntihinnoista voidaan todeta, että tarkastelujaksolla ne laskivat 3 prosenttia, vaikka vuosien 2002 ja 2003 välillä nousua oli 7 prosenttia. Tarkastelujakson suhteellisen pieneen hinnanalennukseen kätkeytyy kuitenkin muutos tuotevalikoimassa, sillä yhteisön tuotannonala toi markkinoille uusia tuotteita, joiden kokoonpano oli korkeatasoisempaa (ja kalliimpaa).

Taulukko 7

Myynti, hinnat ja markkinaosuus

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Myynti (yksikköä)	—	—	—	—
Indeksi	100	103	110	79
Keskim. hinta (euroa/yks.)	—	—	—	—
Indeksi	100	107	98	97
Markkinaosuus	—	—	—	—
Indeksi	100	99	89	76

Lähde: Tarkastetut kyselyvastaukset.

iv) Työllisyys, tuottavuus ja palkat

- (68) Tarkastelujaksolla työllisyys laski (yli 24 prosenttia), ja tämä yhdessä tuotannon kohoamisen kanssa johti tuottavuuden merkittävään kasvuun (37 prosenttia). On huomattava, että työllisyyden laskuun liittyi määräaikaisten/tilapäisten työntekijöiden lisääntynyt käyttö, millä alennettiin yrityksen kiinteitä kustannuksia.

- (69) Tarkastelujaksolla yhteisön tuotannonala onnistui alentamaan merkittävästi työvoimakustannuksiaan (– 14 prosenttia). Tämän seurauksena yhteisön tuotannonalan työvoimakustannusten osuus kaikista tuotantokustannuksista aleni useita prosenttiyksikköjä. Tämä osoittaa selvästi, että yhteisön tuotannonala pyrkii mukauttamaan tuotantorakennettaan ja alentamaan kiinteitä kustannuksia.

Taulukko 8

Työllisyys, tuottavuus ja palkat

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Työllisyys	—	—	—	—
Indeksi	100	102	87	76
Tuottavuus	—	—	—	—
Indeksi	100	90	142	137
Työvoimakustannukset	—	—	—	—
Indeksi	100	97	103	86

Lähde: Tarkastetut kyselyvastaukset.

v) Voitot

- (70) Yhteisön tuotannonalan kannattavuus oli edelleen negatiivinen edellisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun tutkimusajanjaksolla, ja tämä johti tuolloin voimassa olleiden polkumyyntitoimenpiteiden jatkamiseen. Tilanne on nyt kääntynyt, ja vuosien 2002 ja 2004 välillä yhteisön tuotannonalan kannattavuus oli positiivinen.

- (71) Yhteisön tuotannonalan kannattavuus nousi vuoteen 2004 asti, vaikkakin yleensä odotetaan suurempia voittoja (yli 10 prosenttia), jotta tuotannonala voisi pysytellä teknisen kehityksen vaatimusten vauhdissa. Näin ollen edes vuosina 2003 ja 2004, jolloin voittomarginaalit olivat suurimmat, tasot eivät olleet riittävät takaamaan sitä, että yhteisön tuotannonala voisi edelleen investoida suuria summia uuteen kehitykseen, kuten alalla odotetaan.

- (72) Tutkimusajanjaksolla tuottavuus heikkeni merkittävästi ja tuotannonala koki suuria tappioita. Tämän taustalla on kaksi tekijää: Toisaalta myynnin merkittävä lasku yhteisössä tutkimusajanjaksolla nosti keskimääräisiä kiinteitä kustannuksia, millä oli negatiivinen vaikutus kannattavuuteen. Toisaalta yhteisön tuotannonala ei pystynyt siirtämään asiakkaiden maksettavaksi tiettyjen raaka-aineiden kustannusten nousua sekä tutkimukseen ja tuotekehitykseen ja myyntiin liittyviä lisäkustannuksia, jotka johtuivat parempaan palveluun tähtäävästä myyntitoimistojen laajemmasta verkostosta. Lisäksi on huomattava, kuten 67 kappaleessa todetaan, että keskimääräisten myyntihintojen hienoinen lasku vuoden 2004 ja tutkimusajanjakson välillä pitää sisällään muutoksen tuotevalikoimassa, kun yhteisön tuotannonala toi markkinoille uusia tuotteita, joiden kokoonpano oli korkeatasoisempaa (ja kalliimpaa), mutta ei pystynyt nostamaan hintoja samassa suhteessa.

Taulukko 9

Kannattavuus

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Kannattavuus (%)	—	—	—	—
Indeksi	100	176	251	– 321

Lähde: Tarkastetut kyselyvastaukset.

vi) Investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

- (73) Investoinnin ovat pysytelleet korkealla tasolla, vaikkakin ne laskivat 13 prosenttia vuonna 2003. Tilanne kuitenkin korjaantui seuraavana vuonna investointien lähes kolminkertaisella nousulla, mikä johtui tuotannon uudistamisesta ja järjeistämistä sekä tuotannonalan edellyttämistä jatkuvasti korkeista T&K-investoinneista.
- (74) Investointien tuotto, ilmaistuna voittoprosenttina investointien nettokirjanpitoarvosta, noudatti suunnilleen edellä kuvattua kannattavuuden kehitystä.

Taulukko 10

Investoinnit ja investointien tuotto

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Investoinnit (000 euroa)	—	—	—	—
Indeksi	100	87	237	148
Investointien tuotto	—	—	—	—
Indeksi	100	143	182	– 116

Lähde: Tarkastetut kyselyvastaukset.

- (75) Yhteisön tuotannonalalla ei todettu olleen vaikeuksia pääoman saannissa tarkastelujakson aikana.

vii) Kassavirta

- (76) Kassavirta kasvoi merkittävästi vuoteen 2004 asti (39 prosenttia). Myönteinen kehitys osoittaa, että tuotannonala oli elpymässä. Vuonna 2004 kassavirta edusti vain noin 10:tä prosenttia yhteisön kokonaismyynnistä, mitä ei voida pitää liiallisena. Tutkimusajanjaksolla kassavirtaan kuitenkin vaikutti merkittävästi negatiivinen kannattavuus.

Taulukko 11

Kassavirta

	2002	2003	2004	Tutkimusajan-jakso
Kassavirta (000 euroa)	—	—	—	—
Indeksi	100	99	139	– 70

Lähde: Tarkastetut kyselyvastaukset.

viii) Kasvu

- (77) Vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön kulutus kasvoi 3 prosenttia, kun taas yhteisön tuotannonalan myynnin määrä yhteisön markkinoilla väheni 21 prosenttia. Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni yli 20 prosenttiyksikköä, kun taas polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja muiden yhteisön tuottajien markkinaosuus kasvoi.

- (78) Viime vuosina televisiokamerajärjestelmien markkinoille on ollut ominaista siirtyminen erottelukyvyltään tavallisista teräväpiirtotelevisiokamerajärjestelmiin. Tämän suuntauksen odotetaan vahvistuvan tulevaisuudessa. Koska teräväpiirtolähetykset eivät ole vielä levinneet laajalle, erittäin monet lähetystoiminnan harjoittajat, etenkin pienemmät tai alueelliset, ostavat kuitenkin edelleen erottelukyvyltään tavallisia televisiokamerajärjestelmiä, joiden suhteellisesti alemmat hinnat houkuttavat. Yhteisön tuotannonala ei saanut etua markkinoiden kasvusta, kuten sen markkinaosuuden pieneneminen osoittaa.

- (79) Erottelukyvyltään tavallisten televisiokamerajärjestelmien tuotanto ja myynti ovat edelleen tärkeitä kaikille televisiokamerajärjestelmien tuottajille, eikä vähiten siksi, että tuotannonalan pääomavaltaisuuden vuoksi kiinteät kustannukset ovat luonnollisesti korkeat. Tämän vuoksi on edelleen tärkeää, että yhteisön tuotannonala hyötyy erottelukyvyltään tavallisten televisiokamerajärjestelmien myynnin tarjoamasta laajemmasta myynnistä, jotta kiinteät kustannukset tasaantuvat.

ix) Polkumyynnin marginaalin merkittävyys

- (80) Polkumyynnin marginaalin merkittävyyden tutkimisessa on otettava huomioon, että voimassa on toimenpiteitä, joilla pyritään estämään vahingollinen polkumyynti. Kuten 22 kappaleessa todetaan, käytössä olevien tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että japanilaiset vientiä harjoittavat tuottajat myyvät edelleen yhteisöön polkumyynnihinnoin. Havaittu polkumyynnin marginaali on merkittävä, ja sen vaikutusta yhteisön tuotannonalan tilanteeseen ei voida pitää vähäisenä, erityisesti jos siihen liittyvät mahdolliset erittäin suuret määrät.

x) Aiemman polkumyynnin vaikutuksista toipuminen

- (81) Yhteisön tuotannonalan tilanne parani jossakin määrin tarkastelujaksolla toimenpiteiden jatkamisesta vuonna 2000 lähtien ja edellisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ajan. Edellä esitetyt tekijät kuitenkin osoittavat, että yhteisön tuotannonala on edelleen herkkä ja haavoittuva.

5.1.4 Muiden tekijöiden vaikutus yhteisön tuotannonalan tilanteeseen

i) Yhteisön tuotannonalan vientitoiminta

- (82) Tutkimus osoitti yhteisön tuotannonalan vientitoiminnan kehittyneen seuraavasti:

Taulukko 12

Yhteisön tuotannonalan vienti

	2002	2003	2004	Tutkimusajan-jakso
Määrä (yksikköä)	—	—	—	—
Indeksi	100	117	193	148
Arvo (tuhatta euroa)	—	—	—	—
Indeksi	100	126	146	93
Keskim. hinta	—	—	—	—
Indeksi	100	107	75	63

Lähde: Tarkastetut kyselyvastaukset.

- (83) Yhteisön tuotannonalan viennin määrä kasvoi merkittävästi vuodesta 2002 vuoteen 2004, mutta laski yli 20 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Myyntimäärät tutkimusajanjaksolla ovat kuitenkin edelleen lähes 50 prosenttia korkeammat kuin tarkastelujakson alussa. Tämä yleinen positiivinen suuntaus esiintyi samaan aikaan kuin keskimääräisten hintojen huomattava lasku, mitä selittää voimakas kilpailu kolmansien maiden markkinoilla esiintyvillä erittäin alhaisilla hinnoilla (ks. 35 kappale).

- (84) Tutkimus osoitti, että yhteisön tuotannonala joutui kilpailemaan erittäin alhaisilla hinnoilla kolmansissa maissa, erityisesti Brasilian ja Kiinan kaltaisilla kehittyvillä markkinoilla, ja voidakseen säilyttää huomattavan tuotanto- ja myyntimäärän sen oli alennettava merkittävästi hintojaan kolmansissa maissa. Tällä oli tietenkin kielteisiä vaikutuksia sen kokonaiskannattavuuteen.

ii) Yhteisön muut tuottajat

(85) Yksi tekijä, joka voisi selittää sitä, miksi yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne ei ole vielä täysin elpynyt, kun otetaan huomioon markkinaosuuden menettäminen ja negatiivinen kannattavuus tutkimusajanjaksolla, on se, että sellaiset japanilaiset vientiä harjoittavat tuottajat käynnistivät yhteisössä toimintaa, jotka väitteiden mukaan myös tuottavat televisiokamerajärjestelmiä myyntiin yhteisön markkinoille. Muut tuottajat yhteisössä ovat tosiaan saavuttaneet merkittävän markkinaosuuden tarkastelujaksolla (ks. 65 kappale). Koska yhteisössä väitteiden mukaan tuottajana toimiva japanilainen tuottaja ei osallistunut yhteistyöhön, ei voida jättää huomiotta, että kyseisen yrityksen markkinaosuuden kasvu ei olisi tulosta paremmista kilpailukäytännöistä vaan suorasta polkumyynikäytäntöjen siirrosta yhteisöön niin, että tuote kootaan yhteisössä, jotta vältetään toimenpiteiden vaikutukset.

(86) On huomattava, että ainakin yhdessä tapauksessa, tutkimuksessa ei havaittu mitään muita syitä tällaiselle toiminnalle yhteisössä kuin toimenpiteiden voimassaolo ja tarve välttää niitä (ks. 49 kappale).

5.1.5 Yhteisön tuotannonalan tilannetta koskevat päätelmät

(87) Yhteisön tuotannonalan nykytilaa olisi tarkasteltava ottaen huomioon toimenpiteiden voimassaolo.

(88) Myynti yhteisön markkinoilla, tuotannon määrä sekä kapasiteetin käyttöaste kasvoivat merkittävästi vuoteen 2004 asti. Myös kannattavuus ja tuottavuus paranivat vuoteen 2004 asti, ja työvoimakustannukset alenivat. Kassavirta, investointien tuotto sekä varastot olivat nekin positiivisia vuoteen 2004 asti.

(89) Tarkastelujaksolla yhteisön tuotannonalan markkinaosuus kuitenkin kehittyi negatiivisesti (lasku oli yli 20 prosenttiyksikköä). Vuodesta 2000 lähtien yhteisön muut taloudelliset toimijat, jotka väitetysti tuottavat myös televisiokamerajärjestelmiä, kasvattivat toimintaansa. Tämä yhdessä Japanista polkumyynitihinnoin tapahtuvan tuonnin kanssa on estänyt yhteisön tuotannonalaa siirtämästä myyntihintoihinsa televisiokamerajärjestelmiin liittyvän tutkimuksen ja kehityksen, tuotannon ja myynnin kohonneita kustannuksia, mikä on johtanut negatiiviseen kannattavuuteen tutkimusajanjaksolla.

(90) Markkinoiden polkumyynitihinnat vaikuttivat myös yhteisön tuotannonalan vientitoimintaan ja pakottivat sen alentamaan merkittävästi (yli 30 prosenttia) keskimääräisiä hintojaan kolmansissa maissa, mikä vaikutti negatiivisesti tuotannonalan kokonaiskannattavuuteen. Tämä on hyvä osoitus siitä, miten televisiokamerajärjestelmien yhteisön markkinat voivat kehittyä, ellei toimenpiteitä toteuteta.

(91) Yhteisön tuotannonalan tilanne kokonaisuudessaan parani vuoteen 2004 asti, mutta tiettyjen indikaattorien (esim. myyntimäärä yhteisössä, kannattavuus, investointien tuotto ja kassavirta) positiivinen kehitys on kääntynyt päinvastaiseksi tutkimusajanjaksolla. Näin ollen voidaan todeta, että yhteisön tuotannonala on paremmassa tilanteessa verrattuna edelliseen tarkastelua koskevaan tutkimukseen ja on osoittautunut elinkelpoiseksi ja kilpailukykyiseksi, koska se on merkittävästi alentanut kiinteitä kustannuksia ja parantanut tuottavuutta. Se ei ole kuitenkaan vielä täysin elpynyt ja on edelleen hyvin herkässä ja haavoittuvassa tilanteessa, kuten tutkimusajanjaksolla tapahtuneesta kehityksestä voi päätellä.

6. VAHINGON TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

6.1 Arviodut määrälliset ja hintavaikutukset yhteisön tuotannonalan tilanteeseen, jos toimenpiteet kumotaan

(92) Johdanto-osan 43 kappaleessa todetaan, että polkumyynitoimenpiteiden raukeaminen johtaisi todennäköisesti siihen, että Japanista polkumyynnillä tapahtuva tuonti yhteisöön lisääntyisi.

(93) Kun tarkastellaan halpatuonnin lisääntymisen todennäköistä vaikutusta yhteisön tuotannonalan tilanteeseen, voidaan todeta, että merkittävät polkumyynituonnin määrät aiheuttaisivat välittömästi hintojen voimakkaan laskun yhteisön markkinoilla, koska yhteisön tuotannonala todennäköisesti yrittäisi ensin säilyttää markkinaosuutensa ja tuotantotasonsa, kuten voitiin havaita tarkastelujaksolla kolmansiin maihin tapahtuvan myynnin kohdalla. Jos näin kävisi, yhteisön tuotannonalan kannattavuuden lasku olisi huomattava ja sen taloudellinen tilanne heikkenisi.

(94) Televisiokamerajärjestelmien markkinoilla tuottajan selviytyminen riippuu myös sen kyvystä pysyä uuden teknisen kehityksen vauhdissa ja näin ollen investoida asianmukaisesti tutkimukseen ja kehitykseen, korkeatasoisiin tuotantolaitoksiin ja työntekijöiden kouluttamiseen. On olennaisen tärkeää, että yhteisön tuotannonala saavuttaa tietyn kannattavuustason, joka on saavutettava pitämällä myyntihinnat tasolla, joka mahdollistaa näiden kustannusten kattamisen. On selvää, että Japanista peräisin olevan todennäköisen polkumyynnin aiheuttaman hintojen laskun tilanteessa ainoa jäljellä oleva yhteisön tuottaja, joka ei ole etuyhteydessä japanilaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin, kärsisi aineellista vahinkoa polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista eikä todennäköisesti selviytyisi tästä tilanteesta, kun otetaan huomioon japanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien erittäin alhaiset myyntihinnat kolmansille maille.

- (95) 14 artiklan 6 kohdan mukaisen tietokannan tietojen perusteella polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrä lisääntyi yli kolminkertaisesti vuoteen 2004 asti ja yli 50 prosenttia tarkastelujaksolla. Kuten edellä todettiin, on todennäköistä, että ilman polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä yhteisön markkinoille toimitettaisiin entistä enemmän asianomaista tuotetta erittäin alhaiseen hintaan, joka alittaisi huomattavasti yhteisön tuotannonalan hinnat.
- (96) Jos japanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien vientihinnat olisivat samalla tasolla yhteisössä kuin kolmansissa maissa, kuten olisi kohtuullista odottaa, ne alittaisivat yhteisön tuotannonalan hinnat noin 30 prosentilla. Tällainen hinnoittelukäytäntö ja japanilaisten viejien kyky toimittaa merkittäviä määriä yhteisön markkinoille lasisivat erittäin todennäköisesti hintoja yhteisön markkinoilla, millä olisi negatiivinen vaikutus yhteisön tuotannonalan taloudelliseen suorituskyykyyn.

6.2 Vahingon toistumisen todennäköisyyttä koskevat päätelmät

- (97) Edellä esitetyn perusteella päätellään, että toimenpiteiden kumoaminen johtaisi erittäin todennäköisesti yhteisön tuotannonalalle aiheutuvan aineellisen vahingon toistumiseen.

7. YHTEISÖN ETU

7.1 Johdanto

- (98) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti tutkittiin, olisiko nykyisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen yhteisön kokonaisedun vastaista. Yhteisön edun määrittämiseksi arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat kuten tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisön tuotannonalan, muiden yhteisön tuottajien, käyttäjien ja tavarantoimittajien etunäkökohdat.
- (99) Olisi muistettava, että toimenpiteiden käyttöönottoa ja niiden jatkamista ei aiemmissa tutkimuksissa pidetty yhteisön edun vastaisena. Lisäksi tämä tutkimus on toinen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu, joten siinä tarkastellaan tilannetta, jossa polkumyynnit toimenpiteet ovat olleet voimassa jo vuodesta 1994.
- (100) Tällä perusteella tutkittiin, oliko polkumyynnin jatkumisen ja/tai vahingon toistumisen todennäköisyyttä koskevasta päätelmästä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden johdosta olisi pääteltävä, että toimenpiteiden voi-

massa pitäminen ei tässä erityistapauksessa ole yhteisön edun mukaista.

7.2 Yhteisön tuotannonalan edut

- (101) Yhteisön tuotannonala on ainoa televisiokamerajärjestelmien tuottaja, joka ei ole etuyhteydessä japanilaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin. Se on osoittautunut elinkelpoiseksi tuotannonalaksi, joka kykenee mukautumaan muuttuviin markkinaolosuhteisiin. Tätä vahvistivat sen pyrkimykset järjesträä tuotantoa, alentaa kustannuksia ja lisätä tuottavuutta samoin kuin jatkuvat investoinnin teknisesti edistyneempien tuotteiden tuotantoon.
- (102) Tuotannonalan taloudellisen tilanteen kohentuminen tarkastelujaksolla osoittaa, että tuotannonala on onnistunut saamaan etua toimenpiteiden voimassaolosta ja tosiasiallinen kilpailu on palautettu. Kannattavuuden parantumisesta huolimatta sen on vielä saavutettava tulostaso, jota voidaan odottaa tämän tyyppisen teknisen tuotteen kohdalla. Edellä kuvatun perusteella voidaan kuitenkin päätellä, että jos polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä ei jatketa, yhteisön tuotannonalan tilanne heikkenee todennäköisesti vakavasti ja se joutuu mahdollisesti jopa lopettamaan (ks. 93 kappale). Tämä vaarantaisi yli 100 työpaikkaa, jotka liittyvät suoraan tarkasteltavana olevaan tuotteeseen.
- (103) Lisäksi korkean teknologian tuotteiden, kuten televisiokamerajärjestelmien, tuottamisella yhteisössä ja erityisesti siihen liittyvällä T&K-toiminnalla on tärkeitä seurannaisvaikutuksia. Tämä koskee erityisesti CCD-anturin valmistamista, koska sen komponentteja käytetään myös muihin tarkoituksiin turvajärjestelmissä, lääketieteessä, teollisuudessa ja televiestinnässä. Lisäksi televisiokamerajärjestelmiä valmistavan yhteisön tuotannonalan olemassaolo vaikuttaa koko televiestiteollisuuteen lähetyslaitteiden kehittämistä ja valmistuksesta televisiovastaanottimien ja tallentimien tuotantoon, mutta se voi vaikuttaa myös yhteisön televisioalalle vahvistettaviin standardeihin. On otettava huomioon myös se, että tämän korkean teknologian tuotannonalan katoaminen vaikuttaisi kielteisesti televiestiteollisuuteen yleisestikin.
- (104) Edellä esitetyn perusteella katsottiin, että nykyisten toimenpiteiden voimassaoloa oli tarpeen pidentää polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kielteisten vaikutusten poistamiseksi. Ne voisivat vaarantaa yhteisön tuotannonalan olemassaolon ja samalla huomattavan määrän työpaikkoja.

7.3 Yhteisön muiden tuottajien edut

- (105) Televisiokamerajärjestelmien yhteisön muiden tuottajien edut huomioon ottaen olisi huomattava, että vain yksi tuottaja teki yhteistyötä tässä tutkimuksessa. Tuottaja, joka on etuyhteydessä japanilaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan, vastusti toimenpiteiden jatkamista mutta väitti, että niiden voimassaolo antoi sille muihin japanilaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin nähden kilpailuetua, josta se ei halunnut luopua.
- (106) Koska väitetty toinen yhteisön tuottaja ei osallistunut yhteistyöhön, oli pääteltävä, että toimenpiteiden jatkaminen ei vaikuta negatiivisesti yhteistyöhön osallistuneeseen yhteisön tuottajaan. Samoin kuin toimenpiteiden jatkamisen jälkeen vuonna 2000, voimassa olevien toimenpiteiden jatkaminen kannustaa nytkin sen investointeja yhteisöön.

7.4 Käyttäjien edut

- (107) Komissio lähetti kyselylomakkeen myös 25:lle televisiokamerajärjestelmien käyttäjälle. Ainoastaan neljä käyttäjää toimi yhteistyössä tässä tutkimuksessa. Nämä käyttäjät ovat toimiluvan saaneita lähetystoiminnan harjoittajia, jotka lähettävät omia ohjelmiaan omilla laitteillaan. Ne ostavat televisiokamerajärjestelmät suoraan tuottajilta, riippumatta siitä onko ne tuotettu yhteisössä vai viejamaassa, ja edustavat suurinta osaa televisiokamerajärjestelmien käyttäjistä.
- (108) Yksi käyttäjä totesi, että sillä ei ole mitään aikomuksia ostaa merkittävää määrää televisiokamerajärjestelmiä seuraavien viiden vuoden aikana, eikä toimenpiteiden mahdollisella jatkamisella ole näin ollen mitään vaikutuksia sen liiketoimintaan.
- (109) Toinen käyttäjä totesi, että se aikoo siirtyä teräväpiirto-tuotteisiin ja että jos toimenpiteiden annetaan raueta, se lisäisi toimittajien määrää yhteisössä ja johtaisi muutoksiin hinnoittelussa ja tuoteinnovaatiossa. Todettiin myös, että kameran hankintalähteen vaihtaminen ei ole realistista, koska televisiokamerajärjestelmät eivät ole mitään yleisiä tai perushyödykkeitä.
- (110) Kolmas käyttäjä totesi vastustavansa polkumyyntitoimenpiteiden uudistamista, koska se johtaisi kilpailun vähentymiseen ja supistaisi mallivalikoimaa. Lisäksi väitettiin, että lyhyellä aikavälillä ei ole juurikaan joustavuutta vaihtaa tuottajasta toiseen.
- (111) Neljäs käyttäjä totesi, että se ei voi ennustaa vaikutuksia, jos toimenpiteitä jatketaan.

(112) On huomattava, että ainakin kaksi japanilaista tuottajaa on nyt sijoittautunut yhteisöön ja kilpailee yhteisön tuotannonalan kanssa. Jotkin käyttäjät ovat edelleen ostaneet japanilaisia televisiokamerajärjestelmiä, riippumatta siitä onko ne tuotu vai tuotettu yhteisössä. Sen vuoksi ei voida päätellä, että voimassa olevat polkumyyntitoimenpiteet ovat täysin poistaneet kilpailun televisiokamerajärjestelmien eri toimittajien väliltä. On totta, että televisiokamerajärjestelmien tuonti Japanista on vähentynyt polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, mutta tämä on tulosta japanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien kyvyttömyydestä myydä yhteisöön muilla kuin polkumyynthinnoilla.

(113) Kun tarkastellaan mahdollisuutta vaihtaa televisiokamerajärjestelmien toimittajia, on huomattava, että polkumyyntitoimenpiteiden tarkoituksena ei ole pakottaa vaihtamaan eri toimittajaan vaan luoda tasapuoliset toimintaedellytykset poistamalla epäterveitä kaupan käytäntöjä. Jos lisäksi televisiokamerajärjestelmien yhteisön tuotannosta lakkaa voimassa olevien toimenpiteiden poistamisen seurauksena, tämä johtaisi väistämättä kilpailun vähentymiseen ja televisiokamerajärjestelmien yhteisön käyttäjien riippuvuuteen japanilaisesta teknologiasta. Jälkimmäinen näkökohta on erityisen tärkeä, koska televisiokamerajärjestelmillä voi olla suuri merkitys tulevien televisioliiketysstandardien luomisessa. Yhteisö olisi eittämättä epäedullisessa tilanteessa, jos sillä ei olisi riittävän vahvaa tämän tuotteen tuottajaa.

(114) Aiemmissa tutkimuksissa tehtyjen päätelmien mukaisesti havaittiin, että televisiokamerajärjestelmät eivät ole merkittävä kustannustekijä käyttäjille, sillä niiden osuus ohjelmatuotannon kokonaiskustannuksista on vähäinen. Polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden piiriin kuuluvat kamerajärjestelmät edustavatkin vain osaa kaikista laitteista, joita lähetystoiminnan harjoittajat tarvitsevat. Jos tarkastellaan lähetystoiminnan harjoittajan kokonaiskustannuksia eikä pelkästään laitekustannuksia, polkumyynnittulien piiriin kuuluvien televisiokamerajärjestelmien kustannusten osuus pienenee entisestään, sillä niitä paljon suurempia kustannuksia ovat esimerkiksi ohjelmien tuotantokustannukset, henkilöstömenot ja yleiskustannukset.

(115) Yleisesti ottaen vaikutukset käyttäjiin olivat suhteellisen vähäiset verrattuna lähetystoiminnan harjoittajien kokonaisliikevaihtoon, sillä televisiokamerajärjestelmien hankinnan osuus on alle 0,2 prosenttia niiden kokonaisliikevaihdosta. Lisäksi nykyään televisiokamerajärjestelmän keskimääräiseksi käyttöiäksi arvioidaan noin seitsemän vuotta, joskus 10 vuotta, joten televisiokamerajärjestelmät eivät ole käyttäjille toistuva kustannustekijä.

- (116) Koska toimenpiteet ovat jo olleet käytössä tietyn ajan ja koska niiden taso säilytettäisiin samana, voidaan päätellä, että käyttäjien tilanne ei heikkenisi. Lisäksi käyttäjät voivat edelleen hankkia myös muita kuin yhteisön tuotannonalan tuottamia televisiokamerajärjestelmiä. Saatavilla ei ollut näyttöä siitä, että käyttäjille mahdollisesti aiheutuvat vaikutukset kumoaisivat tarpeen poistaa vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin kauppaa vääristävät vaikutukset ja tarpeen palauttaa toimiva kilpailu.
- (117) On huomattava, että jos toimenpiteitä toteutetaan, 6 kappaleessa kuvatus rinnakkaistutkimuksen perusteella tosiasiallisesti tarkistetaan voimassa olevia toimenpiteitä ja päivitetään niiden tasoa.

7.5 Alhaisemman jalostusasteen teollisuuden edut

- (118) Yhdeksästä raaka-aineen toimittajasta, joihin otettiin yhteyttä, vain yksi vastasi kyselylomakkeeseen ja osallistui yhteistyöhön tutkimuksessa. Yritys on televisiokamerajärjestelmien tärkeän osan toimittaja, ja sen toiminnan todettiin edustavan tuotteen raaka-aineen toimittajia.
- (119) Toimittajan myynti yhteisön tuotannonalalle edustaa merkittävää osaa yrityksen koko liikevaihdosta kyseisen tuotteen osalta. Yritys totesi, että jos toimenpiteiden voimassaoloa jatketaan, raaka-aineen tuotanto säilyy. Toisaalta jos toimenpiteet kumotaan, sen kokoamiskapasiteetti vaarantuu, koska se ei pysty alentamaan hintoja.
- (120) Sen vuoksi pääteltiin, että voimassa olevan toimenpiteen jatkamisella on myönteinen vaikutus televisiokamerajärjestelmien varhaisemman jalostusasteen teollisuuteen.

7.6 Kilpailu ja kauppaa vääristävät vaikutukset

- (121) Yksi tuoja, joka myös tuottaa televisiokamerajärjestelmiä yhteisössä ja on etuyhteydessä japanilaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan, väitti, että riippumatta siitä, jatketaanko toimenpiteitä, tuotantoa yhteisössä ei ole tarkoitus vähentää.
- (122) Tämän vuoksi on pääteltävä, että vaikka voimassa olevia toimenpiteitä jatketaan, yhteisön tuotannonala joutuu edelleen kilpailemaan muiden toimijoiden kanssa, jotka tuottavat ja myyvät televisiokamerajärjestelmiä yhteisössä. Käyttäjät voivat on näin ollen – kuten tähänkin asti – ostaa japanilaisia televisiokamerajärjestelmiä.

- (123) Lisäksi tutkimuksessa paljastui, että jos toimenpiteet kumotaan, on syytä uskoa, että yhteisön tuotannonalan selviytyminen vaarantuu (ks. 94 kappale). Jos näin käy, televisiokamerajärjestelmiä tuottavat vain japanilaiset tuottajat (tai niihin etuyhteydessä olevat yritykset), jolloin yhteisöstä tulee riippuvainen vieläkin harvemmista tuottajista.
- (124) Sen vuoksi päätellään, että toimenpiteen jatkamisella pitäisi olla positiivinen vaikutus kilpailun säilyttämiseen ja kauppaa vääristävien vaikutusten poistamiseen.

7.7 Yhteisön etua koskevat päätelmät

- (125) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, ettei ole olemassa yhteisön etuun perustuvia pakottavia syitä olla jatkamatta nykyisten polkumyynnitoimenpiteiden voimassaoloa.

8. POLKUMYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET

- (126) Kaikille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin niistä oleellisista seikoista ja huomioista, joiden perusteella voimassa olevien toimenpiteiden soveltamisen jatkamista aiotaan suositella. Lisäksi asetettiin määräaika, jonka kuluessa osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia ilmoitettujen tietojen johdosta.
- (127) Edellä esitetyn perusteella Japanista peräisin olevien televisiokamerajärjestelmien tuontiin sovellettavia polkumyynnitoimenpiteitä olisi jatkettava perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyöntitulli Japanista peräisin olevien, CN-koodeihin ex 8525 30 90 (Taric-koodi 8525 30 90 10), ex 8537 10 91 (Taric-koodi 8537 10 91 91), ex 8537 10 99 (Taric-koodi 8537 10 99 91), ex 8529 90 81 (Taric-koodi 8529 90 81 38), ex 8529 90 95 (Taric-koodi 8529 90 95 30), ex 8543 89 97 (Taric-koodi 8543 89 97 15), ex 8528 21 14 (Taric-koodi 8528 21 14 10), ex 8528 21 16 (Taric-koodi 8528 21 16 10) ja ex 8528 21 90 (Taric-koodi 8528 21 90 10) kuuluvien televisiokamerajärjestelmien ja niiden osien tuonnissa.

2. Televisiokamerajärjestelmät voivat koostua seuraavista joko yhdessä tai erikseen tuoduista osista:

- a) kamerarunko, jossa on vähintään kolme yli 400 000 pikselin kuva-anturia (vähintään 12 mm:n CCD-anturi), joka voidaan liittää taustapaneelin sovittimeen ja jonka signaali-kohinasuhde normaalivahvistuksella on vähintään 55 dB joko erillisinä tai yhdessä niin, että kamerarunko ja sovitin on sijoitettu samaan kuoreen;
- b) etsin (läpimitta vähintään 38 mm);
- c) kameraan kaapelilla liitettävä tukiasema tai kameran tarkkailuysikkö (CCU);
- d) toiminnanohjauspaneeli (OCP) yksittäisten kameroiden tarkkailua (värinsäätö, objektiivin aukko tai himmennin) varten;
- e) käytettävän kameran ilmaisimella varustettu keskusohjauspaneeli (MCP) tai kamerakokoonpanon asetusyksikkö (MSU) kokonaishallintaa ja useiden etäkameroiden säätää varten.

3. Tullia ei sovelleta seuraaviin:

- a) objektiivit (Taric-lisäkoodi A727);
- b) videonauhurit (Taric-lisäkoodi A727);
- c) kamerarungot, joissa tallennusohjain on samassa kiinteässä kuoressa (Taric-lisäkoodi A727);

d) televisiointiin soveltumattomat ammattikäyttöön tarkoitetut kamerat (Taric-lisäkoodi A727);

e) liitteessä luetellut ammattikäyttöön tarkoitetut kamerajärjestelmät (Taric-lisäkoodit 8786 ja 8969).

4. Kun televisiokamerajärjestelmä tuodaan maahan objektiivilla varustettuna, polkumyynnitullin soveltamisessa käytetty "vapaasti yhteisön rajalla" -arvo on sama kuin ilman objektiivia olevan televisiokamerajärjestelmän arvo. Jos tätä arvoa ei ole erikseen määritelty kauppalakussa, tuojan on ilmoitettava objektiivin arvo tavaraa vapaaseen liikkeeseen luovutettaessa sekä esitettävä samalla asianmukainen näyttö ja annettava tarvittavat tiedot.

5. Polkumyynnitulli on 96,8 prosenttia vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnasta (Taric-lisäkoodi 8744) muiden kuin seuraavien yritysten valmistamien tuotteiden osalta, joihin sovelletaan tullia seuraavasti:

— Ikegami Tsushinki Co. Ltd: 200,3 % (Taric-lisäkoodi 8741)

— Sony Corporation: 108,3 % (Taric-lisäkoodi 8742)

— Hitachi Denshi Ltd: 52,7 % (Taric-lisäkoodi 8743).

6. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tullevia koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä joulukuuta 2006

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
J. KORKEAOJA

LIITE

Luettelo ammattikäyttöön tarkoitetuista kamerajärjestelmistä, jotka eivät ole televisiolähetyskamerajärjestelmiä ja jotka on vapautettu toimenpiteistä

Yrityksen nimi	Kamerarunko	Etsin	Kameraohjausyksikkö	Ohjaus- ja käyttöyksikkö	Pääohjausyksikkö	Kameran sovitin
Sony	DXC-M7PK	DXF-3000CE	CCU-M3P	RM-M7G	—	CA-325P
	DXC-M7P	DXF-325CE	CCU-M5P	RM-M7E ⁽¹⁾		CA-325AP
	DXC-M7PH	DXF-501CE	CCU-M7P			CA-325B
	DXC-M7PK/1	DXF-M3CE	CUU-M5AP ⁽¹⁾			CA-327P
	DXC-M7P/1	DXF-M7CE				CA-537P
	DXC-M7PH/1	DXF-40CE				CA-511
	DXC-327PK	DXF-40ACE				CA-512P
	DXC-327PL	DXF-50CE				CA-513
	DXC-327PH	DXF-601CE				VCT-U14 ⁽¹⁾
	DXC-327APK	DXF-40BCE				
	DXC-327APL	DXF-50BCE				
	DXC-327AH	DXF-701CE				
	DXC-537PK	DXF-WSCE ⁽¹⁾				
	DXC-537PL	DXF-801CE ⁽¹⁾				
	DXC-537PH	HDVF-C30W				
	DXC-537APK					
	DXC-537APL					
	DXC-537APH					
	EVW-537PK					
	EVW-327PK					
	DXC-637P					
	DXC-637PK					
	DXC-637PL					
	DXC-637PH					
	PVW-637PK					
	PVW-637PL					
	DXC-D30PF					
	DXC-D30PK					
	DXC-D30PL					
	DXC-D30PH					
	DSR-130PF					
	DSR-130PK					
	DSR-130PL					
	PVW-D30PF					
	PVW-D30PK					
	PVW-D30PL					
	DXC-327BPF					
	DXC-327BPK					
	DXC-327BPL					
	DXC-327BPH					
	DXC-D30WSP ⁽¹⁾					
	DXC-D35PH ⁽¹⁾					
	DXC-D35PL ⁽¹⁾					
	DXC-D35PK ⁽¹⁾					
	DXC-D35WSPL ⁽¹⁾					
	DSR-135PL ⁽¹⁾					

Yrityksen nimi	Kamerarunko	Etsin	Kameraohjausyksikkö	Ohjaus- ja käyttöyksikkö	Pääohjausyksikkö	Kameran sovittimet
Ikegami	HC-340	VF15-21/22	MA-200/230	RCU-240	—	CA-340
	HC-300	VF-4523	MA-200A ⁽¹⁾	RCU-390 ⁽¹⁾		CA-300
	HC-230	VF15-39	MA-400 ⁽¹⁾	RCU-400 ⁽¹⁾		CA-230
	HC-240	VF15-46 ⁽¹⁾	CCU-37	RCU-240A		CA-390
	HC-210	VF5040 ⁽¹⁾	CCU-10			CA-400 ⁽¹⁾
	HC-390	VF5040W ⁽¹⁾				CA-450 ⁽¹⁾
	LK-33					
	HDL-30MA					
	HDL-37					
	HC-400 ⁽¹⁾					
	HC-400W ⁽¹⁾					
	HDL-37E					
	HDL-10					
	HDL-40					
	HC-500 ⁽¹⁾					
	HC-500W ⁽¹⁾					
Hitachi	SK-H5	GM-5 (A)	RU-C1 (B)	—	—	CA-Z1
	SK-H501	GM-5-R2 (A)	RU-C1 (D)			CA-Z2
	DK-7700	GM-5-R2	RU-C1			CA-Z1SJ
	DK-7700SX	GM-50	RU-C1-S5			CA-Z1SP
	HV-C10	GM-8A ⁽¹⁾	RU-C10 (B)			CA-Z1M
	HV-C11	GM-9 ⁽¹⁾	RU-C10 (C)			CA-Z1M2
	HV-C10F	GM-51 ⁽¹⁾	RC-C1			CA-Z1HB
	Z-ONE (L)		RC-C10			CA-C10
	Z-ONE (H)		RU-C10			CA-C10SP
	Z-ONE		RU-Z1 (B)			CA-C10SJA
	Z-ONE A (L)		RU-Z1 (C)			CA-C10M
	Z-ONE A (H)		RU-Z1			CA-C10B
	Z-ONE A (F)		RC-C11			CA-Z1A ⁽¹⁾
	Z-ONE A		RU-Z2			CA-Z31 ⁽¹⁾
	Z-ONE B (L)		RC-Z1			CA-Z32 ⁽¹⁾
	Z-ONE B (H)		RC-Z11			CA-ZD1 ⁽¹⁾
	Z-ONE B (F)		RC-Z2			CA-Z35 ⁽¹⁾
	Z-ONE B		RC-Z21			EA-Z35 ⁽¹⁾
	Z-ONE B (M)		RC-Z2A ⁽¹⁾			
	Z-ONE B (R)		RC-Z21A ⁽¹⁾			
	FP-C10 (B)		RU-Z3 ⁽¹⁾			
	FP-C10 (C)		RC-Z3 ⁽¹⁾			
	FP-C10 (D)		RU-Z35 ⁽¹⁾			
	FP-C10 (G)		RU-3300N ⁽¹⁾			
	FP-C10 (L)					
	FP-C10 (R)					
	FP-C10 (S)					
	FP-C10 (V)					
	FP-C10 (F)					
	FP-C10					
	FP-C10 A					
	FP-C10 A (A)					
	FP-C10 A (B)					
	FP-C10 A (C)					
	FP-C10 A (D)					

Yrityksen nimi	Kamerarunko	Etsin	Kameraohjausyksikkö	Ohjaus- ja käyttöyksikkö	Pääohjausyk- sikkö	Kameran sovittimet
	FP-C10 A (F) FP-C10 A (G) FP-C10 A (H) FP-C10 A (L) FP-C10 A (R) FP-C10 A (S) FP-C10 A (T) FP-C10 A (V) FP-C10 A (W) Z-ONE C (M) Z-ONE C (R) Z-ONE C (F) Z-ONE C HV-C20 HV-C20M Z-ONE-D Z-ONE-D (A) Z-ONE-D (B) Z-ONE-D (C) Z-ONE.DA (1) V-21 (1) V-21W (1) V-35 (1) DK-H31 (1) V-35W (1)					
Matsushita	WV-F700 WV-F700A WV-F700SHE WV-F700ASHE WV-F700BHE WV-F700ABHE WV-F700MHE WV-F350 WV-F350HE WV-F350E WV-F350AE WV-F350DE WV-F350ADE WV-F500HE (*) WV-F-565HE AW-F575HE AW-E600 AW-E800 AW-E800A AW-E650 AW-E655 AW-E750 AW-E860L AK-HC910L AK-HC1500G	WV-VF65BE WV-VF40E WV-VF39E WV-VF65BE (*) WV-VF40E (*) WV-VF42E WV-VF65B AW-VF80	WV-RC700/B WV-RC700/G WV-RC700A/B WV-RC700A/G WV-RC36/B WV-RC36/G WV-RC37/B WV-RC37/G WV-CB700E WV-CB700AE WV-CB700E (*) WV-CB700AE (*) WV-RC700/B (*) WV-RC700/G (*) WV-RC700A/B (*) WV-RC700A/G (*) WV-RC550/G WV-RC550/B WV-RC700A WV-CB700A WV-RC550 WV-CB550 AW-RP501 AW-RP505 AK-HRP900 AK-HRP150	—	—	WV-AD700SE WV-AD700ASE WV-AD700ME WV-AD250E WV-AD500E (*) AW-AD500AE AW-AD700BSE

Yrityksen nimi	Kamerarunko	Etsin	Kameraohjausyksikkö	Ohjaus- ja käyttöyksikkö	Pääohjausyksikkö	Kameran sovitimet
JVC	KY-35E	VF-P315E	RM-P350EG	—	—	KA-35E
	KY-27ECH	VF-P550E	RM-P200EG			KA-B35U
	KY-19ECH	VF-P10E	RM-P300EG			KA-M35U
	KY-17FITECH	VP-P115E	RM-LP80E			KA-P35U
	KY-17BECH	VF-P400E	RM-LP821E			KA-27E
	KY-F30FITE	VP-P550BE	RM-LP35U			KA-20E
	KY-F30BE	VF-P116E	RM-LP37U			KA-P27U
	KY-F560E	VF-P116WE ⁽¹⁾	RM-P270EG			KA-P20U
	KY-27CECH	VF-P550WE ⁽¹⁾	RM-P210E			KA-B27E
	KH-100U					KA-B20E
	KY-D29ECH					KA-M20E
	KY-D29WECH ⁽¹⁾					KA-M27E
Olympus	MAJ-387N		OTV-SX 2			
	MAJ-387I		OTV-S5 OTV-S6			
	Camera OTV-SX					

(*) Käytetään myös nimityksiä Master Setup Unit (MSU) ja Master Control Panel (MCP).

⁽¹⁾ Mallien vapauttamisen edellytyksenä on, että vastaavaa triax-järjestelmää tai triax-sovitinta ei myydä EY:n markkinoilla.

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1911/2006,

annettu 19 päivänä joulukuuta 2006,

lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta Algeriasta, Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnissa asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 11 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

1. Voimassa olevat toimenpiteet

- (1) Syyskuun 23 päivänä 2000 otettiin käyttöön neuvoston asetuksella (EY) N:o 1995/2000 ⁽²⁾ lopulliset polkumyyn-titoimenpiteet Algeriasta, Liettuaista, Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnissa. Liettuaista peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuontiin sovellettavat toimenpiteet raukesivat Euroopan unionin laajentumisen yhteydessä 1 päivänä toukokuuta 2004. Toimenpiteiden käyttöönottoon johtaneesta tutkimuksesta käytetään jäljempänä nimitystä 'alkuperäinen tutkimus'.
- (2) Tuontiin sovellettavat toimenpiteet olivat erityisiä tulleeja, joita ei kuitenkaan sovellettu yhteen algerialaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan, jonka esittämä sitoumus hyväksyttiin.

2. Tarkastelupyynnö

- (3) Toimenpiteiden voimassaolon lähestyvää päättymistä koskevan 17 päivänä joulukuuta 2004 julkaistun ilmoituksen ⁽³⁾ jälkeen saatiin 20 päivänä kesäkuuta 2005 perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukainen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu-

pyyntö. Pyyntö esitti tuottajien puolesta Euroopan lannoitevalmistajien yhdistys (EFMA) (jäljempänä 'pyyntö esittäjä'), jonka edustus kattaa valtaosan eli yli 50 prosenttia urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen kokonaistuotannosta yhteisössä.

- (4) Pyyntö esittäjä väitti, että polkumyynnin jatkuminen tai toistuminen ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuva vahinko on todennäköinen Algeriasta, Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta (jäljempänä 'asianomaiset maat') peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnin osalta, ja esitti asiasta riittävät ensi käden todisteet.

- (5) Kun komissio oli neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan todennut, että on olemassa riittävä näyttö toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun panemiseksi vireille, se ilmoitti 22 päivänä syyskuuta 2005 perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tutkimuksen aloittamisesta julkaisemalla asiaa koskevan ilmoituksen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽⁴⁾.

3. Tutkimus

3.1 Tutkimusajanjakso

- (6) Polkumyynnin jatkumista tai toistumista koskeva tutkimus kohdistui kauteen 1 päivästä heinäkuuta 2004 30 päivään kesäkuuta 2005 (jäljempänä "tutkimusajanjakso"). Vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden arvioinnin kannalta merkittäviä suuntauksia tarkasteltiin kaudella, joka ulottui vuodesta 2002 tutkimusajanjakson loppuun (jäljempänä "tarkastelujakso").

3.2 Tutkimuksen kohteena olevat osapuolet

- (7) Komissio ilmoitti toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta virallisesti vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille ja käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan, ja niiden yhdistyksille, viejämaiden edustajille, pyyntö esittäjälle ja yhteisön tuottajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää tulla kuulluiksi vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EYVL L 238, 22.9.2000, s. 15. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1675/2003 (EUVL L 238, 25.9.2003, s. 4).

⁽³⁾ EUVL C 312, 17.12.2004, s. 5.

⁽⁴⁾ EUVL C 233, 22.9.2005, s. 14.

- (8) Kaikkia niitä asianomaisia osapuolia kuultiin, jotka pyysivät sitä ja jotka esittivät erityisiä perusteluja sille, miksi niitä pitäisi kuulla.
- (9) Koska yhteisössä toimii suuri määrä tuottajia ja tuojia, jotka eivät ole etuyhteydessä jossakin asianomaisista maista toimivaan vientiä harjoittavaan tuottajaan, komissio katsoi asianmukaiseksi tutkia perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti, olisiko tässä tapauksessa syytä käyttää otantamenetelmää. Pystyäkseen päättämään otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valitsemaan otoksen komissio pyysi edellä mainittuja osapuolia ilmoittautumaan perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti 15 päivän kuluessa tutkimuksen aloittamisesta ja toimittamaan komissiolle menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa pydytyt tiedot.
- (10) Toimitettujen tietojen tarkastelun ja yhteisössä toimivien yhteistyöhalukkaiden tuottajien suuren määrän perusteella päätettiin, että yhteisön tuottajista olisi valittava otos. Tuojista vain yksi toimitti tutkimuksen aloittamista koskevassa ilmoituksessa pydytyt tiedot ja ilmoitti halukkuutensa yhteistyöhön komission yksiköiden kanssa, joten päätettiin, että tuojien osalta otanta ei ollut tarpeen.
- (11) Kyselylomakkeet lähetettiin neljälle otokseen kuuluvalla yhteisön tuottajalle ja kaikille tiedossa olleille vientiä harjoittaville tuottajille.
- (12) Vastaukset saatiin neljältä otokseen valitulta yhteisön tuottajalta ja kuudelta asianomaisessa maassa toimivalta vientiä harjoittavalta tuottajalta sekä niiden kanssa etuyhteydessä olevilta kauppiailta.
- (13) Yksi vertailumaassa toimiva tuottaja vastasi kyselylomakkeen kaikkiin kohtiin.
- (14) Komissio pyysi ja tarkisti kaikki tarpeellisiksi katsomansa tiedot sen määrittämiseksi, onko polkumyynnin ja siitä aiheutuvan vahingon jatkuminen tai toistuminen todennäköistä ja mikä on yhteisön edun mukaista. Tarkastuskäyntejä suoritettiin seuraavien yritysten toimitiloihin:
- a) Venäjällä toimiva vientiä harjoittava tuottaja
- JSC Mineral and Chemical Company ("Eurochem"), Moskova, Venäjä, ja kaksi siihen etuyhteydessä olevaa valmistajayritystä;
 - PJSC Azot ("NAK Azot"), Novomoskovsk, Venäjä, ja
 - PJSC Nevinnomyssky Azot ("Nevinka Azot"), Nevinnomyssk, Venäjä;
- b) Eurochemiin etuyhteydessä oleva kauppias
- Eurochem Trading GmbH, Zug, Sveitsi – ("Eurochem Trading");
- c) Ukrainalaiseen tuottajaan Stiroliin etuyhteydessä oleva kauppias
- IBE Trading, New York, New York, Yhdysvallat;
- d) Vertailumaan tuottaja
- Terra Industries, Sioux City, Iowa, Yhdysvallat;
- e) Otokseen valitut yhteisön tuottajat
- Achema AB, Jonava, Liettua,
 - Grande Paroisse SA, Pariisi, Ranska,
 - SKW Stickstoffwerke Piesteritz GmbH, Wittenberg, Saksa,
 - Yara SA, Bryssel, Belgia, ja siihen etuyhteydessä oleva tuottaja Yara Sluiskil BV, Sluiskil, Alankomaat.
- ### 3.3 Otanta
- (15) Kymmenen yhteisön tuottajaa toimitti asianmukaisesti täytetyn otantalomakkeen säädetyssä määräajassa ja suostui virallisesti jatkamaan yhteistyötä tutkimuksessa. Komissio valitsi näistä kymmenestä yhteisön tuottajasta perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti otoksen, joka edustaa mahdollisimman suurta urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuotanto- ja myyntimäärää yhteisössä ja joka voidaan kohtuudella tutkia käytettävissä olevan ajan kuluessa. Otokseen valittujen neljän yhteisön tuottajan osuus yhteisön koko tuotannonalan tuotannosta tutkimusajanjaksolla oli 63 prosenttia, kun edellä mainittujen kymmenen yhteisön tuottajan osuus yhteisön koko tuotannonalan tuotannosta tutkimusajanjakson aikana oli 75 prosenttia.

- (16) Asianomaisia osapuolia kuultiin otoksen valinnassa perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti eivätkä ne vastustaneet sitä.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

- (17) Tarkasteltavana oleva tuote on sama kuin alkuperäisessä tutkimuksessa eli urean ja ammoniumnitraatin liuosseos, maataloudessa yleisesti käytetty, asianomaisista maista peräisin oleva nestemäinen lannoite. Se muodostuu virtsa-aineen ja ammoniumnitraatin sekä veden sekoituksesta. Nitraattipitoisuus ("N") on tuotteen merkittävin "ominaisuus" ja se voi vaihdella 28 ja 32 prosentin välillä. Tämä vaihtelu voidaan saada aikaan lisäämällä liuosseokseen enemmän tai vähemmän vettä. Tuodun urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen suurimman osan nitraattipitoisuus oli 32 prosenttia, joka on tiivistetypää, ja näin ollen sen lähettäminen on halvempaa. Nitraattipitoisuudesta riippumatta kaikilla virtsa-aineen ja ammoniumnitraatin liuosseoksilla katsotaan kuitenkin olevan samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet, ja näin ollen ne muodostavat yhden tuotteen tätä tutkimusta varten. Tarkasteltavana oleva tuote kuuluu CN-koodiin 3102 80 00.

2. Samankaltainen tuote

- (18) Käsittävänä oleva tutkimus vahvisti alkuperäisessä tutkimuksessa todetun tosiasian, jonka mukaan urean ja ammoniumnitraatin liuosseos on puhdas hyödyketuote, ja sen laatu sekä fyysiset perusominaisuudet ovat samat riippumatta siitä, mistä maasta se on peräisin. Asianomaisella tuotteella ja tuotteilla, joita vientiä harjoittavat tuottajat valmistavat ja myyvät asianomaisten maiden kotimarkkinoilla, joita yhteisön tuottajat valmistavat ja myyvät yhteisön markkinoilla ja joita vertailumaan tuottajat myyvät vertailumaan kotimarkkinoilla, onkin todettu olevan samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet ja pääasiassa sama käyttötarkoitus, ja niitä pidetään siksi perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina.

C. POLKUMYNNIN JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

1. Polkumyynnillä tapahtuva tuonti tutkimusajanjakson aikana

- (19) Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti tutkittiin, johtaisiko toimenpiteiden voimassaolon päättymisen todennäköisesti polkumyynnin jatkumiseen tai toistumiseen.

- (20) Asianomaisista maista peräisin olevaa urean ja ammoniumnitraatin liuosseosta tuotiin tutkimusajanjaksolla yhteisöön vain Algeriasta. Polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyttä arvioitiin siten polkumyynnilaskelmilla, jotka kohdistuivat kahteen yhteistyötä tekevään algerialaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan. Muihin Valko-Venäjällä, Venäjällä ja Ukrainassa toimiviin yhteistyötä tekeviin vientiä harjoittaviin tuottajiin kohdistuvassa tutkimuksessa tarkasteltiin polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä.

Algeria

Yleistä

- (21) Algerian ainoat kaksi urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuottajaa, Fertalge ja Ferial, tekivät yhteistyötä tutkimuksessa. Näiden tuottajien yhteisöön tutkimusajanjaksolla viemä määrä oli 177 383 tonnia, joka on Algeriasta peräisin olevan yhteisöön viedyn urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen kokonaismäärä. Algeriasta peräisin olevan yhteisöön tuodun asianomaisen tuotteen osuus oli 4,8 prosenttia yhteisön kulutuksesta, joka oli tutkimusajanjaksolla 3 694 531 tonnia. Algeriasta tuotu määrä kasvoi siten 52 prosenttia alkuperäisen tutkimusajankohdan 116 461 tonnista.

- (22) Tästä syystä katsottiin, että polkumyynnin tarkastelu kyseisten kahden yhteistyötä tekevän vientiä harjoittavan tuottajan toimittamien tietojen pohjalta edusti koko maata.

Normaaliarvo

- (23) Aluksi vahvistettiin, oliko kummankin yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen kotimarkkinamyynni edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti eli oliko tuon myynnin määrä vähintään viisi prosenttia asianomaisen tuotteen yhteisöön suuntautuvan viennin kokonaismäärästä. Tutkimuksessa kävi ilmi, että molemmat yritykset myyvät yhteisöön vain yhdenlaista urean ja ammoniumnitraatin liuosseosta ja että kyseisen lajin kotimarkkinamyynnin määrä ei ole edustava.

- (24) Kummankaan vientiä harjoittavan tuottajan normaaliarvoa ei siten voitu laskea kotimarkkinamyynnin perusteella, vaan se piti päätellä perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti lisäämällä kummankin viejän yhteisöön viemän tuotteen tuotantokustannuksiin kohtuullinen määrä myynti-, yleisiä ja hallinnollisia kustannuksia sekä voittomarginaali.

- (25) Energiakustannukset, kuten sähkö ja kaasu, muodostivat suurimman osan valmistuskustannuksista ja huomattavan osan kaikista tuotantokustannuksista. Perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti tutkittiin, saataisiinko asianomaisten osapuolten kirjanpidosta kohtuullisen hyvä käsitys käsiteltävänä olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin liittyvistä kustannuksista.
- (26) Tutkimuksessa ei havaittu merkkejä siitä, että vientiä harjoittavien tuottajien kirjanpidosta ei saataisi kohtuullisen hyvää käsitystä sähkökuluista. Tässä yhteydessä havaittiin muun muassa, että algerialaisten tuottajien tutkimusajanjaksoilla maksamat sähkön hinnat olivat muihin maihin, kuten Kanadaan ja Norjaan, verrattuina kansainvälisten markkinahintojen mukaiset. Samaa ei sen sijaan voida sanoa kaasun hinnoista.
- (27) Algerialaisen tuottajan kaasutoimituksista maksama hinta oli nimittäin energiamarkkinoihin erikoistuneiden kansainvälisesti tunnustettujen lähteiden julkaisemien tietojen perusteella alle viidennes Algeriasta vietävän maakaasun vientihinnasta. Kaikki saatavilla olevat tiedot viittaavat lisäksi siihen, että kaasun hinnat Algerian kotimarkkinoilla ovat säänneltyjä hintoja eli selvästi esimerkiksi Yhdysvalloissa, Kanadassa, Japanissa ja EU:ssa maakaasusta maksettuja markkinahintoja alempia. Näiden neljän markkina-alueen yhteenlaskettu osuus maailman kaasunkulutuksesta on 46 prosenttia, ja kyseisillä markkinoilla vallitsevat kotimarkkinahintatasot antavat kohtuullisen hyvän käsityksen kustannuksista. Asianomaisten yritysten maksama kaasun hinta oli myös merkittävästi yhteisön tuottajien maksamaa kaasun hintaa alempi.
- (28) Edellä esitetyn valossa todettiin, että Algeriassa tutkimusajanjaksona maksetuissa kaasun hinnoissa ei ole voitu ottaa kaasun tuotanto- ja jakelukustannuksia kohtuullisessa määrin huomioon. Näin ollen yhden yhteistyötä tehneen vientiä harjoittavan tuottajan eli Fertilin maksamia kaasukustannuksia mukautettiin perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti muita edustavia markkinoita koskevien tietojen perusteella. Mukautettu hinta perustui Ranskan rajalla vietäväksi myydyin algerialaisen nesteytetyn kaasun tutkimusajanjakson keskihintaan, lukuun ottamatta merirahtimaksua ja nesteyttämiskustannuksia, sillä tätä pidettiin sopivimpana perustana, kun otetaan huomioon, että julkisissa tiedoissa viitataan pelkästään Algeriasta peräisin olevaan kaasuun. Ranska on algerialaisen kaasun suurin markkina-alue, ja sen hinnoissa kustannukset otetaan kohtuullisen hyvin huomioon, joten sitä voidaan pitää perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuna edustavana markkina-alueena. Toinen yhteistyötä tehnyt yritys, Fertalge, ei käyttänyt maakaasua raaka-aineena, sillä se valmistaa urean ja ammoniumnitraatin liuosseosta paikallisesti tuotetusta ammoniumnitraatista ja virtsa-aineesta. Paikallisesti tuotetun ammoniumnitraatin hintaan vaikuttaa johdanto-osan 27 perustelukappaleessa mainittu kaasun kotimarkkinahinta Algeriassa, joten yrityksen ammoniumnitraatista maksamia kustannuksia mukautettiin sen mukaisesti.
- (29) Yhteistyötä tehneiden vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamat valmistuskustannukset laskettiin siten uudelleen ottaen huomioon mukautetut kaasun hinnat sekä vietäväksi myydyin kaasun hinnat Ranskan rajalla, lukuun ottamatta merirahtimaksua ja nesteyttämiskustannuksia. Näin laskettuihin valmistuskustannuksiin lisättiin kohtuullinen määrä myynti-, yleisiä ja hallinnollisia kustannuksia sekä kohtuullinen voittomarginaali perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti.
- (30) Myynti-, yleisiä ja hallinnollisia kustannuksia sekä voittomarginaalia ei voitu määrittää perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan nojalla, koska kummankaan yhteistyötä tehneen yrityksen asianomaisen tuotteen myynti kotimarkkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä ei ollut edustava. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohtaa ei voitu soveltaa, sillä yhteistyötä tehneet kaksi tuottajaa ovat ainoat urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuottajat Algeriassa. Myöskään 2 artiklan 6 kohdan b alakohtaa ei voitu soveltaa, sillä myös samaan yleiseen tuoteryhmään kuuluvien tuotteiden valmistuskustannuksia pitäisi mukauttaa kaasukustannusten osalta johdanto-osan 28 perustelukappaleessa mainituista syistä. Koska todettiin mahdottomaksi määrittää vaadittavien mukautusten suuruus kaikkien samaan yleiseen tuoteluokkaan kuuluvien kotimaan markkinoilla myytävien tuotteiden osalta, oli myös mahdotonta määrittää mukautusten jälkeinen voittomarginaali. Myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voittomarginaali määritettiin siten perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan nojalla.
- (31) Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaan myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voittomarginaali määritetään käyttämällä tarkoituksenmukaista menetelmää. Samaan yleiseen ryhmään kuuluvien tuotteiden kotimarkkinat ovat Algeriassa äärimmäisen pienet, joten tietoa piti saada muilta edustavilta markkinoilta. Tätä varten tarkasteltiin julkisesti saatavilla olevia tietoja, jotka liittyvät typpilannoitteiden alalla toimiviin suuryrityksiin. Pohjoisamerikkalaisten (Yhdysvallat ja Kanada) tuottajien vastaavien tietojen havaittiin soveltuvan parhaiten tutkimustarkoitukseen, sillä kyseiseltä alueelta on saatavilla runsaasti luotettavaa ja kattavaa julkista rahoitustietoa pörssiyrityksistä. Lisäksi kotimarkkinamyynnin määrä on pohjoisamerikkalaisilla markkinoilla merkittävä ja kilpailua esiintyy paljon kotimaisten ja ulkomaisten yritysten välillä. Myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitto määritettiin kolmen sellaisen pohjoisamerikkalaisen tuottajan myynti-, yleisten ja hallinnollisten kustannusten

ja voiton painotetun keskiarvon perusteella, jotka kuuluvat lannoitealan suurimpiin yrityksiin saman yleisen tuoteryhmän (typpilannoitteet) Pohjois-Amerikan-myyntin osalta. Kyseisten kolmen tuottajan katsottiin edustavan typpilannoitealaa (keskimäärin yli 80 prosenttia yrityksen/liiketoimintasegmentin liikevaihdesta) ja niiden myynti-, yleisten ja hallinnollisten kustannusten ja voiton katsottiin edustavan samanlaisia kustannuksia, joita kyseisellä liiketoiminta-alalla menestyksekkäästi toimiville yrityksille yleensä aiheutuu. Myynti-, yleisten ja hallinnollisten kustannusten osuus oli 6,9 prosenttia liikevaihdesta. Laskennallinen keskimääräinen voittomarginaali oli 9,1 prosenttia liikevaihdesta. Mikään ei viittaa siihen, että tällä tavalla määritetty voiton määrä olisi suurempi kuin algerialaisten tuottajien samaan yleiseen ryhmään kuuluvien tuotteiden myynnistä Algerian markkinoilla yleensä saama voitto.

Vientihinta

- (32) Vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti niiden hintojen perusteella, jotka asianomaisesta tuotteesta tosiasiallisesti maksettiin tai jotka siitä oli maksettava, kun se myytiin vientiin yhteisöön.

Vertailu

- (33) Vertailu tehtiin laskennallisen normaaliarvon ja vientihinnan vapaasti tehtaalla -tason välillä. Jotta normaaliarvon ja vientihinnan välinen vertailu olisi oikeudenmukaista, tarvittavat oikaisut tehtiin hintaan ja hintojen vertailtavuuteen vaikuttaviin eroihin perustuvina mukautuksina perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Mukautukset koskivat kuljetus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten eroja tarpeen mukaan ja mikäli asiasta oli riittävästi oikeaksi todistettua näyttöä.

Polkumyyntimarginaali

- (34) Kummankin vientiä harjoittavan tuottajan polkumyyntimarginaali määritettiin painotetun keskimääräisen normaaliarvon ja painotetun keskimääräisen vientihinnan välisellä vertailulla perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.

- (35) Tutkimus osoitti, että polkumyyntiä esiintyi tutkimusajanjaksoilla jopa vielä suuremmassa määrin kuin alkupe-
räisessä tutkimuksessa. Prosenteina cif-hinnasta yhteisön rajalla ilmaistut polkumyyntimarginaalit ovat 50–60 prosenttia.

2. Tuonnin kehitys siinä tapauksessa, että toimenpiteet kumotaan

2.1 Algeria

- (36) Yhteistyötä tehneet kaksi algerialaista vientiä harjoittavaa yritystä edustavat asianomaisen tuotteen koko tuontia kyseisestä maasta yhteisöön. Polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyttä, mikäli Algeriaan sovellettavat toimenpiteet kumottaisiin, tarkasteltiin siksi kyseisten kahden yhteistyötä tehneen vientiä harjoittavan tuottajan toimitamien tietojen perusteella.

Varakapasiteetti

- (37) Yhteistyötä tehneet algerialaiset tuottajat onnistuivat kaksinkertaistamaan tuotantokapasiteettinsa samalla, kun tuotanto kasvoi noin 20 prosenttia tarkastelujakson aikana. Niiden varakapasiteetti on siten kasvanut huomattavasti alle 100 000 tonnista noin 300 000–350 000 tonniin.

- (38) Koska Algerian kotimarkkinat ovat mitättömän pienet eikä tilanne todennäköisesti muutu jatkossa, mahdollinen tuotannon kasvu suuntautuu vientiin. Yhteistyötä tehneet vientiä harjoittavat tuottajat voisivat varakapasiteettiaan hyödyntämällä toimittaa 10–20 prosenttia yhteisön kulutuksesta.

- (39) Kun otetaan huomioon polkumyynnin jatkuminen tutkimusajanjaksoilla ja yhteistyötä tehneiden algerialaisten tuottajien luoma varakapasiteetti, on todennäköistä, että vienti Algeriasta yhteisöön polkuhinnoilla lisääntyy, mikäli toimenpiteet kumotaan.

- (40) Edellä esitetyn valossa voidaan todeta, että vienti yhteisöön polkumyynnillä jatkuu todennäköisesti, mikäli toimenpiteet kumotaan.

Algerian normaaliarvon ja yhteisössä vallitsevan hintatason vertailu

- (41) Molempien yritysten osalta määritetty normaaliarvo ylitti selvästi EU:n markkinahinnat tutkimusajanjakson aikana. Algerialaiset vientiä harjoittavat tuottajat todennäköisesti jatkaisivat tuotteen myyntiä yhteisöön polkuhinnoilla, riippumatta siitä, onko niiden maksettava tulleja.

2.2 Valko-Venäjän, Venäjän ja Ukrainan laskennallisen normaaliarvon ja kolmansiiin maihin suuntautuvan viennin hinnan suhde

2.2.1 Valko-Venäjä ja Ukraina: kotimarkkinoiden myyntihinnat vertailumaan perusteella

(42) Urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen myyntihintoja Valko-Venäjän ja Ukrainan kotimarkkinoilla verrattiin kolmansiiin maihin suuntautuvan viennin hintoihin. Koska Valko-Venäjää ei pidetä markkinatalousmaana ja Ukrainaa ei vielä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevaan tarkasteluun liittyvän pyynnön esittämisaikana pidetty markkinatalousmaana⁽¹⁾, maiden normaaliarvo piti määrittää kolmannessa markkinatalousmaassa toimivilta tuottajilta saatujen tietojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Tutkimuksen vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa sopivaksi vertailumaaksi ehdotettiin Yhdysvaltoja, sillä se on avointa kilpailua harjoittava markkina-alue, jossa tuottajat joutuvat yleisesti kilpailemaan ulkomaisten tuojien kanssa.

(43) Kaikille asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkemyksensä vertailumaan valinnasta.

(44) European Fertiliser Import Association -järjestö (EFIA) ehdotti parempina vaihtoehtoina Algeriaa tai Venäjää, sillä niillä on etuoikeutettu pääasiallisen raaka-aineen eli kaasun saantimahdollisuus ja ne ovat saman tutkimuksen kohteena olevia markkinatalousmaita. Tässä yhteydessä on muistettava, että 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa vaaditaan ensisijaisesti "soveltuvaa" kolmatta maata, joka on markkinatalous. Raaka-aineen saantimahdollisuus on kyllä tärkeä tekijä vertailumaata valittaessa, mutta on muistettava myös, että kaasun kaksoishinnoittelu kyseisissä kahdessa maassa tekee niistä itse asiassa vertailumaaksi soveltumattomia. Kotimaisilta asiakkailta veloitettu kaasun hintahan ei näissä kahdessa maassa perustu markkina-arvoon.

(45) Eräät intressitahot väittivät, että Venäjän ja Algerian tuotantoprosessit muistuttavat enemmän Valko-Venäjän ja Ukrainan tuotantoprosesseja, perustelematta kuitenkaan väitteitään. Algerian tuotantotasoa oletettiin myös olevan enemmän Ukrainan tuotantotasoa vastaava. Tässä yhteydessä on mainittava, että Valko-Venäjällä, Ukrainalla ja Yhdysvalloilla on kaikilla täysin vertikaalisesti integroidut tuottajat, mikä ei missään tapauksessa pidä paikkaansa Algerian kohdalla.

(46) Ukrainalainen yhteistyötä tekevä tuottaja ehdotti Bulgariaa tai Romaniaa Yhdysvaltojen sijaan. Ehdotusta ei kuitenkaan ollut perusteltu. Bulgarian ja Romanian ehdokkuutta vastaan soti lisäksi se tärkeä seikka, että niiden

kotimarkkinat ovat pienet ja valmistajia on vain vähän, toisin kuin Yhdysvalloissa.

(47) Tutkimuksessa päädyttiinkin siihen, että Yhdysvallat on soveltuva vertailumaa. Useisiin yhdysvaltalaisiin tuottajiin ja tuottajayhdistyksiin otettiin yhteyttä ja niitä pyydettiin tekemään yhteistyötä täyttämällä kyselylomake. Yksi Yhdysvalloissa toimiva tuottaja osallistui täysimääräisesti yhteistyöhön tutkimuksessa. Laskelmat perustuivat näin olleen ainoan yhdysvaltalaisen yhteistyötä tekevän tuottajan, joka täytti kyselylomakkeen kokonaisuudessaan, antamiin tarkistettuihin tietoihin.

2.2.2 Valko-Venäjä

Alustavia huomioita

(48) Valko-Venäjän ainoa yhteistyötä tehnyt tuottaja oli maan ainoa vientiä harjoittava tuottaja, mutta se ei harjoittanut vientimyyntiä yhteisöön tutkimusajanjaksolla.

(49) Koska yhteisöön ei viety tuotteita tutkimusajanjaksolla eikä siten pystytty tekemään kattavaa arviota polkumyynnistä, polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä toimenpiteiden rautessa arvioitiin tarkastelemalla yhteistyötä tehneen vientiä harjoittaneen tuottajan hinnoittelukäytäntöjä ainoaan vientimarkkina-alueeseensa eli Yhdysvaltoihin nähden sekä sen tuotantokapasiteettia ja varastoja. Analyysi pohjautui johdanto-osan 48 kappaleessa mainitun yhteistyötä tehneen vientiä harjoittavan tuottajan toimittamiin tietoihin.

Vertailu

(50) Yhteistyötä tehneen vientiä harjoittavan tuottajan antamat tiedot osoittivat, että kolmansiiin maihin (Yhdysvallat) suuntautuvan viennin hinnat olivat alemmat kuin Valko-Venäjän laskennallinen normaaliarvo. Tutkimuksessa kävi ilmi, että hintaero vaihteli tutkimusajanjaksolla kaiken kaikkiaan 10:stä 15 prosenttiin. Tämä saattaa merkitä sitä, että yhteisöön suuntautuvan viennin polkumyynti todennäköisesti toistuu, jos toimenpiteet kumotaan. Jäljempänä tarkastellaan varastoja ja tuotantokapasiteettia sekä kuvattujen vientihintojen vertailua yhteisössä vallitsevan hintatason kanssa.

2.2.3 Ukraina

Alustavia huomioita

(51) Tutkimukseen osallistui kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa, mutta kumpikaan niistä ei harjoittanut vientimyyntiä yhteisöön tutkimusajanjaksolla. Mitään viitteitä ei ole siitä, että Ukrainassa olisi muita vientiä harjoittavia tuottajia.

⁽¹⁾ Asetus (EY) N:o 2117/2005, 2 artikla.

- (52) Koska yhteisöön ei viety tuotteita tutkimusajanjaksolla eikä siten pystytty tekemään kattavaa arviota polkumyynnistä, polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä toimenpiteiden rautessa arvioitiin tarkastelemalla yhteistyötä tehneen vientiä harjoittaneen tuottajan hinnoittelukäytäntöjä ainoaan vientimarkkina-alueeseensa eli Yhdysvaltoihin nähden sekä sen tuotantokapasiteettia ja varastoja. Analyysi pohjautui johdanto-osan 51 perustelukappaleessa mainitun yhteistyötä tehneen vientiä harjoittavan tuottajan toimittamiin tietoihin.
- (53) Yhteistyötä tehneiden kahden vientiä harjoittavan tuottajan osuus asianomaisen Ukrainasta peräisin olevan tuotteen tuonnista Yhdysvaltoihin tutkimusajanjakson aikana oli 48 prosenttia. Myös loppuosan Yhdysvaltoihin suuntautuneesta Ukrainasta peräisin olevasta tuonnista valmistettiin yhteistyötä tehneistä tuottajista, mutta sen vei maasta etuyhteydetön ukrainalainen yritys, joka ei valmista urean ja ammoniumnitraatin liuosseosta.

Vertailu

- (54) Yhteistyötä tehneiden vientiä harjoittavien tuottajien antamat tiedot osoittivat, että kolmansien maihin suuntautuvan viennin hinnat olivat alemmat kuin Ukrainan laskennallinen normaaliarvo. Tutkimuksessa kävi ilmi, että hintaero vaihteli tutkimusajanjaksolla kaiken kaikkiaan 20 ja 30 prosentin välillä. Tämä saattaa merkitä sitä, että yhteisöön suuntautuvan viennin polkumyynti todennäköisesti toistuu, jos toimenpiteet kumotaan. Jäljempänä tarkastellaan varastoja ja tuotantokapasiteettia sekä kuvattujen vientihintojen vertailua yhteisössä vallitsevan hintatason kanssa.

2.2.4 Venäjä

Alustavia huomioita

- (55) Tutkimuksessa oli mukana kaksi samaan yhtiöryhmittymään kuuluvaa vientiä harjoittavaa tuottajaa, mutta mikään vientiä harjoittava tuottaja ei harjoittanut vientimyyntiä yhteisöön tutkimusajanjaksolla.
- (56) Tietojen mukaan Venäjällä toimi tutkimusajanjaksolla yksi tuottaja, joka ei tehnyt yhteistyötä tutkimuksessa. Kyseisten yhteistyöhön osallistumattomien vientiä harjoittavien tuottajien osalta analysoitiin Eurostatilta ja muista lähteistä saatuja tietoja. Niiden perusteella todettiin, että myöskään yhteistyötä tekemättömät tuottajat eivät vieneet urean ja ammoniumnitraatin liuosseosta yhteisöön. Yhteistyötä tekemättömän yrityksen tuotantokapasiteettista ja tuotannon määristä, varastoista ja myynnistä ei kuitenkaan ollut saatavilla luotettavaa tietoa. Näin ollen ja kun mikään ei viitannut päinvastaiseen, katsottiin, että yhteistyötä tekemättömään yritykseen liittyvät tosiseikat olisivat samansuuntaisia kuin yhteistyötä tehneiden yritysten kohdalla.
- (57) Koska yhteisöön ei viety tuotteita tutkimusajanjaksolla eikä siten pystytty tekemään kattavaa arviota polkumyynnistä, polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä toimenpiteiden rautessa arvioitiin tarkastelemalla yhteistyötä tehneen vientiä harjoittaneen tuottajan hinnoittelukäytäntöjä ainoaan vientimarkkina-alueeseensa eli Yhdysvaltoihin nähden sekä sen tuotantokapasiteettia ja varastoja. Analyysi pohjautui johdanto-osan 55 perustelukappaleessa mainitun yhteistyötä tehneen vientiä harjoittavan tuottajan toimittamiin tietoihin.

Vertailu

- (58) Tutkittiin, ilmenivätkö osapuolten antamat tiedot tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin liittyvät kustannukset yrityksen kirjanpidosta riittävän selvästi. Kaasun hintaa tutkittaessa havaittiin, että venäläisten tuottajien kaasusta maksama kotimarkkinahinta oli noin viidesnes Venäjältä viedyn maakaasun hinnasta. Tässä suhteessa kaikki saatavilla olevat tiedot osoittavat, että kaasun hinnat Venäjän kotimarkkinoilla olivat säänneltyjä hintoja, jotka olivat selvästi sääntelemättömillä maakaasumarkkinoilla maksettuja markkinahintoja alemmat. Siksi venäläisten tuottajien maksamat kaasukustannukset mukautettiin muilta edustavilta markkinoilta saatujen tietojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Mukautettu hinta perustui Saksan/Tšekin rajalla ("Waidhaus") vietäväksi myydyin venäläisen maakaasun keskihintaan ja kuljetuskustannusten nettomäärään. Waidhaus on tärkein kanava venäläisen kaasun myynnille EU:hun, joka on venäläisen kaasun suurin markkina-alue ja jossa hinnat antavat kohtuullisen hyvän käsityksen kustannuksista, joten sitä voidaan pitää perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuna edustavana markkina-alueena.
- (59) Normaaliarvo laskettiin viedyn tuotelajin valmistuskustannusten perusteella sen jälkeen, kun kaasukustannuksia oli mukautettu johdanto-osan 58 perustelukappaleessa esitetyllä tavalla, ja lisättyinä kohtuullisella määrällä myynti-, yleisiä ja hallinnollisia kustannuksia ja voittoa perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti.
- (60) Samoin kuin Algeriassa, myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoa ei voitu määrittää perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan ensimmäisen lauseen nojalla, koska etuyhteydessä olevien valmistajien asianomaisen tuotteen kotimarkkinamyynti ei tavanomaisessa kaupankäynnissä ollut edustava. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan alakohtaa ei voitu soveltaa, sillä tutkimuksessa oli mukana vain kyseiset kaksi tuottajaa. Myöskään 2 artiklan

6 kohdan b alakohtaa ei voitu soveltaa, sillä myös samaan yleiseen tuoteryhmään kuuluvien tuotteiden valmistuskustannuksia pitäisi mukauttaa kaasukustannusten osalta edellä johdanto-osan 58 kappaleessa mainituista syistä. Koska todettiin mahdottomaksi määrittää vaadittavien mukautusten suuruus kaikkien samaan yleiseen tuoteluokkaan kuuluvien kotimaan markkinoilla myytävien tuotteiden osalta, oli myös mahdotonta määrittää mukautusten jälkeinen voittomarginaali. Myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitto määritettiin näin ollen perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan nojalla.

(61) Samoin kuin Algerian tapauksessa ja samasta syystä kuin edellä johdanto-osan 31 perustelukappaleessa on selvitetty, myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitto määritettiin samojen kolmen pohjoisamerikkalaisen tuottajan painotettujen keskimääräisten myynti-, yleisten ja hallinnollisten kustannusten ja voiton perusteella. Huomionarvoista on, että voiton määrä näin laskettuna ei ollut suurempi kuin venäläisten tuottajien saman yleisen ryhmän tuotteiden myynnistä kotimarkkinoilla saama voitto.

(62) Tutkimuksessa havaittiin, että kahden yhteistyötä tehneen tuottajan vientimyynti tapahtui edustussopimuksen perusteella ja sitä harjoittivat kaksi etuyhteydessä olevaa kauppiasta, joista toinen oli sijoittautunut Sveitsiin ja toinen Brittiläisille Neitsytsaarille. Jälkimmäinen lopetti toimintansa vuoden 2005 alussa. Vientihinta määräytyi niiden vientihintojen perusteella, jotka Yhdysvalloissa eli pääasiallisilla vientimarkkinoilla toimiva ensimmäinen riippumaton asiakas todellisuudessa maksoi tai jotka sen piti maksaa.

(63) Kahden etuyhteydessä olevan kauppiaan antamat tiedot osoittivat, että kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hinnat olivat alemmat kuin laskennallinen normaaliarvo Venäjällä. Tutkimuksessa kävi ilmi, että hintaero vaihteli tutkimusajanjaksolla kaiken kaikkiaan 2 ja 6 prosentin välillä. Tämä saattaa merkitä sitä, että yhteisöön suuntautuvan viennin polkumyynti todennäköisesti toistuu, jos toimenpiteet kumotaan.

2.3 Varakapasiteetti Valko-Venäjällä, Venäjällä ja Ukrainassa

(64) Myös olemassa olevan varakapasiteetin mahdollisia vaikutuksia tutkittiin. Venäjällä ja Ukrainassa ei ole merkittäviä

urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen kotimarkkinoita. Valko-Venäjällä sen sijaan katsotaan olevan merkittävät kyseisen tuotteen kotimarkkinat.

(65) Ainoa valkovenäläinen tuottaja lisäsi tuotantoaan 14 prosenttia tarkastelujakson aikana ja sen tuotanto oli tutkimusajanjaksolla lähellä maksimikapasiteettia. Sen tuotantokapasiteetti pysyi samana aikana vakiona. Se möi noin 60 prosenttia tuotannostaan kotimarkkinoilla ja loput vietiin Yhdysvaltoihin. Näyttää siis siltä, että kyseisellä tuottajalla ei ole varakapasiteettia helposti saatavilla.

(66) Ainoa venäläinen yhteistyötä tehnyt tuottaja lisäsi tuotantoaan 78 prosenttia tarkastelujakson aikana. Sen tuotantokapasiteetti pysyi samana aikana vakiona. Toimitettujen tietojen mukaan tuottajalla on kuitenkin käytettävissään merkittävä 600 000–700 000 tonnin ylimääräinen kapasiteetti, jolla se voi lisätä urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuotantoaan, ja se voisi kasvattaa yhteisön markkinoille suuntautuvaa vientiään tämän kapasiteetin turvin, jos toimenpiteet kumotaan. Yrityksen tarkastelujaksolla tekemät investoinnit viittaavat siihen, että tuotantokapasiteettia pyritään edelleen kasvattamaan. Venäjän käytettävissä olevan varakapasiteetin arvioidaan olevan kaiken kaikkiaan vähintään mainitut 600 000–700 000 tonnia, mikä vastaa noin 20:tä prosenttia yhteisön kulutuksesta. Kolmansiin maihin suuntautunut vienti kasvoi 79 prosenttia tarkastelujaksolla.

(67) Samaan aikaan ainoan yhteistyötä tehneen venäläisen tuottajan kotimarkkinamyynti pysyi vähäisenä eli keskimäärin alle viidessä prosentissa kokonaismyynnistä. Koska tuotannon kasvu ei mahdu kotimarkkinoille, mahdollinen lisätuotanto todennäköisesti viedään maasta.

(68) Ukrainassa kaksi yhteistyötä tehnyttä tuottajaa kasvatti tuotantonsa kaksitoistakertaiseksi tarkastelujakson aikana. Tuotantokapasiteetti kasvoi samana aikana lähes viisinkertaiseksi. Lisäksi niillä on käytettävissään huomattava varakapasiteetti, jonka turvin yhteisön markkinoille suuntautuvan viennin määrää voidaan lisätä merkittävästi, mikäli toimenpiteet kumotaan. Ukrainan varakapasiteetin arvioidaan olevan kaiken kaikkiaan 700 000–800 000 tonnia, mikä on noin 20 prosenttia yhteisön kulutuksesta. Kolmansiin maihin suuntautuva vienti kasvoi kahdeksankertaiseksi tarkastelujakson aikana.

(69) Ukrainan kotimarkkinamyynä oli vähäistä tarkastelujaksolla: sen osuus oli keskimäärin alle 2 prosenttia kokonaismyynnistä. Huomionarvoista on, että kotimarkkinat eivät kasva siinä määrin, että tuotannon kasvu voisi suuntautua niille, joten mahdollinen lisätuotanto todennäköisesti viedään maasta.

(70) Edellä esitetyn valossa voidaan todeta, että yhteistyötä tehneillä tuottajilla on Valko-Venäjää lukuun ottamatta huomattava varakapasiteetti, jonka turvin ne voivat lisätä yhteisön markkinoille suuntautuvaa vientiään, jos toimenpiteet kumotaan.

2.4 Kolmansien maihin suuntautuvan viennin hintojen ja yhteisössä vallitsevan hintatason suhde

(71) Merkillepantavaa on, että yhteisön tuottajien yhteisössä ylläpitämä hintataso oli yleensä ottaen alempi kuin kolmansien maihin, erityisesti Yhdysvaltoihin suuntautuvaa vientiä harjoittavien tuottajien keskimääräinen vientihintataso tutkimusajanjaksolla. Tämä johtuu siitä, että kaasuun hinta, joka muodostaa yli 50 prosenttia valmistuskustannuksista, ja siten urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen hinta, oli korkeampi Yhdysvalloissa kuin Euroopassa ja että urean ja ammoniumnitraatin liuosseosta markkinoitiin korkeammilla hinnoilla Yhdysvalloissa.

(72) Merkillepantavaa on myös se, että asianomaisista maista Yhdysvaltoihin suuntautuvan viennin hinnat olivat keskimäärin alempia kuin maiden normaaliarvot, vaikka Yhdysvalloissa vallinnut hintataso olikin yhteisön hintoja korkeampi. Tästä syystä voidaan päätellä, että mahdollinen myynti yhteisön markkinoilla tapahtuisi mitä todennäköisimmin polkuhinnoin.

2.5 Houkutus siirtää myyntiä muilta markkinoilta yhteisöön

(73) Valko-Venäjällä on nopeasti kasvavat kotimarkkinat, joilla ainoa tuottaja myy kaksi kolmasosaa tuotannostaan. Kun otetaan huomioon, että kotimarkkinahinta on alle puolet yhteisössä tutkimusajanjaksolla vallinneesta hintatasosta, on todennäköistä, että valkovenäläinen tuottaja tekee taloudellisesti järkevimmän päätöksen ja suuntaa uudelleen huomattavan määrän tällä hetkellä kotimarkkinoilla myytävistä määristä yhteisön markkinoille polkuhinnoin.

(74) Tässä yhteydessä on myös mainittava, että valkovenäläinen tuottaja, joka tällä hetkellä vie viimeisen kolmanneksen muille markkinoille, saisi aikaan huomattavia kuljetuskustannussäästöjä viedessään sen sijaan tuotteitaan yhteisöön, sillä yhteisön raja on lähellä verrattuna valkovenäläisen tuottajan muihin mahdollisiin vientimarkkinoihin, kuten Yhdysvaltoihin, Argentiinaan tai Australiaan.

(75) Edellä esitetyn valossa näyttää todennäköiseltä, että valkovenäläinen tuottaja suuntaisi uudelleen huomattavia myyntiosuuksia yhteisöön polkuhinnoin, mikäli toimenpiteet kumotaan, sillä taloudelliset kannustimet ovat merkittäviä.

Päätelmät Valko-Venäjän, Venäjän ja Ukrainan todennäköisestä vientikäytännöstä

(76) Kuten johdanto-osan 20 perustelukappaleessa on selvitetty, polkumyyntiä Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevassa yhteisöön suuntautuvassa viennissä ei voitu osoittaa, koska kyseisistä maista ei viety asianomaisia tuotteita yhteisöön tutkimusajanjaksolla. Kuten edellä 2 kohdassa on kuitenkin selvitetty, tutkimus osoitti, että todellista vientiä kyseisistä maista suurimmille vientimarkkinoille eli Yhdysvaltoihin koskeviin tietoihin perustuneiden laskelmien perusteella polkumyynnin toistuminen on todennäköistä.

3. Johtopäätös polkumyynnin jatkumisen tai toistumisen todennäköisyydestä

(77) Edellä 1–5 kohdassa tehdyn analyysin perusteella voidaan todeta, että jos toimenpiteet kumotaan, lisätuotanto viedään todennäköisesti yhteisöön tai merkittävä osa tällä hetkellä muihin maihin kuin yhteisöön vietävistä tai kotimarkkinoilla myytävistä tuotteista suunnataan uudelleen yhteisön markkinoille. On todennäköistä, että yhteisöön suuntautuva vienti tapahtuu polkuhinnoin erityisesti menetetettyjen yhteisön markkinaosuuksien takaisin valtaamiseksi. Näin ollen voidaan todeta, että mikäli toimenpiteet kumotaan, yhteisöön suuntautuva vienti lisääntyy ja se myydään polkuhinnoin. Lisäksi on otettava huomioon, että merentakaiset markkinat edellyttävät suurempia kuljetuskustannuksia kuin yhteisön markkinat, erityisesti kun kyseessä on naapurimaiden välinen myynti eli esimerkiksi Valko-Venäjältä ja Ukrainasta Itä-Eurooppaan tai Algeriasta Etelä-Eurooppaan.

- (78) Algeriasta yhteisöön suuntautuvan tuonti myydään edelleen polkuhinnoin, ja kun otetaan huomioon edellä esitetty varakapasiteettia ja hintatasojen vertailua koskeva analyysi, polkumyynti Algeriasta todennäköisesti jatkuu tulevaisuudessa. Kun otetaan huomioon, että yhteisö oli Algerian ainoa vientimarkkina-alue tutkimusajanjaksolla, on erittäin todennäköistä, että algerialaiset viejät suuntaisivat kasvaneet vientimääränsä nimenomaan kyseisille markkinoille.
- (79) Edellä esitetyn valossa todetaan, että polkumyyntin jatkuminen (Algeriasta) ja toistuminen (Venäjältä, Valko-Venäjältä ja Ukrainasta) on todennäköistä, jos toimenpiteet kumotaan.

D. VAHINKO

1. Yhteisön tuotannonalan määritelmä

- (80) Yhteisössä asianomaista tuotetta valmistaa 12 tuottajaa, joiden tuotos muodostaa perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun koko yhteisön tuotannon.
- (81) Tilanne on muuttunut alkuperäisestä tutkimuksesta siten, että "Hydro Agri" -yhtiöt on nimetty uudelleen "Yara"-yhtiöksi. Yhteisön tuotannonalaan on liittynyt viisi uutta yritystä Euroopan unionin laajennuttua vuonna 2004.
- (82) Kahdestatoista yhteisön tuottajasta yhteistyötä teki tutkimuksessa kymmenen, joista yhdeksän mainittiin tarkastelupyynnössä. Muut kaksi tuottajaa (jäljempänä 'muut yhteisön tuottajat') eivät osallistuneet. Yhteistyötä tekivät siis seuraavat kymmenen tuottajaa:
- Achema AB (Liettua),
 - AMI Agrolinz Melamine International GmbH (Itä-valta),
 - DSM Agro (Alankomaat),
 - Duslo AS (Slovakia),
 - Fertiberia SA (Espanja),

- Grande Paroisse SA (Ranska),
- Lovochemie AS (Tšekin tasavalta),
- Nitrogénművek Rt (Unkari),
- SKW Stickstoffwerke Piesteritz GmbH (Saksa),
- Yara (Alankomaat, Saksa, Italia ja Yhdistynyt kuningaskunta).

- (83) Näiden kymmenen yhteisön tuottajan osuus yhteisön koko tuotannosta oli 75 prosenttia tutkimusajanjaksolla, joten edellä mainittujen kymmenen yhteisön tuottajan katsotaan edustavan suurinta osaa samankaltaisen tuotteen koko tuotannosta yhteisössä. Niiden katsotaan siten muodostavan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuotannonalan ja niistä käytetään jäljempänä nimitystä 'yhteisön tuotannonala'.

- (84) Kuten johdanto-osan 10, 15 ja 16 perustelukappaleessa mainittiin, tutkimukseen valittiin neljän yrityksen otos. Kaikki otokseen valitut yhteisön tuottajat tekivät yhteistyötä ja palauttivat vastauksensa kyselylomakkeeseen säädetyssä määräajassa. Lisäksi muut valituksen tehneet tuottajat ja tutkimusta tukeneet tuottajat toimittivat pyydettyjä yleisiä tietoja vahingon arviointia varten.

2. Yhteisön markkinoiden tilanne

2.1 Kulutus yhteisön markkinoilla

- (85) Yhteisön kulutus määritettiin laskemalla yhteen yhteisön tuotannonalan myyntimäärä yhteisön markkinoilla, muiden yhteisön tuottajien myyntimäärä yhteisön markkinoilla sekä Eurostatin tiedot kaikista EU:hun suuntautuneista tuontieristä. Euroopan unioni laajentui vuonna 2004, mutta kulutus määritettiin analyysin selkeyden ja johdonmukaisuuden vuoksi 25 jäsenvaltion EU:n markkinoiden osalta koko tarkastelujakson ajalta.

- (86) Yhteisön kulutus kasvoi maltillisesti 8 prosenttia vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä. Vuonna 2004 tapahtunut kasvu johtuu pääasiassa yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta uusissa jäsenvaltioissa niiden liittyttyä Euroopan unioniin. Uusien jäsenvaltioiden maanviljelijät saivat vuodesta 2004 lähtien lisärahoitusta, jonka johdosta lannoitteiden käyttö lisääntyi.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
Kulutus yhteisössä tonneina	3 425 381	3 579 487	3 740 087	3 694 532
Indeksi (2002 = 100)	100	104	109	108

2.2 Tuonti asianomaisista maista

2.2.1 Kumulaatio

- (87) Alkuperäisessä tutkimuksessa Algeriasta, Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan asianomaisen tuotteen tuontia arvioitiin kumulatiivisesti perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Kumulatiivisen arvioinnin tarkoituksenmukaisuutta myös käsiteltävänä olevassa tutkimuksessa pohdittiin.
- (88) Tässä yhteydessä kävi ilmi, että asianomaisia tuotteita ei tuotu lainkaan Ukrainasta tarkastelujaksolla eikä Valko-Venäjältä ja Venäjältä vuonna 2004 eikä tutkimusajanjaksona. Perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa asetetut edellytykset mainituista maista peräisin olevan asianomaisen tuotteen tuonnin kumulatiiviselle arvioinnille yhdessä Algeriasta peräisin olevan asianomaisen tuotteen tuonnin kanssa eivät siten täyttyneet.
- (89) Edellä esitetyn valossa todettiin, että jokaista neljää maata olisi tarkasteltava erikseen.

2.2.2 Kustakin asianomaisesta maasta peräisin olevan tuonnin määrä, markkinaosuus ja hinnat

- (90) Tuonnin määrä, markkinaosuudet ja keskihinnat vaihtelivat seuraavassa esitetyllä tavalla niissä kolmessa maassa, joista vietiin tuotteita yhteisöön tarkastelujaksolla. Seuraavat määrä- ja hintasuuntaukset perustuvat Eurostatin tietoihin.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
Tuonnin määrä Algeriasta (tonnia)	97 378	239 348	219 680	177 383
Markkinaosuus	2,8 %	6,7 %	5,9 %	4,8 %
Tuontihinnat Algeriasta (euroa/tonni)	96	99	117	131
Tuonnin määrä Valko-Venäjältä (tonnia)	101 479	44 438	—	—
Markkinaosuus	3,0 %	1,2 %	—	—
Tuontihinnat Valko-Venäjältä (euroa/tonni)	74	64	—	—
Tuonnin määrä Venäjältä (tonnia)	81 901	81 809	—	—
Markkinaosuus	2,4 %	2,3 %	—	—
Tuontihinnat Venäjältä (euroa/tonni)	64	70	—	—

- (91) Tuontimäärä Algeriasta laski hieman vuodesta 2003 eteenpäin, mutta markkinaosuus kasvoi 2 prosenttiyksikköä tarkastelujaksolla ja hinnat nousivat 96 eurosta 131 euroon/tonni. Valko-Venäjän ja Venäjän tuontimäärät vähenivät merkittävästi ja tuonti loppui kokonaan vuodesta 2004 eteenpäin.
- (92) Tutkimus osoitti, että tuonti Algeriasta ei alittanut yhteisön tuotannonalan hintoja tutkimusajanjaksoilla. Muut maat eivät tuoneet yhteisöön tuotteita tutkimusajanjakson aikana, joten niiden osalta verrattiin tutkimusajanjaksoilla kolmansiin maihin suuntautuneen viennin hintoja yhteisön tuotannonalan hintoihin yhteisön markkinoilla, eikä alittavuutta esiintynyt.

2.3 Tuonti muista maista

- (93) Seuraavassa taulukossa esitetään tuontimäärät muista kolmansista maista tarkastelujakson aikana. Myös seuraavat määrät ja hintasuuntaukset perustuvat Eurostatin tietoihin.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
Tuonnin määrä Romaniasta (tonnia)	69 733	79 137	257 113	142 288
Markkinaosuus	2 %	2,2 %	6,9 %	3,9 %
Tuontihinnat Romaniasta (euroa/tonni)	94	102	112	123
Tuonnin määrä Yhdysvalloista (tonnia)	26 024	57	20	6
Markkinaosuus	0,7 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %
Tuontihinnat Yhdysvalloista (euroa/tonni)	86	289 (*)	1 101 (*)	1 664 (*)

(*) Määrien vähäisyyden vuoksi hintoja ei voida pitää luotettavina.

- (94) Romaniasta peräisin oleva tuonti lisääntyi selvästi vuonna 2004 ja markkinaosuus kasvoi 6,9 prosenttiin, mutta myöhemmin tutkimusajanjaksolla markkinaosuus supistui 3,9 prosenttiin huolimatta suotuisista markkinaolosuhteista yhteisössä. Tätä kehitystä tarkasteltaessa on otettava huomioon se, että vienti Romaniasta Yhdysvaltain markkinoille lisääntyi jyrkästi ja oli tutkimusajanjaksolla määrältään yli kolminkertainen yhteisöön suuntautuneeseen Romanian vientiin nähden. Hinnat nousivat tasaisesti koko tarkastelujakson ajan ja olivat jatkuvasti korkeammat kuin otokseen valitun yhteisön tuotannonalan hinnat vuonna 2004 ja tutkimusajanjaksolla. Tällä perusteella ei voida katsoa, että Romanian vientiä harjoittavat tuottajat uhkaisivat aiheuttaa merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Tuonti Yhdysvalloista, jonka markkinaosuus oli vuonna 2002 vain 0,7 prosenttia, väheni tutkimusajanjaksolla jyrkästi ja oli lopulta 6 tonnia. Suuntaus kertoo siitä, että myyntihinnat olivat tutkimusajanjakson loppuun saakka Yhdysvalloissa korkeammat kuin myyntihinnat yhteisöön, eikä yhdysvaltalaisen tuottajien siten kannattanut viedä tuotteita yhteisöön.
- (95) EFIA väitti, että koska tuonti Romaniasta yhteisön markkinoille ei aiheuta merkittävän vahingon uhkaa, vaikka tuonti Romaniasta kasvaa enemmän kuin tuonti Algeriasta ja romanialaisten tuottajien pyytämät hinnat ovat alhaisempia kuin algerialaisten tuottajien, Algeriasta tapahtuvan tuonnin ei myöskään pitäisi aiheuttaa merkittävän vahingon uhkaa. Tässä suhteessa olisi syytä huomauttaa, että kuten johdanto-osan 92 perustelukappaleessa todettiin, Algeriasta tapahtuvassa tuonnissa ei havaittu hinnan alittavuutta eikä Algerian todettu aiheuttaneen merkittävän vahingon uhkaa yhteisön tuotannonalalle tarkastelujakson aikana. Algerian tuonnista esitetty analyysi jäljempänä jaksossa 4 osoittaa kuitenkin, että vahingon toistumisen todennäköisyys on olemassa. Koska polkumyyntitulleja ei sitä vastoin sovellettu Romaniasta peräisin olevaan urean ja ammoniumnitraatin liuosseokseen, Romanian osalta ei tehty perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaista vahingon toistumistestiä. Tämän perusteella väite hylättiin.

3. Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne

- (96) Komissio tarkasteli perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikkia merkittäviä taloudellisia tekijöitä ja indikaattoreita, jotka vaikuttavat yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

3.1 Alustavia huomioita

- (97) Yhteisön tuotannonalaan oli tutkimuksessa sovellettu otantamenetelmää, mutta vahingon arvioinnissa käytettiin sekä koko yhteisön tuotannonalan ("YT" oheisissa taulukoissa) tasolta kerättyjä tietoja että otokseen valituilta yhteisön tuottajilta ("OT" oheisissa taulukoissa) kerättyjä tietoja.

- (98) Tietyt vahinkoindikaattorit (tuotanto, tuotantokapasiteetti, varastot, myynti, markkinaosuus, kasvu ja työllisyys) arvioidaan otanta sovellettaessa vakiintuneen käytännön mukaan koko yhteisön tuotannon osalta, kun taas yksittäisten yritysten tulokseen liittyviä vahinkoindikaattoreita, kuten hintoja, tuotantokustannuksia, kannattavuutta, palkkoja, investointeja, investointien tuottoa, kassavirtaa ja pääoman saantia tarkastellaan otokseen valituilta yhteisön tuottajilta saatujen tietojen pohjalta.

3.2 Koko yhteisön tuotannonalaan liittyvät tiedot

a) Tuotanto

- (99) Yhteisön tuotannonalan tuotanto kasvoi 5 prosenttia vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä, eli noin 2,8 miljoonasta tonnista vuonna 2002 noin 3 miljoonaan tonniin tutkimusajanjaksolla. Tuotanto laski 3 prosenttia vuonna 2003, mutta kasvoi 2 prosenttiyksikköä vuonna 2004 ja edelleen 7 prosenttiyksikköä tutkimusajanjaksolla.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
YT:n tuotanto (tonnia)	2 843 529	2 768 258	2 823 972	3 003 918
Indeksi (2002 = 100)	100	97	99	106

Lähde: Pyynnön esittäjät, otantakyselyyn annetut vastaukset ja tarkistetut kyselylomakkeen vastaukset.

b) Kapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

- (100) Tuotantokapasiteetti pysyi käytännössä lähes vakaana koko tarkastelujakson ajan. Tuotanto kasvoi, joten kapasiteetin käyttöaste nousi vuoden 2002 57 prosentista 60 prosenttiin tutkimusajanjaksolla. Kuten alkuperäisessä tutkimuksessa todettiin, kapasiteetin käyttöasteeseen voi tämäntyyppisessä tuotannossa ja teollisuudessa vaikuttaa muiden samoilla tuotantolaitteilla valmistettävien tuotteiden tuotanto.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajankohta
YT:n tuotantokapasiteetti (tonnia)	4 984 375	4 944 575	4 941 975	4 955 075
Indeksi (2002 = 100)	100	99	99	99
YT:n kapasiteetin käyttöaste	57 %	56 %	57 %	61 %
Indeksi (2002 = 100)	100	98	100	106

c) Varastot

- (101) Yhteisön tuotannonalan loppuvarastot kasvoivat tasaisesti koko tarkastelujakson. Tutkimusajanjakson päättyessä (30 päivänä kesäkuuta 2005) varastot olivat suhteellisen pienet, mutta se johtuu siitä, että varastot ovat tämäntyyppisen tuotteen kohdalla aina paljon pienemmät kesällä kuin talvella, sillä myyntihuippu on keväällä ja alkukesästä. Vuoden 2004 lopussa varastot olivat 13 prosenttia suuremmat kuin vuoden 2002 lopussa.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
YT:n loppuvarastot (tonnia)	276 689	291 085	313 770	159 926
Indeksi (2002 = 100)	100	105	113	58

d) Myyntimäärä

- (102) Yhteisön tuotannonalan myynti yhteisön markkinoilla väheni 3 prosenttia vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Kehitys on päinvastainen yhteisön markkinoilla havaitun kulutuksen kehittymisen kanssa, sillä se kasvoi 8 prosenttia samana aikana (ks. johdanto-osan 86 perustelukappale). Tuotantomäärien yleinen kasvu selittyy sillä, että yhteisön tuotannonalan vienti kasvoi voimakkaasti samalla kaudella. Seuraavassa taulukossa esitetään otokseen valittujen yhteisön tuottajien pääasiassa Yhdysvaltain markkinoille suuntautuneen viennin määrät.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
YT:n myyntimäärä yhteisön markkinoilla (tonnia)	2 800 226	2 641 000	2 604 215	2 722 174
Indeksi (2002 = 100)	100	94	93	97
OT:n myyntimäärä kolmansiin maihin (tonnia)	176 269	194 543	228 937	328 796
Indeksi (2002 = 100)	100	110	130	187

e) Markkinaosuus

- (103) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus laski merkittävästi vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä. Yhteisön tuotannonala menetti 8 prosenttiyksikköä markkinaosuudestaan tarkastelujakson aikana, kun algerialaisten tuottajien markkinaosuus kasvoi samana aikana 2,8 prosentista 4,8 prosenttiin.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus	81,7 %	73,8 %	69,6 %	73,7 %
Indeksi (2002 = 100)	100	90	85	90

f) Kasvu

- (104) Yhteisön tuotannonala menetti huomattavan osan markkinaosuudestaan, kun algerialaiset, romanialaiset ja muut yhteisön tuottajat valtasivat samaan aikaan uusia markkinaosuuksia.
- (105) Markkinaosuuksien menetyksen voidaan myös katsoa johtuvan yhteisön tuotannonalan perustellusta päätöksestä lisätä vientiä Yhdysvaltoihin tavoitteena hyötyä sikäläisten markkinoiden paljon korkeammista urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen hinnoista. Yhteisön tuotannonala ei kuitenkaan pystynyt hyödyntämään tarkastelujakson aikana todettua yhteisön markkinoiden kasvua, vaikka otetaan huomioon sen suuri ylimääräinen tuotantokapasiteetti.

g) Työllisyys

- (106) Yhteisön tuotannonalan työllisyysaste nousi 5 prosenttia vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä. Tämä suhteellisen pieni nousu johtuu pääasiassa yhteisön tuotannonalan viennin lisääntymisestä.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
YT:n työllisyys (asianomainen tuote)	827	819	790	867
Indeksi (2002 = 100)	100	99	96	105

h) Tuottavuus

- (107) Yhteisön tuotannonalan työvoiman tuottavuus mitattuna työntekijäkohtaisena tuotoksena vuodessa pysyi suunnilleen samana vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
YT:n tuottavuus (tonnia/työntekijä)	3 437	3 380	3 573	3 463
Indeksi (2002 = 100)	100	98	104	101

i) Polkumyyntimarginaalin suuruus

- (108) Tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin suuruuden vaikutusta yhteisön tuotannonalaan ei voida pitää mitättömänä etenkin asianomaisen tuotteen markkinoiden kaltaisilla hinnoillaan hyvin ailahtelevilla markkinoilla, kun otetaan huomioon Algeriasta peräisin olevan tuonnin määrä (jopa 6,7 prosenttia yhteisön markkinoista tarkastelujaksolla). Valko-Venäjän, Venäjän ja Ukrainan osalta ei voida tehdä johtopäätöksiä, sillä tuonti kyseisistä maista lakkasi vuonna 2003.

3.3 Otokseen valittuihin yhteisön tuottajiin liittyvät tiedot

a) Myyntihinnat ja kotimarkkinahintoihin vaikuttavat tekijät

- (109) Otokseen valittujen yhteisön tuotannonalan tuottajien keskimääräiset nettomyyntihinnat nousivat selvästi vuonna 2004 ja tutkimusajanjaksolla ja heijastivat näin vallitsevia asianomaisen tuotteen suotuisia kansainvälisiä markkinaolosuhteita samalla kaudella. Tätä kasvusuuntausta tarkasteltaessa on otettava huomioon pääasiallisen raaka-aineen eli kaasun kustannusten kehittyminen seuraavan taulukon mukaisesti.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
OT:n yksikköhinta yhteisön markkinoilla (euroa/tonnia)	85	89	109	114
Indeksi (2002 = 100)	100	105	128	134
OT:n kaasun hinta/MBTU (indeksoitu)	100	107	111	126

b) Palkat

- (110) Työntekijäkohtainen keskipalkka nousi 9 prosenttia vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä alla olevan taulukon mukaisesti.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
OT:n vuotuiset työvoimakustannukset työntekijää kohden (tuhatta euroa)	23,4	25,4	27,0	25,6
Indeksi (2002 = 100)	100	108	115	109

c) Investoinnit

- (111) Otokseen valittujen neljän tuottajan asianomaiseen tuotteeseen kohdistuva vuotuinen investointivirta kasvoi tarkastelujakson aikana. Investoinnit kohdistuivat pääasiassa vanhojen koneiden korvaamiseen. Tämä kertoo yhteisön tuotannonalan pyrkimyksistä parantaa jatkuvasti tuottavuuttaan ja kilpailukykyään. Tulokset eivät kuitenkaan käy ilmi tuottavuuden kehityksestä, sillä se pysyi melko vakaana (ks. johdanto-osan 107 perustelukappale) samalla kaudella ja kertoi näin yhteisön tuotannonalan vaikeuksista tehostaa tuotantoaan.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
OT:n nettoinvestoinnit (tuhatta euroa)	12 512	20 087	12 611	17 047
Indeksi (2002 = 100)	100	161	101	136

d) Kannattavuus ja investointien tuotto

- (112) Otokseen valittujen tuottajien kannattavuus parani asteittain etenkin vuoden 2003 jälkeen ja oli tutkimusajanjaksolla 13,8 prosenttia. Kannattavuus oli näillä hinnan suhteen suhdanneherkillä markkinoilla huipussaan tarkastelujakson lopussa. Urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen ja muiden typipitoisten lannoitteiden maailmanmarkkinahintoihin voivat vaikuttaa monet, myös ulkoiset tekijät. Tekijät voivat johtaa joko tuotteiden lisääntyneeseen tarjontaan tai vähentyneeseen kysyntään ja vaikuttaa näin tuotteiden hinnoitteluun. Tarkastelujaksolla maailmanmarkkinahinnat nousivat tiukan tarjontatilanteen johdosta. Vuosina 2002 ja 2003 voitot olivat kuitenkin vaatimattomia ja yhteisön tuotannonalan kohtuullisiksi katsomaa tasoa alempia, kun otetaan huomioon, että tuotannonala on erittäin pääomavaltainen. Sijoitetun pääoman tuotto (voiton prosenttiosuus investointien nettokirjanpitoarvosta) noudatteli pääsääntöisesti edellä kuvattua kannattavuussuuntausta koko tarkastelujakson ajan.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
OT:n kannattavuus yhteisömyynnissä etuyhteydettömille asiakkaille (% nettomyynnistä)	8,1 %	6,0 %	12,3 %	13,8 %
Indeksi (2002 = 100)	100	74	151	170
OT:n sijoitetun pääoman tuotto (voitto prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta)	22 %	24 %	50 %	58 %
Indeksi (2002 = 100)	100	111	229	265

e) Kassavirta ja pääoman saanti

- (113) Kassavirta kasvoi merkittävästi tarkastelujakson aikana. Kehitys on samansuuntainen samalla kaudella havaitun yleisen kannattavuuden kehittymisen kanssa.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
OT:n kassavirta (tuhatta euroa)	23 532	19 625	39 767	50 823
Indeksi (2002 = 100)	100	83	169	216

- (114) Tutkimuksessa ei havaittu, että otokseen valituilla yhteisön tuottajilla olisi ollut vaikeuksia saada pääomaa. Tässä yhteydessä on muistettava, että useat yrityksistä kuuluvat suurempiin yhtiöihin ja ne rahoittavat toimintansa siinä yhtymässä, johon ne kuuluvat, joko konsernitilijärjestelmän kautta tai emoyhtiöiden myöntämällä yhtiön sisäisillä lainoilla.

3.4 Johtopäätös

- (115) Seuraavat indikaattorit kehittyivät myönteisesti vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä: yhteisön tuotannonalan tuotantomäärä kasvoi, yhteisön tuotannonalan yksikkömyyntihinnat nousivat ja kannattavuus parani merkittävästi hintakehitystä noudatellen. Vienti kolmansiin maihin kasvoi ja myös sijoitetun pääoman tuotto ja kassavirta kehittyivät myönteisesti. Palkkojen kehitys oli maltillista ja yhteisön tuotannonala jatkoi investoimista.
- (116) Seuraavien indikaattorien kehitys oli sen sijaan negatiivista: myyntimäärä yhteisön markkinoilla väheni 3 prosenttia, vaikka markkinat kasvoivat. Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus supistui näin ollen tarkastelujakson aikana huomattavasti eli 8 prosenttiyksikköä. Tuottavuus pysyi melko vakaana huolimatta yhteisön tuotannonalan pyrkimyksistä parantaa sitä investoinnein.
- (117) Yhteisön tuotannonalan tilanne on kaiken kaikkiaan parantunut merkittävästi verrattuna tilanteeseen, joka vallitsi ennen polkumyymntitoimenpiteiden asettamista urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnille asianomaisista maista vuonna 2000. Siksi onkin selvää, että toimenpiteet ovat vaikuttaneet myönteisesti yhteisön tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen. On kuitenkin muistettava, että tiettyjen indikaattorien myönteinen kehitys voi johtua osittain myös samankaltaisen tuotteen markkinoista, jotka olivat hyvin edulliset tarkastelujakson kahtena viimeisenä vuonna niukan maailmanlaajuisen saatavuuden vuoksi. Myös yhteisön tuotannonalan viennin myönteinen kehitys on vaikuttanut yhteisön tuotannonalan yleiseen myönteiseen kehitykseen ja on ollut jossain määrin vastapainona markkinaosuuden supistumiselle yhteisössä.
- (118) Näin ollen todetaan, että yhteisön tuotannonalan tilanne on parantunut verrattuna toimenpiteiden käyttöönottoa edeltävään aikaan, mutta on edelleen haavoittuva.

4. Vahingon toistumisen todennäköisyys

4.1 Yleistä

- (119) Koska neljästä asianomaisesta maasta peräisin olevan tuonnin aiheuttama merkittävä vahinko ei jatkunut, arvioissa keskityttiin tarkastelemaan vahingon toistumisen to-

dennäköisyyttä. Sitä varten tarkasteltiin kahta pääasiallista muuttujaa: i) kaasun kustannusta asianomaisissa maissa ja sen vaikutusta urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuotantokustannuksiin ja ii) asianomaisista maista yhteisöön suuntautuvan arvioidun tulevan vientimäärän vaikutukset yhteisön tuotannonalaan, ottaen huomioon kilpailuolosuhteet.

4.2 Myyntihintojen todennäköinen kehitys: kaasun hinnat ja tuotantokustannukset asianomaisissa maissa

- (120) Vahingon toistumisen todennäköisyys riippuu suuresti urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen todennäköisestä hintakehityksestä. Koska kaasu on ylivoimaisesti tärkein kustannustekijä, jonka osuus on yli 50 prosenttia liuosseoksen tuotantokustannuksista, mikäli se hankitaan maailmanmarkkinahintaan, se vaikuttaa ratkaisevasti tuotteen myyntihinnan muodostumiseen. Urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuotantoon tarvittavan kaasun kustannukset riippuvat kaasun hyödyntämishostasta ja yksikkö hinnasta. Näitä kahta liuosseoksen tuotantokustannuksiin vaikuttavaa muuttujaa tarkasteltiin toisaalta yhteisön tuotannonalalla ja toisaalta Venäjällä ja Algeriassa.
- (121) Analyysi osoitti ensinnäkin sen, että kaasun hyötysuhde on tärkeä tekijä määritettäessä kaasun kustannusta tuotettua liuosseostonnin kohden. Tässä yhteydessä havaittiin, että kaasun hyötysuhde on yhteisön tuotannonalalla suhteellisen korkea, sillä kaasua kuluu jopa 15 prosenttia vähemmän tuotettua liuosseostonnin kohden kuin Venäjän ja Algerian tuottajilla. Tämä on tulosta yhteisön tuotannonalan pyrkimyksistä parantaa jatkuvasti tuottavuuttaan ja kilpailukykyään tekemällä tarvittavia investointeja, joihin tarvitaan vuosittain pääomapanostus, jonka suuruus on keskimäärin noin kolmannes kaikista nettokirjanpitovaroista. Tämän vertailuedun pitäisi hyödyttää yhteisön tuotannonalaa ja johtaa alempiin urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuotantokustannuksiin.
- (122) Hyvästä hyötysuhteesta huolimatta yhteisön tuotannonala maksaa kaasun hintaeron vuoksi kaasusta noin kolminkertaisen hinnan tuotettua liuosseostonnin kohden verrattuna Venäjään tai Algeriaan. Ero johtuu pelkästään keinotekoisesta alhaisesta kaasun hinnasta kyseisissä kahdessa maassa. Tästä seuraava ero urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen hinnassa kyseisten kahden maan ja niiden tuottajien välillä, jotka ostavat kaasun maailmanmarkkinahinnoilla, kuten yhteisössä, tuskin pienenee lähitulevaisuudessa. Ero saattaa päinvastoin jopa kasvaa, jos kaasun maailmanmarkkinahintojen nykyinen kehitys jatkuu tulevina vuosina. Tällä perusteella vaikuttaa siltä, että Venäjän

ja Algerian tuottajat saavat jatkossakin tämän keinotekoisien kustannusedun, joka korvaa moninkertaisesti urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen painosta aiheutuvat korkeat kuljetuskustannukset. Näin ollen yhteisön markkinat houkuttelevat niitäkin tuottajia, jotka ovat sijoittautuneet kyseisten maiden syrjäisemmille alueille ja joiden kuljetuskustannukset saattavat olla yli 20 prosenttia hinnasta.

(123) Venäjän ja Algerian vientiä harjoittavat tuottajat voivat alhaisen kaasun hinnan ansiosta erittäin todennäköisesti viedä asianomaista tuotetta yhteisöön yhteisön tuotannonalan tuotantokustannuksia halvemmalla hinnalla. Tästä syystä on erittäin todennäköistä, että tuontihinnat alittavat yhteisön tuotannonalan hinnat merkittävästi.

(124) Valko-Venäjää ja Ukrainaa ei sisällytetty tähän analyysiin siksi, että kumpaakaan ei tutkimuksessa pidetty markkinatalousmaana eikä niiltä siten pyydetty tuotantokustannustietoja. Kaasun hinnoista kyseisissä maissa saatiin kuitenkin tietoa, ja tutkimus osoitti, että kyseisten maiden tuottajille toimitettiin tutkimusajanjaksona kaasua selvästi halvempaan hintaan kuin mitä yhteisön tuotannonalalta veloittettiin. Tästä syystä katsottiin, että molemmilla mailla on samanlainen mahdollisuus viedä asianomaista tuotetta yhteisön tuotannonalan tuotantokustannuksia halvempaan hintaan, ja voidaan myös katsoa, että hinnat todennäköisesti alittavat yhteisön tuotannonalan hinnat.

(125) Jos toimenpiteet raukeavat, valkovenäläisten, venäläisten ja ukrainalaisten viejien on vallattava uudelleen asema yhteisön markkinoilta ja algerialaisten viejien on vahvistettava markkina-asemaansa, mikä lisää sen todennäköisyyttä, että tuottajat veloittavat yhteisön tuotannonalaa halvempaa hintaa voidakseen vallata takaisin menetetyt markkinaosuudet tai laajentaa asiakaskuntaansa.

(126) EFIA ja eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että alempia tuotantokustannuksia ei voitaisi pitää pätevänä perusteena vahingon toistumisen todennäköisyydelle. Alihinnoittelun mahdollisuus ei myöskään ole oikeudellinen normi, jonka perusteella vahingon todennäköisyys määritetään. Lisäksi Algerian vaatimat hinnat ylittivät yhteisön tuotannonalan hinnat, eikä Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta ollut lainkaan vientiä yhteisöön vuonna 2004 eikä tutkimusajanjakson aikana; kyseisten maiden vientihinnat kolmansiin maihin ylittivät yhteisön tuotannonalan hinnat, joiden ei katsota aiheuttavan vahinkoa. EFIA:n mukaan tämä osoittaa, että vientiä harjoittavat tuottajat eivät alenna hintoja alempiin kaasukus-

tannuksiin luottaen, vaan päinvastoin vaativat korkeampia hintoja ja pyrkivät mahdollisimman suureen voittomarginaaliin.

(127) Vahingon toistumisen todennäköisyys olisi määriteltävien perusteella, syntyisikö toimenpiteiden päätyttyä tilanne, joka edistäisi vahingon toistumista. Tässä suhteessa olisi ensiksi todettava, että kuten osapuolet tunnustavat, vientiä harjoittavat tuottajat kyseisissä maissa hyötyvät alhaisista kaasun hinnoista, jotka antavat niille mahdollisuuden alittaa yhteisön tuotannonalan hinnat. Toisaalta tutkimus osoitti, että niiden vienti tutkimusajanjaksona tapahtui polkumyynnillä. Tätä hintapolitiikkaa tarkasteltiin ottamalla huomioon i) viejien huomattava käyttämätön vientikapasiteetti ja ii) niiden merkittävästi alemmat tuotantokustannukset. Edellinen viittaa siihen, että viejillä on voimakas tarve löytää markkinoita tuotannolleen. Jälkimmäisestä käy ilmi, että ne pystyvät alittamaan yhteisön tuotannonalan hinnat merkittävästi saavuttaakseen menekkitavoitteensa.

(128) On muistettava, että tarkastelujakson kahden viimeisen vuoden aikana edulliset markkinaolosuhteet pitivät hinnat hyvin korkealla polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä huolimatta. Kyseisenä aikana kaikkien tyyppilannoitteiden hinnat olivat korkealla kysynnän ja tarjonnan maailmanlaajuisen epätasapainon vuoksi. Urean ja ammoniumnitraatin liuosseos on muiden tyyppilannoitteiden tavoin hyödyke, jonka hinnoitteluun vaikuttavat monet tekijät, kaasun epävakaasta hinnasta – kustannusvaikutuksiltaan tärkein tarjonnan säätelijä – sääolosuhteisiin sekä vilja- ja rehukasvien varastoihin, jotka vähentävät tai lisäävät kysyntää. On odotettavissa, että tyyppilannoitteiden kysyntä supistuu hieman yhteisön markkinoilla tulevina vuosina⁽¹⁾. Korkea hintataso jatkuu siis, jos tarjonta on vähäistä, mikä on kuitenkin hyvin epätodennäköistä, kuten tutkimus osoitti, kun otetaan huomioon tarkasteltavana olevien maiden käyttämätön vientikapasiteetti ja todennäköisyys, että ne ohjaavat osan tutkimusajanjaksolla kolmansiin maihin suuntautuneesta viennistään muualle, jos toimenpiteistä luovutaan. Tämän perusteella on hyvin todennäköistä, että vientiä harjoittavat tuottajat laskevat hintojaan alle yhteisön tuotannonalan hintojen lisätäkseen markkinaosuuksiaan ja saavuttaakseen asettamansa viennin määrää koskevat tavoitteet. Näissä olosuhteissa yhteisön tuotannonalan olisi joko pakko laskea hintojaan lähelle tuotantokustannuksia tai niiden alle kaasun hinnan pysyessä korkeana tai menetettävä huomattavia markkinaosuuksia ja siten myös tuloja, tai peräti tehtävä molemmat. Yhdysvaltojen markkinoille suuntautuvan viennin kasvu on erittäin epätodennäköistä jäljempänä johdanto-osan 135 perustelukappaleessa esitetystä syistä. Seurauksena toimenpiteiden kumoamisesta olisi väistämättä yhteisön tuotannonalan kokonaistuloksen heikkeneminen.

⁽¹⁾ Lähde: "Global fertilisers and raw materials supply and supply/demand balances: 2005–2009", A05/71b, kesäkuu 2005, International Fertiliser Industry Association 'IFA'.

- (129) Voiton maksimointi perustuu puolestaan positiiviseen hintaeroon, joka todettiin tarkastelujakson aikana Yhdysvaltojen ja yhteisön markkinoiden välillä; tämän perusteella ei kuitenkaan voida määrittää sellaisen epävakaa tuotteen kuin urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen hintaa tulevaisuudessa. Edellä esitetyn perusteella todettiin, että vahingon toistuminen on erittäin todennäköistä, mikäli toimenpiteet kumotaan, ja tästä syystä väite hylättiin.

4.3 Arvioidun tulevan vientimäärän vaikutukset yhteisön tuotannonalaan ja hintavaikutukset, mikäli toimenpiteet kumotaan

4.3.1 Alustavia huomioita – Kilpailuolosuhteet

- (130) Urean ja ammoniumnitraatin liuosseos on nestemäinen lannoite, joka tuo tyypeä viljelykasveille. Sitä käytetään pääasiassa kylvöä edeltävänä peltokasvien lannoitteena, ja urean ja ammoniumnitraatin liuosseosta tarvitaan yleensä keväällä. Se on vain rajallisesti vaihdettavissa toisiin typpilannoitteisiin, sillä viljelijät käyttävät eri laitteistoja urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen levittämiseen ja se voidaan sekoittaa muihin liuoksiin, kuten torjunta-aineisiin, jotta levittäminen voidaan hoitaa kerralla. Kysynnälle ovat siten ominaisia kausihuiput, eivätkä muut tekijät juuri vaikuta siihen.

- (131) Vaikka urean ja ammoniumnitraatin liuosseosta käytetään yleensä kausiluontoisesti, sitä valmistetaan koko vuoden ajan, sillä se on tehokkaampaa kuin tuotannon keskeyttäminen. Tämän seurauksena yhteisön tuottajilla esiintyy inventaariohuippuja syksyllä ja talvella. Asianomaisen tuotteen massiivinen tuonti alhaisilla hinnoilla kevään ja kesän aikana vaikuttaa erittäin todennäköisesti hyvin kielteisesti yhteisön tuotannonalan asianomaisen tuotteen kaltaisen erittäin ailahtelevan hyödykkeen hintoihin, jotka määritetään viikoittain.

4.3.2 Vienti asianomaisista maista

- (132) Tutkimusajanjaksolla tuotteita ei viety yhteisöön muista asianomaisista maista kuin Algeriasta, joten analyysissä keskityttiin siihen, kuinka todennäköistä on muihin maihin tutkimusajanjaksolla suuntautuneen viennin uudelleen suuntaaminen yhteisön markkinoille lähitulevaisuudessa. Lisäksi tarkasteltiin urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen myyntihintojen todennäköistä kehitystä.
- (133) Yhteisön markkinoille suuntautuvan viennin todennäköistä kehitystä pohdittaessa on otettava huomioon, että Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonti Yhdysvaltain markkinoille kuului polkumyymntitoimenpiteiden piiriin huhtikuuhun 2003 saakka, jolloin toimenpiteet kumottiin. Seuraavassa taulukossa kuvataan kyseisistä kolmesta maasta Yhdysvaltain markkinoille suuntautuvan viennin kehittyminen vuodesta 2003 lähtien:

den piiriin huhtikuuhun 2003 saakka, jolloin toimenpiteet kumottiin. Seuraavassa taulukossa kuvataan kyseisistä kolmesta maasta Yhdysvaltain markkinoille suuntautuvan viennin kehittyminen vuodesta 2003 lähtien:

Vienti Yhdysvaltain markkinoille:	2003 (*)	2004	tutkimusajan-jakso (**)
Valko-Venäjältä (tonnia)	156 596	244 526	227 772
Venäjältä (tonnia)	179 993	614 395	699 100
Ukrainasta (tonnia)	111 321	103 440	145 828
Yhteensä (tonnia)	447 910	962 361	1 072 700

(*) Lukuihin sisältyy myös vuoden 2003 kolme ensimmäistä kuukautta, joiden aikana toimenpiteet olivat vielä voimassa.

(**) Tutkimusajanjakso otetaan huomioon, jotta vertailu yleisen analyysin kanssa olisi helpompaa.

Lähde: "Foreign Trade Statistics", U.S. Census Bureau

- (134) Tästä käy ilmi, että kyseisten maiden vientimäärä kasvoi selvästi vuodesta 2003 vuoteen 2004. Erityisesti Venäjän vientimäärä kasvoi vuoden 2003 noin 180 000 tonnista noin 600 000 tonniin vuonna 2004, eli kasvu oli yli kolminkertainen. Edellä esitetyistä tilastoista ilmenee myös, että viennin jyrkkä ja äkillinen kasvu kyseisistä maista Yhdysvaltoihin pysähtyi tutkimusajanjakson aikana, ja kasvu oli vähäisempää verrattuna vuoteen 2004 (11 prosenttia). Niiden vientitulos vahvistaa, että kokonaisvienti Yhdysvaltoihin vakiintui noin miljoonaan tonniin tutkimusajanjakson jälkeen.

- (135) Viennin vakiintumisen syytä kuvataan yksityiskohtaisesti Yhdysvaltojen laatimassa Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta tuotavan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen polkumyymntitutkimuksen loppuraportissa ⁽¹⁾. Siinä todetaan nimenomaan, että korkeiden kotimaisten maakuljetuskustannusten vuoksi tuonti rajoittuu käytännössä rannikkoalueille ja että tuodun urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen lopullinen myynti monille alueille Yhdysvalloissa on näiden kustannusten vuoksi aivan liian kallista verrattuna paikallisesti tuotettuun urean ja ammoniumnitraatin liuosseokseen; tämä koskee myös kyseisen lannoitteen merkittäviin käyttäjiin kuuluvia osavaltioita maanviljelyvyöhykkeellä. Toisin sanoen Yhdysvaltojen markkina-alue on rajallinen, ja kaikkein huomattavimmat kulutusalueet jäävät tuonnin kannalta paitsioon sijaintinsa vuoksi. Johdanto-osan 134 perustelukappaleessa kuvatusa Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta tapahtuvan tuonnin vakiintumisesta voidaan päätellä, että Yhdysvaltojen markkinat eivät voi vastaanottaa juurikaan tutkimusajanjaksona todettuja suurempia tuontimääriä.

⁽¹⁾ "Urea Ammonium Nitrate Solutions From Belarus, Russia, and Ukraine – Investigations Nos. 731-TA-1006, 1008, and 1009 (Final), Publication 3591", huhtikuu 2003, U.S. International Trade Commission, s. 25, V-4, V-5.

- (136) Kun otetaan huomioon edellä kuvattu tilanne ja se, että yhteisön markkinat sijaitsevat suhteellisen lähellä, voidaan päätellä, että huomattava osuus asianomaisten maiden myynnistä tai varakapasiteetista suunnattaisiin erittäin todennäköisesti yhteisön markkinoille, mikäli toimenpiteiden annetaan raueta. Koska kuljetuskustannukset ovat verrattain pienet Yhdysvaltain markkinoille suuntautuvaan vientiin verrattuna, niiden vientihinnat voivat olla selvästi Yhdysvaltain markkinoilla vallitsevia hintoja alhaisemmat. Lisäksi todettiin, kuten edellä johdanto-osan 50, 54 ja 63 perustelukappaleessa on esitetty, että yhteistyötä tehneiden vientiä harjoittaneiden tuottajien myynti Yhdysvaltain markkinoille tapahtui vastaavia normaaliarvoja alhaisemmillä hinnoilla.

4.3.3 Varakapasiteettien vaikutus

Algeria

- (137) Tässä yhteydessä muistutetaan, että asianomaisten tuotteiden kotimarkkinat Algeriassa ovat merkityksellömän pienet ja että käytännössä koko tuotantokapasiteetti on suunnattu vientiin. Tutkimus osoitti lisäksi, että algerialaisten tuottajien nykyinen varakapasiteetti on suuruudeltaan 10–20 prosenttia yhteisön markkinoiden kulutuksesta. Tämänhetkisen varakapasiteetin suuruudeksi arvioidaan noin 300 000–350 000 tonnia.
- (138) Kun otetaan huomioon erityisesti yhteisön markkinoiden maantieteellinen läheisyys, on erittäin todennäköistä, että jos toimenpiteiden annetaan raueta, varatuotantokapasiteetti hyödynnetään asianomaisten tuotteiden valmistamiseksi yhteisöön vientiä varten (Algerian markkinaosuus on vain 4,8 prosenttia). Odotettavissa oleva suuri vientimäärä myydään todennäköisesti polkuhinnoilla ja se aiheuttaa vahinkoa yhteisön tuottajille.

Valko-Venäjä

- (139) Kotimarkkinoiden todettiin kasvavan nopeasti, ja ainoa tuottaja möi tutkimusajanjakson aikana kotimarkkinoilla kaksi kolmasosaa tuotannostaan. Yhteisöön ei viety tuotteita vuonna 2004 eikä tutkimusajanjakson aikana, ja Yhdysvaltain markkinoille suuntautunut vienti on vähentynyt huolimatta polkumyynitoimenpiteiden raukeamisesta ja suotuisista markkinaolosuhteista.
- (140) Jos toimenpiteiden annettaisiin raueta, Valko-Venäjän tilanne muuttuisi todennäköisesti perusteellisesti. Kun otetaan huomioon, että kotimarkkinahinta oli alle puolet yhteisössä tutkimusajanjaksoilla vallinneesta markkinahintatasosta, valkovenäläisen tuottajan näkökulmasta taloudellisesti järkevin ratkaisu olisi suunnata uudelleen huo-

mattava osuus tällä hetkellä kotimarkkinoilla myytävistä määristä yhteisön markkinoille myytäväksi polkuhinnoin. Todennäköisenä seurauksena olisi Valko-Venäjältä peräisin olevan mittavan halpahintatuonnin aiheuttaman vahingon toistuminen.

Venäjä

- (141) Venäjän kotimarkkinat ovat suhteellisen pienet verrattuna käytettävissä olevaan kapasiteettiin, jonka suuruus on 600 000–700 000 tonnia, kuten johdanto-osan 66 perustelukappaleessa todettiin, ja joka voi olla huomattavasti suurempikin, jos mukaan lisätään yhteistyöhön osallistumattomien tuottajien kapasiteetti tai tällä hetkellä kahden muun tyyppilannoitteen eli virtsa-aineen ja ammoniumnitraatin valmistukseen ja vientiin käytetty kapasiteetti.

- (142) Tässä yhteydessä on myös hyvä huomata, että tällä hetkellä tuotantoketjun alkupään tuotteiden, kuten kiinteän virtsa-aineen ja ammoniumnitraatin tuontiin Venäjältä sovelletaan yhteisön asettamia kaupan suojatoimenpiteitä⁽¹⁾. Virtsa-ainetta koskevien toimenpiteiden voimaansaolon päättymistä koskevaa tarkastelua suoritetaan parhaillaan⁽²⁾. Lisäksi tällä hetkellä suoritetaan ammoniumnitraattia koskeviin toimenpiteisiin liittyvää väliaiheen tarkastelua, joka kohdistuu vain yhteen suureen venäläiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan⁽³⁾. Näiden tarkastelujen tuloksista riippuen on siten olemassa riski, että tuotantoa siirretään kyseisistä tuotteista urean ja ammoniumnitraatin liuosseokseen, mistä seuraa puolestaan huomattava lisäys venäläisten tuottajien arvioituun varakapasiteettiin.

- (143) Edellä esitetyn valossa on erittäin todennäköistä, että yhteisöön suuntautuva vienti jatkuu, jos toimenpiteiden annetaan raueta. Tuonnin osuus voi varovastikin arvioituna olla lähes 20 prosenttia yhteisön markkinoista, kun otetaan huomioon kulutus (ks. johdanto-osan 86 perustelukappale) ja Venäjän tämänhetkinen varakapasiteetti. Koska venäläiset tuottajat maksavat erittäin alhaista kaasu hintaa ja saavat siten huomattavan hinnoitteluedun asianomaiselle tuotteelle, tuonti todennäköisesti aiheuttaa vakavaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

Ukraina

- (144) Ukraina on asianomaisista maista se, jolla on tällä hetkellä suurimmaksi arvioitu varakapasiteetti (700 000–800 000 tonnia). Tämänhetkinen varakapasiteetti yksinään vastaa noin 20:tä prosenttia yhteisön kulutuksesta.

⁽¹⁾ Virtsa-aine: asetus (EY) N:o 901/2001 (EYVL L 127, 8.5.2001, s. 11). Ammoniumnitraatti: asetus (EY) N:o 658/2002 (EYVL L 102, 18.4.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 945/2005 (EUVL L 160, 23.6.2005, s. 1).

⁽²⁾ EUVL C 105, 4.5.2006, s. 12.

⁽³⁾ EUVL C 300, 30.11.2005, s. 8.

- (145) Koska kotimarkkinat eivät ole kovin merkittävät ja yhteisön markkinat ovat maantieteellisesti lähellä, on todennäköistä, että yhteisön markkinoille suunnattaisiin mittavat vientimäärät, mikäli toimenpiteet raukeavat. Vientimäärät myydään todennäköisesti polkuhinnoilla, kuten edellä on osoitettu, ja aiheuttavat siten merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

4.4. Johtopäätös vahingon toistumisen todennäköisyydestä

- (146) Kun otetaan huomioon keinotekoisesti alennetut hinnat, joita asianomaisten maiden tuottajat maksavat perusraaka-aineena käytetystä kaasusta, ja tästä seuraavat vaikutukset urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuotantokustannuksiin, on todennäköistä, että asianomaisten maiden tuottajat pystyvät viemään asianomaista tuotetta yhteisön tuotannonalan tuotantokustannuksia alhaisemmillä hinnoilla, jos toimenpiteiden annetaan raueta.
- (147) Kaikilla asianomaisilla mailla Valko-Venäjää lukuun ottamatta on ylimääräistä kapasiteettia, joka voidaan suunnata yhteisön markkinoille, jos toimenpiteet raukeavat. Valko-Venäjän kotimarkkinoilla myytiin tutkimusajanjaksoilla runsaasti tuotteita paljon yhteisön markkinoilla vallinneita hintoja halvemmilla hinnoilla, joten on erittäin todennäköistä, että ainakin osa myyntimäärästä suunnataan yhteisön markkinoille, jos toimenpiteet raukeavat. Yhteisöön suuntautuvan myynnin alemmat kuljetuskustannukset Yhdysvaltoihin verrattuna voivat myös houkuttaa suuntaamaan myyntiä yhteisön markkinoille. Lisäksi kaikki neljä maata todennäköisesti suuntaavat osan muihin maihin suuntautuvasta viennistään yhteisöön, kuten johdanto-osan 132–136 perustelukappaleessa todettiin, mikäli nykyiset toimenpiteet kumotaan.
- (148) EFIA ja jotkin vientiä harjoittavat tuottajat esittivät, että jos oletetaan siirryttävän urean ja ammoniumnitraatin tuotannosta aineiden liuosseoksen tuotantoon, unohdetaan se taloudellinen perusasia, että tuottajat eivät voi vaihtaa tuotannonalaa ilman lisäinvestointeja. Tuottajat eivät myöskään niiden mukaan luovu voittoa tuovista tuotteista pelkästään siksi, että epäedullisempaa tuotetta koskevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet kumotaan.
- (149) Lisäinvestointeihin liittyen on huomattava, että useimmat suurimmat vientiä harjoittavat typpilannoitteiden tuottajat ovat integroituneita tuottajia, ja siksi päätös jonkin tuotteen tuotannosta tai viennistä riippuu pääasiassa markkinaolosuhteista. Tuotantoon valitaan tietenkin kaikkein eniten voittoa tuovat tuotteet. Tällöin polkumyynnin vastaiset toimenpiteet ovat keskeisiä päätöksenteossa, mitä osoittaa urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen

Yhdysvaltoihin suuntautuneen polkumyyntiviennin merkittävä kasvu vuonna 2004 ja tutkimusajanjaksona, kun Yhdysvaltojen polkumyynnin vastaiset toimenpiteet oli kumottu vuonna 2003. Näin ollen on erittäin todennäköistä, että vientiä harjoittavat tuottajat siirtyvät perusteltujen taloudellisten päätösten mukaan tuotteesta toiseen säilyttääkseen tai lisätäkseen typpilannoitteiden kokonaisyntiä ja niistä saatavia voittoja. Tämän vuoksi edellä olevat väitteet hylättiin.

- (150) Edellä esitetyn perusteella voidaan tehdä se johtopäätös, että jos toimenpiteet raukeavat, vienti asianomaisista maista kasvaisi erittäin todennäköisesti suuriin määriin hinnoilla, jotka alittavat yhteisön tuotannonalan hinnat, koska tuotantokustannukset ovat niissä vääristyneet ja keinotekoisesti alhaiset. Tämä vahvistaisi mitä todennäköisimmin hintojen laskusuuntausta markkinoilla, mikä oletettavasti heikentää yhteisön tuotannonalan taloudellista tilannetta. Tämä vahingoittaisi erityisesti vuonna 2004 ja tutkimusajanjaksolla ilmennyttä taloudellista elpymistä ja johtaisi todennäköisesti vahingon toistumiseen. Toisin sanoen mitä laskusuuntaisemmiksi markkinaolosuhteet muuttuvat, sitä jyrkempää hinnanlaskua voidaan odottaa asianomaisilta mailta, kun otetaan huomioon huomattava ero niiden tuotantokustannuksissa ja varakapasiteetissa.

E. YHTEISÖN ETU

1. Johdanto

- (151) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti tarkasteltiin, olisiko nykyisten polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon jatkaminen kokonaisuudessaan yhteisön edun vastaista. Yhteisön etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat.
- (152) On syytä muistaa, että alkuperäisessä tutkimuksessa toimenpiteiden käyttöönottoa ei pidetty yhteisön edun vastaisena. Lisäksi tämä tutkimus on toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu, joten siinä tarkastellaan tilannetta, jossa polkumyyntitoimenpiteet ovat jo olleet voimassa, ja sen avulla voidaan siten arvioida nykyisten polkumyyntitoimenpiteiden mahdollisia kielteisiä vaikutuksia asianomaisiin osapuoliin.
- (153) Tällä perusteella tutkittiin, oliko polkumyynnin ja vahingon toistumisen todennäköisyyttä koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden johdosta olisi pääteltävä, että tässä erityistapauksessa toimenpiteiden voimassa pitäminen ei ole yhteisön edun mukaista.

2. Yhteisön tuotannonalan etu

(154) Yhteisön tuotannonala on osoittautunut rakenteellisesti elinkelpoiseksi tuotannonalaksi. Tämä on osoittautunut todeksi myös sen valossa, että alan taloudellinen tilanne on kehittynyt myönteisesti vuonna 2000 tapahtuneen polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Yhteisön tuotannonala paransi erityisesti voittotasoaan vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä.

(155) Voidaan kohtuudella olettaa, että yhteisön tuotannonala hyötyy jatkossakin tällä hetkellä voimassa olevista toimenpiteistä ja parantaa tilannettaan edelleen kääntämällä markkinaosuutta koskevan laskusuuntauksen ja parantamalla edelleen kannattavuuttaan. Jos toimenpiteitä ei pidetä voimassa, on todennäköistä, että tuonti asianomaisista maista polkuhinnoilla lisääntyy ja aiheuttaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle painostamalla myyntihintojen alentamiseen, mikä vaarantaa sen tällä hetkellä myönteisen, mutta edelleen haavoittuvan taloudellisen tilanteen.

3. Tuojiin etu

(156) Kuten edellä johdanto-osan 10 perustelukappaleessa todettiin, vain yksi tuoja oli halukas osallistumaan otokseen ja toimitti otantalomakkeessa pyydetty perustiedot. Kun komissio oli lähettänyt sille täydellisen kyselylomakkeen, asianomainen tuoja kuitenkin ilmoitti komissiolle, ettei se halunnut tehdä enempää yhteistyötä tutkimuksessa.

(157) Alkuperäisessä tutkimuksessa todettiin, että toimenpiteiden käyttöönoton vaikutukset eivät ole merkittäviä sikäli, että tuonti voi jatkua, kunhan se tapahtuu vahinkoa aiheuttamattomilla hinnoilla, ja että pääsääntöisesti tuottajat eivät käy kauppaa pelkästään urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksella, vaan merkittävässä määrin myös muilla lannoitteilla. Tuonnin jatkumista koskeva oletamus osoittautui todeksi vain Algerian osalta, jossa yksi yritys toimii vientiä harjoittavana tuottajana. Tämän perusteella voidaan päätellä, että toimenpiteiden käyttöönotto on vaikuttanut kielteisesti joihinkin tuojiin, kuten komission asetuksen (EY) N:o 617/2000⁽¹⁾ johdanto-osan 66 perustelukappaleessa todetaan. Tutkimuksessa ei kuitenkaan käynyt ilmi, että jotkut tuottajista olisivat kokonaan lopettaneet toimintansa, vaan ne näyttivät pikemminkin keskittyneen muihin lannoitteisiin oletetulla tavalla. Toimenpiteiden käyttöönoton vaikutukset useimpiin tuojiin/kauppiaisiin ovat siten nähtävästi olleet kaiken kaikkiaan melko vähäiset.

(158) Koska tuojat eivät tehneet yhteistyötä, luotettavaa tietoa ei ole saatavilla siitä, että toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen vaikuttaisi kielteisesti tuojiin tai kauppiaisiin.

(159) EFIA esitti, että tuojiin yhteistyön puutteen ei pitäisi tulkitua merkitsevän mielenkiinnon puutetta vaan heijastavan epäoikeudenmukaista tilannetta, koska pk-yrityksillä ei ole polkumyyntitutkimuksen edellyttämiä huomattavia resursseja. Ne väittivät lisäksi, että tutkimuksessa jätettiin huomiotta lukuisten lannoitteita koskevien polkumyynnin vastaisten toimien kerrannaisvaikutus tuojiin; siksi ei voitaisi puhua tasapuolisesta tuojiin ja viljelijöihin kohdistuvien vaikutusten analyysistä.

(160) On huomattava, että monia erityyppisiä lannoitteita tuovat maahantuojat, joille urean ja ammoniumnitraatin liuosseos on yksi monista tuotteista, voivat hankkia erilaisia tyyppilannoitteita muilta tahoilta, jotka eivät parhailaan ole polkumyynnin vastaisten toimien kohteena. Tällä perusteella pääteltiin, että mikään toimenpiteiden jatkumisesta johtuva kielteinen vaikutus tuojiin ei olisi pakottava syy toimenpiteiden kumoamiseen.

4. Käyttäjien etu

(161) Urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen käyttäjät ovat yhteisöön sijoittautuneita viljelijöitä. Typpilannoitteiden kysyntä näyttää olevan melko joustamatonta, ja viljelijät ostavat yleensä halvimmalta tarjoajalta. Alkuperäisessä tutkimuksessa todettiin käyttäjiin kohdistuvia toimenpiteiden käyttöönoton mahdollisia vaikutuksia tarkasteltaessa, että koska urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen kustannuksen vaikutus viljelijöihin on pieni, kustannuksen noususta ei todennäköisesti aiheutuisi merkittävää kielteistä vaikutusta. Yksikään käyttäjä tai käyttäjäyhdistys ei tämän tarkastelun yhteydessä esittänyt edellä mainitusta käsityksestä poikkeavia tietoja, joten ilmeisesti voidaan vahvistaa, että i) urean ja ammoniumnitraatin liuosseos edustaa vain hyvin pientä osaa viljelijöiden kokonaistuotantokustannuksista; ii) voimassa olevista toimenpiteistä ei ole aiheutunut merkittävää kielteistä vaikutusta niiden taloudelliseen tilanteeseen; ja iii) toimenpiteiden jatkaminen ei vahingoittaisi käyttäjien taloudellisia etuja.

5. Yhteisön etua koskeva johtopäätös

(162) Edellä esitetyn valossa voidaan päätellä, ettei mikään pakottava syy estä tällä hetkellä voimassa olevien polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon jatkamista.

F. POLKUMYYNTITOIMENPITEET

(163) Kaikille osapuolille ilmoitettiin olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella suositeltiin, että voimassa olevia toimenpiteitä jatkettaisiin. Osapuolille annettiin myös määräaika näkemysten esittämiseksi ilmoittamisen jälkeen.

⁽¹⁾ EYVL L 75, 24.3.2000, s. 3.

(164) Edellä selostetun perusteella ja perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti voidaan todeta, että Algeriasta, Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnissa käyttöön otettujen polkumyynnitoimenpiteiden voimassaoloa olisi jatkettava. Toimenpiteet muodostuvat erityisesti tulleista, joita ei kuitenkaan sovelleta sen yhden algerialaisen yrityksen valmistamien ja yhteisöön vientiä varten myymien asianomaisten tuotteiden tuontiin, jonka sitoumus hyväksyttiin.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyöntitulli Algeriasta, Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan ja CN-koodiin 3102 80 00 luokiteltavan urean ja ammoniumnitraatin vesi- tai ammoniakkiliuoksena olevan seoksen tuonnissa.

2. Tullin määrä euroina tonnia kohti on seuraava:

Maa	Valmistaja	Tullin määrä (tonnia kohti)	Taric-lisäkoodi
Algeria	Kaikki yritykset	6,88 euroa	A999
Valko-Venäjä	Kaikki yritykset	17,86 euroa	—
Venäjä	JSC Nevinnomyssky Azot 357030 Venäjän federaatio Stavropolin alue Nevinnomyssk, Nizyaev st. 1	17,80 euroa	A176
	Kaikki muut yritykset	20,11 euroa	A999
Ukraina	Kaikki yritykset	26,17 euroa	—

3. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittä-

miseksi komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ⁽¹⁾ 145 artiklan mukaisesti, polkumyöntitullia, joka lasketaan edellä vahvistettujen määrien perusteella, alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

4. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, lopullista tullia ei sovelleta tuonnin yhteydessä tuotteisiin, jotka luovutetaan vapaaseen liikkeeseen 2 artiklan säännösten mukaisesti.

5. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä.

2 artikla

1. Seuraavan Taric-lisäkoodin mukaisesti vapaaseen liikkeeseen luovutettu tuonti vapautetaan edellä 1 artiklan mukaisesti käyttöön otetusta polkumyöntitullista edellyttäen, että tuotteita tuottaa ja vie suoraan (eli toimittaa ja laskuttaa) jäljempänä mainittu yritys yhteisössä tuojana toimivalle yritykselle, ja edellyttäen, että kyseinen tuonti on tämän artiklan 2 kohdan mukaista.

Maa	Yritys	Taric-lisäkoodi
Algeria	Fertalge Industries spa 12, Chemin AEK Gadouche Hydra, Alger	A107

2. Tuonti vapautetaan polkumyöntitullista edellyttäen, että asianomaisen jäsenvaltion tulliviranomaisille esitetään vientiä harjoittavan yrityksen antama pätevä sitoumuslasku, joka sisältää tämän asetuksen liitteessä luetellut olennaiset tiedot.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä joulukuuta 2006.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
J. KORKEAOJA

⁽¹⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 40.

LIITE

Asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa sitoumuslaskussa on ilmoitettava seuraavat tiedot:

1. Taric-lisäkoodi, jota käyttäen laskuun sisältyvät tavarat voidaan tulliselvittää yhteisön rajalla (ilmoitettu asetuksessa).
2. Tavaroiden tarkka kuvaus, jossa mainitaan:
 - CN-koodi,
 - tuotteen tyyppipitoisuus (N) (prosentteina),
 - määrä (ilmoitetaan tonneina).
3. Myyntiehdot, joissa ilmoitetaan:
 - hinta tonnia kohti,
 - sovellettavat maksuehdot,
 - sovellettavat toimitusehdot,
 - kaikki alennukset ja hyvitykset.
4. Muun kuin etuyhteydessä olevan tuojana toimivan yrityksen nimi, jota viejäyritys laskuttaa suoraan.
5. Yrityksen työntekijän, joka on laatinut sitoumuslaskun, nimi ja seuraava allekirjoitettu vakuutus:

"Minä allekirjoittanut vahvistan, että tässä laskussa tarkoitettujen tavaroiden myynti Euroopan yhteisöön suuntautuvaa suoraa vientiä varten tapahtuu ... [yrityksen nimi] esittämän ja Euroopan komission asetuksella (EY) N:o 617/2000 hyväksymän sitoumuksen soveltamisalan ja ehtojen mukaisesti. Vakuutan, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät."

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1912/2006,
annettu 20 päivänä joulukuuta 2006,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguay'n kierron monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä joulukuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 2006.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 386/2005 (EUVL L 62, 9.3.2005, s. 3).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 20 päivänä joulukuuta 2006 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	103,0
	204	80,6
	999	91,8
0707 00 05	052	109,5
	204	61,5
	628	155,5
	999	108,8
0709 90 70	052	132,5
	204	58,3
	999	95,4
0805 10 20	052	74,3
	204	59,0
	220	53,3
	388	72,9
	999	64,9
0805 20 10	204	61,6
	999	61,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	65,5
	624	72,2
	999	68,9
0805 50 10	052	55,6
	528	43,0
	999	49,3
0808 10 80	388	107,5
	400	90,3
	404	88,2
	512	57,4
	720	80,7
	999	84,8
0808 20 50	400	97,9
	720	51,1
	999	74,5

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 750/2005 (EUVL L 126, 19.5.2005, s. 12) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1913/2006,**annettu 20 päivänä joulukuuta 2006,****maatalouden euromääräisen valuuttajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maatalousalalla ja eräiden asetusten muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden euromääräisestä valuuttajärjestelmästä 15 päivänä joulukuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2799/98 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Maatalouden euromääräisen valuuttajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maatalousalalla 22 päivänä joulukuuta 1998 annettua komission asetusta (EY) N:o 2808/98 ⁽²⁾ on muutettu huomattavasti sen antamisen jälkeen. Lisäksi merkittävään revalvaatioon liittyviä hyvityksiä ja suoriin tukiin sovellettavien valuuttakurssien alenemista koskevat säännökset ovat vanhentuneita asetuksen (EY) N:o 2799/98 11 artiklan nojalla. Selkeyden ja yksinkertaistamisen vuoksi asetusta (EY) N:o 2808/98 olisi kumottava ja korvattava uudella asetuksella.
- (2) On vahvistettava valuuttakurssin määräytymisperusteet, joita sovelletaan maatalouslainsäädännössä esiin tulevissa eri tilanteissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta täsmennyksiä tai poikkeuksia, joista säädetään tarvittaessa kyseisten alojen sääntelyssä asetuksen (EY) N:o 2799/98 3 artiklassa olevien perusteiden mukaan.
- (3) Kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa määritettävien hintojen tai määrien osalta kyseisen taloudellisen päämäärän saavuttamiseen soveltuvin määräytymisperuste on kyseisen tullilmoituksen vastaanottaminen. Sama koskee vientitukia sekä hedelmien ja vihannesten yhteisöön tulohintoja, joiden perusteella tuotteet luokitellaan yhteiseen tullitariffiin. Tämä määräytymisperuste olisi sen vuoksi säilytettävä.
- (4) Hedelmien ja vihannesten yhteisöön tulohinta määritetään hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen

(EY) N:o 3223/94 ⁽³⁾ 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen hedelmien ja vihannesten kiinteän tuontiarvon perusteella. Mainitun kiinteän arvon laskemisessa käytetään tuontimarkkinoiden edustavia hintanoteerauksia. Näiden hintanoteerausten valuuttakurssin määräytymisperusteeksi olisi määritettävä niiden soveltamispäivä.

- (5) Tuotantotuissa valuuttakurssin määräytymisperuste on pääsääntöisesti liitetty tiettyjen muodollisuuksien täyttämiseen. Sovellettavien sääntöjen yhdenmukaistamiseksi olisi määräytymisperusteeksi vahvistettava päivä, jona tuotteiden ilmoitetaan saavuttaneen määränpäänsä, jos tällaista määränpäättä vaaditaan, ja muissa tapauksissa päivä, jona maksajavirasto hyväksyy tuen maksupyynnön.
- (6) Tiettyjen sitrushedelmien tuottajien tukijärjestelmästä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2202/96 ⁽⁴⁾ 3 artiklassa tarkoitettujen sitrushedelmien jalostustuen, hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 ⁽⁵⁾ 2 artiklassa ja 6 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen hedelmien ja vihannesten jalostustuen, asetuksen (EY) N:o 2201/96 6 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen vähimmäishinnan sekä kuivatun rehun yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1786/2003 ⁽⁶⁾ 4 artiklassa tarkoitettujen kuivarehujen osalta taloudellinen päämäärä saavutetaan, kun jalostaja ottaa tuotteet haltuunsa. Valuuttakurssin määräytymisperuste olisi siksi määritettävä tämän perusteella.
- (7) Kaupan pidettävään tuotteiden määrään tai tiettyyn käytötarkoitukseen tarkoitettujen tuotteiden määrään perustuvien tukien osalta tuen myöntämisedellytys täyttyy, kun toteutetaan toimi, jolla varmistetaan kyseisten tuotteiden asianmukainen käyttö. Toimivaltaisten viranomaisten kirjanpidossa vaadittujen tarkastusten mahdollistamisen ja asiakirjojen yhdenmukaisen käsittelyn varmistamisen edellytyksenä on, että kyseinen toimija ottaa tuotteet haltuunsa. Tästä syystä valuuttakurssin määräytymisperuste olisi vahvistettava tuotteiden haltuunoton perusteella.

⁽¹⁾ EYVL L 349, 24.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 349, 24.12.1998, s. 36. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1044/2005 (EUVL L 172, 5.7.2005, s. 76).

⁽³⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 386/2005 (EUVL L 62, 9.3.2005, s. 3).

⁽⁴⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 49. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁽⁵⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 386/2004 (EUVL L 64, 23.2.2004, s. 25).

⁽⁶⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 114. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 583/2004 (EUVL L 91, 30.3.2004, s. 1).

- (8) Muiden maatalousalalla myönnettävien tukien osalta tilanteet voivat olla hyvin erilaisia. Nämä tuet kuitenkin myönnetään aina hakemuksesta ja lainsäädännössä vahvistetuissa määräajoissa. Tästä syystä valuuttakurssin määrittymisperusteeksi olisi vahvistettava hakemusten jättämiselle asetettu määräpäivä.
- (9) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ⁽⁷⁾ liitteessä I ja 12 artiklassa tarkoitettujen tukijärjestelmien osalta valuuttakurssin määrittymisperuste vahvistetaan yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä kesäkuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 ⁽⁸⁾ 45 artiklassa. Olisi viitattava tähän säännökseen.
- (10) Viinialalla hintojen, palkkioiden ja tukien, joista säädetään viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1493/1999 ⁽⁹⁾, valuuttakurssin määrittymisperuste on liitettävä tapauksen mukaan viinivuoden alkamispäivään, erityissopimusten soveltamiseen taikka viinituotteiden väkevoinnin tai jalostamisen kaltaisten toimien toteuttamiseen. Tästä syystä olisi täsmennettävä kussakin tilanteessa huomioon otettava määrittymisperuste.
- (11) Tilanteet, jotka on otettava huomioon määrittäessä määrittymisperustetta niiden maito- ja maitotuotealan tukien osalta, joita tarkoitetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kerman, voin ja voiöljyn myyntiä yhteisön markkinoilla koskevien toimenpiteiden osalta 9 päivänä marraskuuta 2005 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1898/2005 ⁽¹⁰⁾ 1 artiklan b kohdan i, ii ja iii alakohdassa, asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä eläinten rehuksi tarkoitettun rasvattoman maidon ja rasvattoman maitojauheen tuen ja mainitun rasvattoman maitojauheen myynnin osalta 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2799/1999 ⁽¹¹⁾ 7 artiklassa, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maidon ja tiettyjen maitotuotteiden toimittamiseksi koulujen oppilaille myönnettävän yhteisön tuen osalta 11 päivänä joulukuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2707/2000 ⁽¹²⁾ 1 artiklassa, kaseiinin ja kaseinaattien valmistukseen käytettävän rasvattoman maidon tuen myöntämisestä 10 päivänä lokakuuta 1990 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2921/90 ⁽¹³⁾ 2 artiklan 1 kohdassa sekä maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 30 päivänä maaliskuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 595/2004 ⁽¹⁴⁾ 1 artiklassa tarkoitettun maksun osalta, ovat hyvin erilaisia. Määrittymisperuste olisi siksi vahvistettava kunkin tilanteen mukaan.
- (12) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä voin ja kerman markkinoiden interventiotöimenpiteiden osalta 16 päivänä joulukuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2771/1999 ⁽¹⁵⁾ 19 artiklan 2 kohdassa ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä rasvattoman maitojauheen markkinoilla toteutettavien interventiotöimenpiteiden osalta 12 päivänä tammikuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 214/2001 ⁽¹⁶⁾ 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kuljetuskustannusten osalta valuuttakurssin määrittymisperusteen on oltava julkisten hankintojen tarjousten esittämiselle asetetun määräajan mukainen. Tästä syystä määrittymisperusteeksi olisi vahvistettava päivä, jona kyseisten kuljetusmarkkinoiden toimivaltainen viranomainen vastaanottaa hyväksyttävän tarjouksen.
- (13) Sokerin viitehintaa ja sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 20 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 ⁽¹⁷⁾ 5 artiklassa tarkoitettu sokerijuurikkaan vähimmäishinta ovat tiiviisti toisiinsa sidoksissa, ja niiden on oltava toimijoiden tiedossa koko markkinointivuoden ajan. Sama koskee asetuksen (EY) N:o 318/2006 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sokerin lisäksi kiintiöistä perittävää kertamaksua, 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua isoglukoosin täydentävistä kiintiöistä perittävää kertamaksua, 15 artiklassa tarkoitettua ylijäämämaksua ja 16 artiklassa tarkoitettua tuotantomaksua. Tästä syystä valuuttakurssin määrittymisperuste olisi näiden hintojen ja määrien osalta vahvistettava mahdollisimman lähelle sadonkorjuupäivää ja sitä aikaisemmaksi.

⁽⁷⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1405/2006 (EUVL L 265, 26.9.2006, s. 1).

⁽⁸⁾ EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 320/2006 (EUVL L 58, 28.2.2006, s. 42).

⁽⁹⁾ EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2165/2005 (EUVL L 345, 28.12.2005, s. 1).

⁽¹⁰⁾ EUVL L 308, 25.11.2005, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1474/2006 (EUVL L 275, 6.10.2006, s. 44).

⁽¹¹⁾ EYVL L 340, 31.12.1999, s. 3. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1558/2006 (EUVL L 288, 19.10.2006, s. 21).

⁽¹²⁾ EYVL L 311, 12.12.2000, s. 37. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 943/2006 (EUVL L 173, 27.6.2006, s. 9).

⁽¹³⁾ EYVL L 279, 11.10.1990, s. 22. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1487/2006 (EUVL L 278, 10.10.2006, s. 8).

⁽¹⁴⁾ EUVL L 94, 31.3.2004, s. 22. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1468/2006 (EUVL L 274, 5.10.2006, s. 6).

⁽¹⁵⁾ EYVL L 333, 24.12.1999, s. 11. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1474/2006 (EUVL L 275, 6.10.2006, s. 44).

⁽¹⁶⁾ EYVL L 37, 7.2.2001, s. 100. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2107/2005 (EUVL L 337, 22.12.2005, s. 20).

⁽¹⁷⁾ EUVL L 58, 28.2.2006, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1585/2006 (EUVL L 294, 25.10.2006, s. 19).

- (14) Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1698/2005⁽¹⁸⁾ tarkoitettujen rakenne- ja ympäristöpolitiikkaan liittyvät määrät ja Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999⁽¹⁹⁾ mukaisesti hyväksytyt määrät, jotka siirretään asetuksella (EY) N:o 1698/2005 hyväksyttyihin maaseudun kehittämisohjelmiin, vahvistetaan markkinointivuodeksi tai kalenterivuodeksi. Taloudellinen päämäärä saavutetaan siis, jos valuuttakurssin määräytymisperuste vahvistetaan kyseiseksi vuodeksi. Näiden tietojen perusteella määräytymisperusteeksi olisi vahvistettava sen vuoden 1 päivä tammikuuta, jona päätös tuen myöntämisestä tehdään.
- (15) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä toimintarahastojen, toimintaohjelmien ja taloudellisen tuen osalta 11 päivänä elokuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1433/2003⁽²⁰⁾ liitteessä I olevassa 3 kohdassa tarkoitettuihin kiinteät määrät, jotka on tarkoitettu erityisesti kattamaan hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96⁽²¹⁾ 15 ja 16 artiklassa tarkoitettuihin toimintarahastoihin tai -ohjelmiin liittyvät yleiskustannukset, määritetään tietyksi vuodeksi. Valuuttakurssin määräytymisperusteeksi olisi sen vuoksi vahvistettava 1 päivä tammikuuta sinä vuonna, johon kustannukset liittyvät.
- (16) Muiden hintojen ja niihin liittyvien määrien osalta taloudellinen päämäärä saavutetaan, kun säädös, jonka perusteella nämä hinnat ja määrät määritetään, annetaan. Valuuttakurssin määräytymisperusteen on kuitenkin myös sovittava yhteen toimijoiden ja jäsenvaltioiden kirjanpito- tai ilmoitusvelvollisuuksien kanssa. Tältä osin on hallinnon yksinkertaistamisen mahdollistamiseksi aiheellista vahvistaa yhtenäinen määräytymisperuste kaikkien niiden hintojen ja määrien osalta, jotka liittyvät tietynlaisiin toimiin tietyssä aikana edellyttäen, että ne ovat riittävän lähellä taloudellista päämäärää, ja ottaa tätä varten huomioon sen kuukauden ensimmäinen päivä, jona kyseiset säädökset annetaan.
- (17) Maatalouslainsäädännön ja erityisesti asetuksen (EY) N:o 1290/2005 45 artiklan mukaisesti ennakkomaksut tai määrät, joista on asetettu vakuus, vahvistetaan euroina. Sovelletavan valuuttakurssin on sen vuoksi oltava lähellä ennakon maksupäivää tai vakuuksien asetuspäivää. Jos käytetään vakuuksia, niiden määrän on myös oltava sellainen, että ne kattavat kaikki riskit, joiden vuoksi ne on asetettu. Tällöin valuuttakurssin määräytymisperuste on vahvistettava joko sen päivän mukaan, jona ennakon määrä vahvistetaan tai jona vakuus asetetaan, taikka niiden maksupäivän mukaan.
- (18) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä julkisena varastointina toteutettavien interventioitoimenpiteiden Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) myönnettävän rahoituksen ja jäsenvaltioiden maksajavirastojen hoitaman julkisen varastoinnin toimien kirjanpidon osalta 21 päivänä kesäkuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 884/2006⁽²²⁾ 4 artiklan 2 kohdassa säädetään, että menot, jotka lasketaan euroina vahvistettujen määrien perusteella, sekä menot tai tulot, jotka suoritetaan kansallisena valuuttana mainitun asetuksen mukaisesti, muunnetaan tapauksen mukaan kansalliseksi valuutaksi tai euroiksi Euroopan keskuspankin ennen sitä tilikautta, jona tapahtumat on merkitty maksajaviraston tileihin, vahvistaman viimeisen valuuttakurssin perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun asetuksen liitteissä tai maatalouslainsäädännössä säädettyjen sääntöjen ja erityisten määräytymisperusteiden soveltamista, ja että samaa valuuttakurssia sovelletaan myös mainitun asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen erityistapausten kirjaamiseen. Olisi siis viitattava tähän säännökseen.
- (19) Yhtenäisen määräytymisperusteen vahvistaminen asetuksella (EY) N:o 1290/2005 kaikkien asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen suorien tukien osalta tekee joistakin sellaisista määräytymisperusteista vanhentuneita tai ristiriitaisia, joista säädetään alakohdassa maatalouslainsäädännössä, erityisesti vilja- ja riisialan interventioelinten hallussaan pitämien varastojen myyntiin saattamisen aiheuttavasta tapahtumasta 10 päivänä huhtikuuta 1981 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 1003/81⁽²³⁾, riisialan maksujen ja tukien määrän laskemisen lähtökohdasta 9 päivänä joulukuuta 1986 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 3749/86⁽²⁴⁾, erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä maatalouden muuntokurssin soveltamiseksi sokerialalla 30 päivänä kesäkuuta 1993 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 1713/93⁽²⁵⁾, siemenalalla käytettävien maatalouden muuntokurssien määräytymisperusteesta 30 päivänä kesäkuuta 1993 annetussa komission asetuksessa (ETY)

⁽¹⁸⁾ EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1463/2006 (EUVL L 277, 9.10.2006, s. 1).

⁽¹⁹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽²⁰⁾ EUVL L 203, 12.8.2003, s. 25. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 576/2006 (EUVL L 100, 8.4.2006, s. 4).

⁽²¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 47/2003 (EYVL L 7, 11.1.2003, s. 64).

⁽²²⁾ EUVL L 171, 23.6.2006, s. 35.

⁽²³⁾ EYVL L 100, 11.4.1981, s. 11.

⁽²⁴⁾ EYVL L 348, 10.12.1986, s. 32.

⁽²⁵⁾ EYVL L 159, 1.7.1993, s. 94. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1509/2001 (EYVL L 200, 25.7.2001, s. 19).

N:o 1718/93 ⁽²⁶⁾, maito- ja maitotuotealalla sovellettavan maatalouden muuntokurssin määrätymisperusteiden vahvistamisesta 30 päivänä kesäkuuta 1993 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 1756/93 ⁽²⁷⁾, naudanliha-alalla sovellettavan maatalouden muuntokurssin määrätymisperusteista 1 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1759/93 ⁽²⁸⁾, tekstiilialoilla käytettävien maatalouden muuntokurssien määrätymisperusteista 30 päivänä kesäkuuta 1993 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 1785/93 ⁽²⁹⁾, maatalouden muuntokurssin käytön määrätymisperusteesta humala-alalla 30 päivänä kesäkuuta 1993 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 1793/93 ⁽³⁰⁾, erityisesti oliiviöljyalalla sovellettavista määrätymisperusteista 20 päivänä joulukuuta 1993 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 3498/93 ⁽³¹⁾, hedelmä- ja vihannesalalla sekä hedelmä- ja vihannesjalostealalla sovellettavien määrätymisperusteiden vahvistamisesta 30 päivänä maaliskuuta 2004 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 594/2004 ⁽³²⁾ ja viinialan tuotteisiin sovellettavien valuuttakurssien määrätymisperusteiden vahvistamisesta 7 päivänä maaliskuuta 2005 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 383/2005 ⁽³³⁾.

(20) Tästä syystä asetukset (ETY) N:o 1003/81, (ETY) N:o 3749/86, (ETY) N:o 1713/93, (ETY) N:o 1718/93, (ETY) N:o 1756/93, (ETY) N:o 1759/93, (ETY) N:o 1785/93, (ETY) N:o 1793/93, (EY) N:o 3498/93, (EY) N:o 594/2004 ja (EY) N:o 383/2005 olisi kumottava.

(21) Sen seurauksena seuraavia asetuksia olisi muutettava:

- komission asetus (ETY) N:o 2220/85 ⁽³⁴⁾, annettu 22 päivänä heinäkuuta 1985, maataloustuotteiden väkijärjestelmän soveltamista koskevien yhteisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta,
- komission asetus (ETY) N:o 3164/89 ⁽³⁵⁾, annettu 23 päivänä lokakuuta 1989, hampunsiemeniä koskevien erityistoimenpiteiden soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä,
- komission asetus (ETY) N:o 3444/90 ⁽³⁶⁾, annettu 27 päivänä marraskuuta 1990, yksityisen varastoinnin

tuen myöntämisen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sianliha-alalla,

- komission asetus (ETY) N:o 3446/90 ⁽³⁷⁾, annettu 27 päivänä marraskuuta 1990, yksityisen varastoinnin tuen myöntämisen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä lampaan- ja vuohenliha-alalla,
- komission asetus (ETY) N:o 1722/93 ⁽³⁸⁾, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1993, neuvoston asetusten (ETY) N:o 1766/92 ja (ETY) N:o 1418/76 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja- ja riisialan tuotantotukien osalta,
- komission asetus (ETY) N:o 1858/93 ⁽³⁹⁾, annettu 9 päivänä heinäkuuta 1993, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä banaanialan kaupanpitotulojen menetystä korvaavan tasaustukijärjestelmän osalta,
- komission asetus (ETY) N:o 2825/93 ⁽⁴⁰⁾, annettu 15 päivänä lokakuuta 1993, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä tiettyinä tislattuina alkoholijuomina vietyjä viljoja koskevien mukautettujen tukien vahvistamisen ja myöntämisen osalta,
- komission asetus (EY) N:o 1905/94 ⁽⁴¹⁾, annettu 27 päivänä heinäkuuta 1994, kuivattuja viinirypäleitä koskevista erityisistä toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 399/94 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä,
- komission asetus (EY) N:o 800/1999 ⁽⁴²⁾, annettu 15 päivänä huhtikuuta 1999, maataloustuotteiden vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä,
- komission asetus (EY) N:o 562/2000 ⁽⁴³⁾, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2000, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä naudanliha-alan julkisten interventioiden ostojärjestelmien osalta,

⁽²⁶⁾ EYVL L 159, 1.7.1993, s. 103.

⁽²⁷⁾ EYVL L 161, 2.7.1993, s. 48. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 569/1999 (EYVL L 70, 17.3.1999, s. 12).

⁽²⁸⁾ EYVL L 161, 2.7.1993, s. 59.

⁽²⁹⁾ EYVL L 163, 6.7.1993, s. 9.

⁽³⁰⁾ EYVL L 163, 6.7.1993, s. 22. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1410/1999 (EYVL L 164, 30.6.1999, s. 53).

⁽³¹⁾ EYVL L 319, 21.12.1993, s. 20.

⁽³²⁾ EUVL L 94, 31.3.2004, s. 17.

⁽³³⁾ EUVL L 61, 8.3.2005, s. 20.

⁽³⁴⁾ EYVL L 205, 3.8.1985, s. 5. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 673/2004 (EUVL L 105, 14.4.2004, s. 17).

⁽³⁵⁾ EYVL L 307, 24.10.1989, s. 22. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 3587/92 (EYVL L 364, 12.12.1992, s. 26).

⁽³⁶⁾ EYVL L 333, 30.11.1990, s. 22. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 851/2003 (EUVL L 123, 17.5.2003, s. 7).

⁽³⁷⁾ EYVL L 333, 30.11.1990, s. 39. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1641/2001 (EYVL L 217, 11.8.2001, s. 3).

⁽³⁸⁾ EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1950/2005 (EUVL L 312, 29.11.2005, s. 18).

⁽³⁹⁾ EYVL L 170, 13.7.1993, s. 5. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 789/2005 (EUVL L 132, 26.5.2005, s. 13).

⁽⁴⁰⁾ EYVL L 258, 16.10.1993, s. 6. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1633/2000 (EYVL L 187, 26.7.2000, s. 29).

⁽⁴¹⁾ EYVL L 194, 29.7.1994, s. 21. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 94/2002 (EYVL L 17, 19.1.2002, s. 20).

⁽⁴²⁾ EYVL L 102, 17.4.1999, s. 11. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 671/2004 (EUVL L 105, 14.4.2004, s. 5).

⁽⁴³⁾ EYVL L 68, 16.3.2000, s. 22. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1067/2005 (EUVL L 174, 7.7.2005, s. 60).

- komission asetus (EY) N:o 907/2000 ⁽⁴⁴⁾ annettu 2 päivänä toukokuuta 2000, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä naudanliha-alan yksityisen varastoinnin tuen osalta,
- komission asetus (EY) N:o 1291/2000 ⁽⁴⁵⁾, annettu 9 päivänä kesäkuuta 2000, maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusmenettelyn soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä,
- komission asetus (EY) N:o 245/2001 ⁽⁴⁶⁾, annettu 5 päivänä helmikuuta 2001, kuiduntuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1673/2000 yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä,
- komission asetus (EY) N:o 2236/2003 ⁽⁴⁷⁾, annettu 23 päivänä joulukuuta 2003, perunatärkkelys- ja kiintiöjärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1868/94 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä,
- komission asetus (EY) N:o 595/2004, annettu 30 päivänä maaliskuuta 2004, maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä,
- komission asetus (EY) N:o 917/2004 ⁽⁴⁸⁾, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, mehiläishoitoalalla toteutettavista toimista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 797/2004 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä,
- komission asetus (EY) N:o 382/2005 ⁽⁴⁹⁾, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2005, kuivatun rehun yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1786/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä,
- komission asetus (EY) N:o 967/2006 ⁽⁵⁰⁾, annettu 29 päivänä kesäkuuta 2006, neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kiintiön ulkopuolisen tuotannon osalta sokerialalla.

(22) Lisäksi on aiheellista säätää sokerialaa koskevasta siirtymäkaudesta sokerijuurikkaan vähimmäishintaan sovellettavan valuuttakurssin osalta ottaen huomioon sokerijuurikkaan tuottajien ja sokerintuottajien välillä tältä osin tehdyt sopimukset markkinointivuonna 2006/2007, jota parhaillaan toteutetaan.

(23) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asianomaisten hallintokomiteoiden lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

VALUUTTAKURSSIN MÄÄRÄYTYMISPERUSTEET

1 artikla

Vientituet ja kauppa kolmansien maiden kanssa

1. Euroina vahvistettujen vientitukien sekä yhteisön maatalouslainsäädännössä euroina ilmaistavien, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa sovellettavien hintojen ja määrien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on tullilmoituksen hyväksyminen.

2. Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun kiinteän arvon laskemiseksi hedelmien ja vihannesten tuonnissa mainitun asetuksen 5 artiklassa tarkoitettun tulohinnan määrittämistä varten valuuttakurssin määräytymisperuste niiden edustavien hintanoteerausten osalta, joita käytetään mainitun kiinteän arvon ja asetuksen (EY) N:o 3223/94 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun alennuksen määrän laskemiseen, on päivä, johon hintanoteeraukset viittaavat.

2 artikla

Tuotantotuet ja erityiset

1. Yhteisön lainsäädännössä euroina vahvistettujen vientitukien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on

- a) päivä, jona tuotteiden ilmoitetaan saapuneen yhteisön lainsäädännössä mahdollisesti vaadittuun määränpäähän;
- b) se, kun maksajavirasto hyväksyy vientituen maksupyyntöä, jos määränpäähän ei liity tällaista vaatimusta.

2. Jalostustukien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on päivä, jona jalostaja ottaa tuotteet haltuunsa, erityisesti seuraavien osalta:

- a) asetuksen (EY) N:o 2202/96 3 artiklassa tarkoitettu sitrushedelmien jalostus- ja asetuksen (EY) N:o 2201/96 2 artiklassa ja 6 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hedelmien ja vihannesten jalostus-
- b) asetuksen (EY) N:o 2201/96 6 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vähimmäishinta;

⁽⁴⁴⁾ EYVL L 105, 3.5.2000, s. 6.

⁽⁴⁵⁾ EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 410/2006 (EUVL L 71, 10.3.2006, s. 7).

⁽⁴⁶⁾ EYVL L 35, 6.2.2001, s. 18. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 873/2005 (EUVL L 146, 10.6.2005, s. 3).

⁽⁴⁷⁾ EUVL L 339, 24.12.2003, s. 45. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1950/2005 (EUVL L 312, 29.11.2005, s. 18).

⁽⁴⁸⁾ EUVL L 163, 30.4.2004, s. 83. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1484/2004 (EUVL L 273, 21.8.2004, s. 5).

⁽⁴⁹⁾ EUVL L 61, 8.3.2005, s. 4. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 432/2006 (EUVL L 79, 16.3.2006, s. 12).

⁽⁵⁰⁾ EUVL L 176, 30.6.2006, s. 22.

c) asetuksen (EY) N:o 1868/94 4 a artiklassa tarkoitettu vähimmäishinta ja 5 artiklassa tarkoitettu palkkio.

3. Asetuksen (EY) N:o 1786/2003 4 artiklassa tarkoitettujen kuivarehutuon ja siihen liittyvien määrien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on päivä, jona kuivarehut poistuvat jalostuslaitoksesta.

4. Kaupan pidettävien tuotteiden määrään perustuvan tuen osalta ja tiettyyn käyttötarkoitukseen tarkoitettujen tuotteiden määrään perustuvan tuen osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on ensimmäinen toimi, jolla varmistetaan kyseisten tuotteiden asianmukainen käyttö sen jälkeen, kun kyseinen toimi on ottanut tuotteet haltuunsa, ja joka on edellytys tuen myöntämiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4, 5 ja 6 artiklan soveltamista.

5. Yksityiselle varastoinnille annetun tuen osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on ensimmäinen päivä, jonka osalta tukea myönnetään samalle sopimukselle.

6. Muiden kuin tämän artiklan 2, 3, 4 ja 5 kohdassa sekä 4 ja 5 artiklassa tarkoitettujen tukien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on tukihakemusten viimeinen jättöpäivä.

3 artikla

Suora tuki

Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä I lueteltujen tukijärjestelmien ja mainitun asetuksen 12 artiklassa tarkoitettujen lisämäärien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on asetuksen (EY) N:o 1290/2005 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu päivä.

4 artikla

Viinialan hinnat, palkkiot ja tuet

1. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 8 artiklassa tarkoitettujen lopullisesta viininviljelystä luopumisesta myönnettävän palkkion osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on sen viinivuoden ensimmäinen päivä, jona maksupyyntö jätetään.

Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 27 artiklan 9 ja 11 kohdassa sekä 28 artiklan 3 ja 5 kohdassa tarkoitettujen hintojen ja tukien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on sen viinivuoden ensimmäinen päivä, jona ostohinta maksetaan.

Viinitilojen rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä varten myönnettävien määrärahojen osalta, joista säädetään asetuksen (EY) N:o 1493/1999 14 artiklassa, valuuttakurssin määräytymisperuste on sitä varainhoitovuotta, jolle määrärahat vahvistetaan, edeltävä 1 päivä heinäkuuta.

2. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 29 artiklan 2 ja 4 kohdassa tarkoitettujen hintojen, palkkioiden ja erityisten tislaustoimenpiteiden sekä komission asetuksen (EY) N:o 1623/2000 ⁽⁵¹⁾ 69 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen vähimmäishinnan osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on sen kuukauden ensimmäi-

nen päivä, jona ensimmäinen sopimuksen mukainen viinitoimitus tapahtuu.

3. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 34 artiklan 1 kohdassa ja 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tukien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on sen kuukauden ensimmäinen päivä, jona viinituotteiden ensimmäinen väkevöimis- tai jalostustoimi tapahtuu.

5 artikla

Maito- ja maitotuotealan määrät ja suorat tuet

1. Asetuksen (EY) N:o 1898/2005 1 artiklan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen konditoriatuotteiden ja jäätelöiden valmistukseen tarkoitettulle voille, voiöljylle ja kermalle myönnettävän tuen osalta ja saman asetuksen 1 artiklan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen yhteisössä suoraan kulutukseen tarkoitettulle voiöljylle myönnettävän tuen osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on päivä, jona tarjousten jättämisen määräaika päättyy.

2. Asetuksen (EY) N:o 1898/2005 1 artiklan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettua voittoa tavoittelemattomien laitosten ja yhteisöjen voimien ostamiselle myönnettävän tuen osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on sen jakson ensimmäinen päivä, jonka saman asetuksen 75 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu todistus on voimassa.

3. Asetuksen (EY) N:o 2799/1999 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen eläinten rehuksi tarkoitettujen rasvattoman maidon ja rasvattoman maitojauheen tuen osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on päivä, jona rasvaton maito tai rasvaton maitojauhe jalostetaan rehuseokseksi tai jona rasvaton maitojauhe denaturoidaan.

4. Asetuksen (EY) N:o 2707/2000 1 artiklassa tarkoitettujen tiettyjen maitotuotteiden toimittamiseksi koulujen oppilaille myönnettävän tuen osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on sen kuukauden ensimmäinen päivä, johon saman asetuksen 11 artiklassa tarkoitettu maksupyyntö liittyy.

5. Asetuksen (EY) N:o 2921/90 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kaseiinin tai kaseinaattien valmistukseen käytettävän rasvattoman maidon tuen osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on päivä, jona kaseiini tai kaseinaatti valmistetaan.

6. Asetuksen (EY) N:o 595/2004 1 artiklassa tarkoitettujen maksun osalta, joka koskee tiettyä 12 kuukauden jaksoa, sellaisena kuin sitä tarkoitetaan asetuksessa (EY) N:o 1788/2003, valuuttakurssin määräytymisperuste on kyseistä jaksoa seuraava 1 päivä huhtikuuta.

7. Asetuksen (EY) N:o 2771/1999 19 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 214/2001 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kuljetuskustannusten osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on päivä, jona toimivaltainen viranomais vastaa vastaanottaa hyväksyttävän tarjouksen.

⁽⁵¹⁾ EYVL L 194, 31.7.2000, s. 45.

6 artikla

Sokerijuurikkaan vähimmäishinta, sokerialan kertamaksu ja tuotantomaksu

Asetuksen (EY) N:o 318/2006 5 artiklassa tarkoitetun sokerijuurikkaan vähimmäishinnan, 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun sokerin lisäkiintiöistä perittävän kertamaksun, 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun isoglukoosin täydentävistä kiintiöistä perittävän kertamaksun, 15 artiklassa tarkoitetun ylijäämämaksun ja 16 artiklassa tarkoitetun tuotantomaksun osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on sen markkinointivuoden 1 päivä loka-kuuta, jona hintoja ja määriä sovelletaan tai jona ne maksetaan.

7 artikla

Rakenteelliset tai ympäristöön liittyvät määrät ja toimintaohjelmien yleiskustannukset

1. Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 liitteessä tarkoitettujen määrien sekä sellaisiin asetukseen (EY) N:o 1257/1999 mukaisesti hyväksyttyihin toimenpiteisiin, joiden maksut tuensaajille siirretään asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisesti hyväksyttyihin maaseudun kehittämisohjelmiin, liittyvien määrien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on sen vuoden 1 päivä tammikuuta, jona päätös tuen myöntämisestä tehdään.

Silloin kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen määrien maksaminen porrastetaan yhteisön sääntelyn mukaisesti useammalle vuodelle, vuosittaisten maksuerien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on kuitenkin sen vuoden, jona kyseinen maksuerä maksetaan, 1 päivä tammikuuta.

2. Niiden asetuksen (EY) N:o 1433/2003 liitteessä I olevassa 3 kohdassa tarkoitettujen kiinteiden määrien osalta, jotka on tarkoitettu erityisesti kattamaan asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 ja 16 artiklassa tarkoitettuihin toimintarahastoihin ja -ohjelmiin liittyvät yleiskustannukset, valuuttakurssin määräytymisperuste on sen vuoden 1 päivä tammikuuta, johon nämä kustannukset liittyvät.

8 artikla

Muut määrät ja hinnat

Muiden kuin 1–7 artiklassa tarkoitettujen hintojen tai määrien taikka näihin hintoihin liittyvien, yhteisön lainsäädännössä tai tarjouskilpailumenettelyssä euroina ilmaistujen määrien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on päivä, jona jokin seuraavista oikeudellisista toimista tapahtuu:

- a) hankinnoissa se, kun hyväksyttävä tarjous vastaanotetaan tai, hedelmä- ja vihannesalalla, kun kauppias ottaa tuotteet haltuunsa;
- b) myynnissä se, että hyväksyttävä tarjous vastaanotetaan tai, hedelmä- ja vihannesalalla, kun kyseinen toimija ottaa tuotteet haltuunsa;

- c) hedelmä- ja vihannesalan tuotteiden markkinoilta poistamisessa päivä, jona markkinoilta poistaminen tapahtuu;
- d) kuljetus-, jalostus- tai yksityisen varastoinnin kustannusten sekä tutkimuksiin tai menekinedistämistoimiin tarjouskilpailumenettelyssä kohdennettujen määrien osalta tarjousten viimeinen jättöpäivä;
- e) määrien, hintojen tai tarjousten markkinoilla toteamisen osalta päivä, jona määrä, hinta tai tarjous todetaan;
- f) maatalouslainsäädännön noudattamatta jättämiseen liittyvien seuraamusten osalta päivä, jona toimivaltaiset viranomaiset antavat noudattamatta jättämisen toteamisesta asiakirjan;
- g) liikevaihtolukujen tai tuotantolukuihin liittyvien määrien osalta maatalouslainsäädännössä määritetyn viitekauden alku.

9 artikla

Ennakkomaksut

Ennakkojen osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on määräytymisperuste, jota sovelletaan siihen hintaan tai määrään, johon ennakko liittyy, kun tämä määräytymisperuste edeltää ennakon maksua, tai, muissa tapauksissa, ennakon euromäärän vahvistamispäivä, tai, mikäli tämä ei ole mahdollinen, ennakon maksupäivä.

Valuuttakurssin määräytymisperusteen soveltaminen ennakkoihin ei rajoita koko kyseiselle hinnalle tai määrälle vahvistetun määräytymisperusteen soveltamista.

10 artikla

Vakuudet

Vakuuksien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on päivä, jona vakuus asetetaan.

Sovelletaan kuitenkin seuraavia poikkeuksia:

- a) ennakkoihin liittyvien vakuuksien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on määräytymisperuste sellaisena kuin se on määritettynä ennakon määrälle, kun tämä on tapahtunut ennen vakuuden maksamista;
- b) tarjousten jättämiseen liittyvien vakuuksien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on päivä, jona tarjous jätetään;
- c) tarjousten toteuttamiseen liittyvien vakuuksien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on päivä, jona tarjouskilpailupyynnön voimassaolo päättyy.

II LUKU

VALUUTTAKURSSI

11 artikla

Valuuttakurssin määrittäminen

Kun yhteisön lainsäädännössä on vahvistettu määrytymisperuste, käytetään Euroopan keskuspankin (EKP) viimeisintä valuuttakurssia, jonka se on vahvistanut ennen määrytymisperusteen esiintymiskuukauden ensimmäistä päivää.

Seuraavissa tapauksissa valuuttakursseja käytetään kuitenkin seuraavasti:

- a) niissä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa valuuttakurssin määrytymisperuste on tulliliikenteen hyödyntäminen, käytetään neuvoston asetuksen (EY) N:o 2913/92 ⁽⁵²⁾ 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kurssia;
- b) julkisten varastointitoimien yhteydessä syntyneiden interventiomenojen osalta käytetään kurssia, joka saadaan soveltamalla asetuksen (EY) N:o 884/2006 4 artiklan 2 kohtaa;
- c) 6 artiklassa, jossa valuuttakurssin määrytymisperuste on 1 päivä lokakuuta, tarkoitettua sokerijuurikkaan vähimmäishinnan osalta käytetään Euroopan keskuspankin (EKP) viimeiseksi määrytymisperustetta edeltäväksi kuukaudeksi vahvistamaa keskimääräistä.

III LUKU

MUUTOS- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

12 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 2220/85 muuttaminen

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 2220/85 12 artikla seuraavasti:

"12 artikla

1. Kaikki 1 artiklassa tarkoitetut vakuudet asetetaan euroina.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kun vakuus hyväksytään euroalueen ulkopuolisessa jäsenvaltiossa kansallisessa valuutassa, vakuuden määrä euroina muunnetaan täksi valuutaksi komission asetuksen (EY) N:o 1913/2006 (*) 10 artiklan mukaisesti. Vakuutta vastaavat sitoumusmäärärahat ja määrä, joka mahdollisesti pidätetään väärinkäytöksen tai laiminlyönnin vuoksi, säilyvät euromääräisinä.

(*) EUVL L 365, 21.12.2006, s. 52."

⁽⁵²⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

13 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 3164/89 muuttaminen

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 3164/89 4 artikla seuraavasti:

"4 artikla

Tukeen sovellettava valuuttakurssin määrytymisperuste on komission asetuksen (EY) N:o 1913/2006 (*) 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu määrytymisperuste.

(*) EUVL L 365, 21.12.2006, s. 52."

14 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 3444/90 muuttaminen

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 3444/90 8 artikla seuraavasti:

"8 artikla

Tukeen sovellettava valuuttakurssin määrytymisperuste on komission asetuksen (EY) N:o 1913/2006 (*) 2 artiklan 5 kohdassa ja vakuuksiin sovellettava valuuttakurssi on saman asetuksen 10 artiklassa tarkoitettu määrytymisperuste.

(*) EUVL L 365, 21.12.2006, s. 52."

15 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 3446/90 muuttaminen

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 3446/90 8 artikla seuraavasti:

"8 artikla

Tukeen sovellettava valuuttakurssin määrytymisperuste on komission asetuksen (EY) N:o 1913/2006 (*) 2 artiklan 5 kohdassa ja vakuuksiin sovellettava valuuttakurssi on saman asetuksen 10 artiklassa tarkoitettu määrytymisperuste.

(*) EUVL L 365, 21.12.2006, s. 52."

16 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1722/93 muuttaminen

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 1722/93 6 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan toinen virke seuraavasti:

"Tukeen sovellettava valuuttakurssin määrytymisperuste on komission asetuksen (EY) N:o 1913/2006 (*) 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu määrytymisperuste.

(*) EUVL L 365, 21.12.2006, s. 52."

17 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1858/93 muuttaminen

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 1858/93 11 artikla seuraavasti:

"11 artikla

Tasaustukeen sovellettava valuuttakurssin määrittymisperuste on komission asetuksen (EY) N:o 1913/2006 (*) 2 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määrittymisperuste.

(*) EUVL L 365, 21.12.2006, s. 52."

18 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 2825/93 muuttaminen

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 2825/93 6 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Vientituen taso on se, joka on voimassa viljojen tarkastuspäivänä. Verokautta, jonka aikana tarkastus on tapahtunut, seuraavien tislauksen verokausien aikana tislattuja määriä koskee kuitenkin kunkin kyseisen tislauksen verokauden ensimmäisenä päivänä voimassa oleva valuuttakurssi.

Tukeen sovellettava valuuttakurssin määrittymisperuste on komission asetuksen (EY) N:o 1913/2006 (*) 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu määrittymisperuste.

(*) EUVL L 365, 21.12.2006, s. 52."

19 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1905/94 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1905/94 11 artiklan 8 kohta seuraavasti:

"8. Edellä 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden osana vahvistettujen määrien osalta valuuttakurssin määrittymisperuste on komission asetuksen (EY) N:o 1913/2006 (*) 2 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määrittymisperuste.

(*) EUVL L 365, 21.12.2006, s. 52."

20 artikla

Asetuksen (EY) N:o 800/1999 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EY) N:o 800/1999 6 artiklan viimeinen alakohta ja 37 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Tukeen sovellettava valuuttakurssin määrittymisperuste on komission asetuksen (EY) N:o 1913/2006 (*) 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu määrittymisperuste.

(*) EUVL L 365, 21.12.2006, s. 52."

21 artikla

Asetuksen (EY) N:o 562/2000 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EY) N:o 562/2000 19 artikla seuraavasti:

*"19 artikla***Valuuttakurssi**

Valuuttakurssin määrittymisperuste, jota sovelletaan 14 artiklassa tarkoitettuihin määrään ja hintoihin, on komission asetuksen (EY) N:o 1913/2006 (*) 8 artiklan a alakohdassa tarkoitettu määrittymisperuste, ja valuuttakurssin määrittymisperuste, jota sovelletaan 12 artiklassa tarkoitettuun vakuuteen, on komission asetuksen (EY) N:o 1913/2006 10 artiklassa tarkoitettu määrittymisperuste.

(*) EUVL L 365, 21.12.2006, s. 52."

22 artikla

Asetuksen (EY) N:o 907/2000 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EY) N:o 907/2000 13 artikla seuraavasti:

"13 artikla

Tukeen sovellettava valuuttakurssin määrittymisperuste on komission asetuksen (EY) N:o 1913/2006 (*) 2 artiklan 5 kohdassa ja vakuuksiin sovellettava valuuttakurssi on saman asetuksen 10 artiklassa tarkoitettu määrittymisperuste.

(*) EUVL L 365, 21.12.2006, s. 52."

23 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 muuttaminen

Poistetaan asetuksen (EY) N:o 1291/2000 15 artiklan 2 kohdan toinen alakohta.

24 artikla

Asetuksen (EY) N:o 245/2001 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EY) N:o 245/2001 16 artikla seuraavasti:

*"16 artikla***Määrittymisperuste**

Kunkin 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen jakson kyseessä olevan määrän ennakkoa ja jalostustukea koskeva euron muuntokurssin määrittymisperuste on komission asetuksen (EY) N:o 1913/2006 (*) 2 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määrittymisperuste.

(*) EUVL L 365, 21.12.2006, s. 52."

25 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2236/2003 muuttaminen

Poistetaan asetuksen (EY) N:o 2236/2003 20 artikla.

26 artikla

Asetuksen (EY) N:o 595/2004 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EY) N:o 595/2004 14 artikla seuraavasti:

"14 artikla

Asetuksen (EY) N:o 595/2004 1 artiklassa tarkoitettuun maksuun sovellettava valuuttakurssin määrittymisperuste on komission asetuksen (EY) N:o 1913/2006 (*) 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määrittymisperuste.

(*) EUVL L 365, 21.12.2006, s. 52."

27 artikla

Asetuksen (EY) N:o 917/2004 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EY) N:o 917/2004 8 artikla seuraavasti:

"8 artikla

Edellä 3 artiklassa tarkoitettujen määrien osalta euron valuuttakurssin määrittymisperuste on komission asetuksen (EY) N:o 1913/2006 (*) 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määrittymisperuste.

(*) EUVL L 365, 21.12.2006, s. 52."

28 artikla

Asetuksen (EY) N:o 382/2005 muuttaminen

Poistetaan asetuksen (EY) N:o 382/2005 22 artikla.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 2006.

29 artikla

Asetuksen (EY) N:o 967/2006 muuttaminen

Poistetaan asetuksen (EY) N:o 967/2006 20 artikla.

30 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 1003/81, (ETY) N:o 3749/86, (ETY) N:o 1713/93, (ETY) N:o 1718/93, (ETY) N:o 1756/93, (ETY) N:o 1759/93, (ETY) N:o 1785/93, (ETY) N:o 1793/93, (EY) N:o 3498/93, (EY) N:o 2808/98, (EY) N:o 594/2004 ja (EY) N:o 383/2005.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

31 artikla

Siirtymäkauden sääntö sokerialalla

Kansallisessa valuutassa olevan, asetuksen (EY) N:o 318/2006 5 artiklassa tarkoitetun sokerijuurikkaan vähimmäishinnan muuntamisessa euroalueen ulkopuolisissa maissa sovelletaan markkinointivuonna 2006/2007 yksityiskohtaisia sääntöjä, joista säädetään asetuksen (EY) N:o 1713/93 1 artiklassa.

32 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007.

Komission puolesta

Mariann FISCHER BOEL

Komission jäsen

LIITE

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (ETY) N:o 1003/81	
1 artikla	8 artikla
Asetus (ETY) N:o 3749/86	
1 artikla	8 artikla
Asetus (ETY) N:o 1713/93	
1 artikla	6 artikla
Liite I.I	8 artiklan a alakohda
Liite I.II	8 artiklan b alakohda
Liite I.III	—
Liite I.IV	—
Liite I.V	—
Liite I.VI	—
Liite I.VII	—
Liite I.VIII	—
Liite I.IX	—
Liite I.X	—
Liite I.XII	—
Liite I.XIII	—
Liite I.XIV	1 artikla
Liite I.XV	10 artikla
Liite I.XVI	—
Asetus (ETY) N:o 1718/93	
1 artikla	3 artikla
Asetus (ETY) N:o 1756/93	
1 artiklan 1 kohta	2 artiklan 5 kohta
1 artiklan 2 kohta	10 artikla
1 artiklan 3 kohta	5 artikla
Liitteen B-osassa olevan III kohdan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta
Liitteen B-osassa olevan III kohdan 5 A kohta	5 artiklan 2 kohta
Liitteen C-osassa olevan III kohdan 3 kohta	5 artiklan 3 kohta
Liitteen D-osassa oleva 4 kohta	5 artiklan 4 kohta
Liitteen D-osassa oleva 6 kohta	5 artiklan 5 kohta
Asetus (ETY) N:o 1759/93	
1 artiklan 1 kohta	8 artiklan a alakohda
1 artiklan 2, 4, 5, 6 ja 7 kohta	10 artikla
1 artiklan 3 kohta	8 artiklan b alakohda
Asetus (ETY) N:o 1785/93	
1 artikla	3 artikla
Asetus (ETY) N:o 1793/93	
1 artikla	3 artikla

Asetus (ETY) N:o 3498/93	
1 artikla	3 artikla
2 artikla	3 artikla
3 artikla	2 artikla
Asetus (EY) N:o 2808/98	Tämä aset
1 artikla	11 artikla
2 artikla	1 artiklan 1 kohta
3 artiklan 1 kohta	8 artiklan a, b ja c alakohta
3 artiklan 2 kohta	2 artiklan 4 kohta
3 artiklan 3 kohta	2 artiklan 5 kohta
4 artiklan 1 kohta	3 artikla
4 artiklan 2 kohta	7 artikla
4 artiklan 3 kohta	—
5 artiklan 1 kohta	8 artiklan d alakohta
5 artiklan 2 kohta	8 artiklan e alakohta
5 artiklan 3 kohta	9 artikla
5 artiklan 4 kohta	10 artikla
6–15 artikla	—
Asetus (EY) N:o 594/2004	
2 artikla	7 artiklan 2 kohta
3 artiklan 1 kohta	8 artiklan c alakohta
3 artiklan 2 kohta	7 artiklan 2 kohta
4 artikla	8 artiklan c alakohta
5 artiklan 1 kohta	1 artiklan 2 kohta
5 artiklan 2 kohta	1 artiklan 2 kohta
5 artiklan 3 kohta	
6 artikla	1 artiklan 1 kohta
7 artikla	2 artiklan 2 kohta
8 artiklan 1 kohta	8 artiklan a alakohta
8 artiklan 2 kohta	2 artiklan 5 kohta
8 artiklan 3 kohta	8 artiklan b alakohta
8 artiklan 4 kohta	10 artiklan b alakohta
9 artikla	1 artiklan 1 kohta
10 artikla	2 artiklan 2 kohta
Asetus (EY) N:o 383/2005	
1 artikla	4 artiklan 1 kohta
2 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	4 artiklan 1 kohta
2 artiklan 3 kohta	4 artiklan 2 kohta
2 artiklan 4 kohta	4 artiklan 2 kohta
2 artiklan 5 kohta	4 artiklan 2 kohta
2 artiklan 6 kohta	4 artiklan 3 kohta
2 artiklan 7 kohta	4 artiklan 3 kohta

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1914/2006,**annettu 20 päivänä joulukuuta 2006,****Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttamisesta 18 päivänä syyskuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 14 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 1405/2006 tehtyjen muutosten ja saadun kokemuksen sekä oikeudellisen yksinkertaistamisen vuoksi olisi kumottava ja korvattava asetuksen (EY) N:o 1405/2006 soveltamista koskevista säännöistä annettulla yhdellä asetuksella neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2019/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä oliivitarhojen säilyttämisen osalta perinteisillä viljelyalueilla 18 päivänä lokakuuta 1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2837/93 ⁽²⁾, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2019/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen maataloustuotteiden erityisen hankintajärjestelmän osalta 27 päivänä lokakuuta 1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2958/93 ⁽³⁾, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2019/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä laatuhanajan tuotantoa koskevan tukijärjestelmän osalta 5 päivänä marraskuuta 1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 3063/93 ⁽⁴⁾, Aigeianmeren pienten saarten viljatuotteiden erityisen hankintajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja arvioidun hankintataseen vahvistamisesta 21 päivänä joulukuuta 1994 annettu komission asetus (ETY) N:o 3175/94 ⁽⁵⁾, Aigeianmeren pieniä saaria koskevista erityistoimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2019/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen maataloustuotteiden, ruokape-

runoiden ja siemenperunoiden viljelyn osalta 23 päivänä elokuuta 2002 annettu komission asetus (EY) N:o 1517/2002 ⁽⁶⁾, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2019/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä Egeanmeren pienten saarten viinitarhoja koskevien tukien erityisjärjestelmän osalta 8 päivänä marraskuuta 2002 annettu komission asetus (EY) N:o 1999/2002 ⁽⁷⁾ ja asetuksista (ETY) N:o 2837/93 poikkeamisesta Egeanmeren pienten saarten perinteisillä oliivinviljelyalueilla sijaitsevien oliivitarhojen säilyttämistä koskevan tuen maksamisen määräajan osalta 6 päivänä joulukuuta 2004 annettu komission asetus (EY) N:o 2084/2004 ⁽⁸⁾.

- (2) Olisi vahvistettava täytäntöönpanosäännöt erityistä hankintajärjestelmää ja paikallisen maataloustuotannon tukitoimenpiteitä varten. Niistä molemmista säädetään asetuksessa (EY) N:o 1405/2006.
- (3) Olisi vahvistettava tukimäärien vahvistamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt tuotteiden hankkimiseksi erityisten hankintajärjestelmien mukaisesti. Näissä yksityiskohtaisissa säännöissä olisi otettava huomioon hankinnan lisäkustannukset, jotka liittyvät Egeanmeren pienten saarten syrjäiseen sijaintiin ja saaristoluonteeseen ja jotka haittaavat näitä alueita vakavasti.
- (4) Tukijärjestelmää tuotteiden hankkimiseksi erityisten hankintajärjestelmien mukaisesti olisi hallittava todistuksen avulla, jäljempänä 'tukitodistus', käyttäen tuontitodistuslomaketta.
- (5) Erityisten hankintajärjestelmien hallinnoimiseksi olisi otettava käyttöön tukitodistusten myöntämistä koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka poikkeavat maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusten soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä kesäkuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1291/2000 ⁽⁹⁾ vahvistetuista tuontitodistuksiin sovellettavista tavanomaisista säännöistä.
- ⁽⁶⁾ EYVL L 228, 24.8.2002, s. 12.
⁽⁷⁾ EYVL L 308, 9.11.2002, s. 11.
⁽⁸⁾ EUVL L 360, 7.12.2004, s. 19.
⁽⁹⁾ EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 410/2006 (EUVL L 71, 10.3.2006, s. 7).

⁽¹⁾ EUVL L 265, 26.9.2006, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 260, 19.10.1993, s. 5. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2384/2002 (EUVL L 358, 31.12.2002, s. 124).

⁽³⁾ EYVL L 267, 28.10.1993, s. 4. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1820/2002 (EYVL L 276, 12.10.2002, s. 22).

⁽⁴⁾ EYVL L 274, 6.11.1993, s. 5. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 780/2002 (EYVL L 123, 9.5.2002, s. 32).

⁽⁵⁾ EYVL L 335, 23.12.1994, s. 54. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2119/2005 (EUVL L 340, 23.12.2005, s. 20).

- (6) Erityisten hankintajärjestelmien hallinnolla on mahdollistettava kaksi tavoitetta. Toisaalta pyritään todistusten myöntämismenettelyn nopeuttamiseen, erityisesti poistamalla yleinen velvoite asettaa vakuus etukäteen, sekä tuen maksamiseen nopeasti tuotteiden hankinnan yhteydessä. Toisaalta järjestelmän avulla pyritään vahvistamaan toimien ohjausta ja valvontaa ja antamaan hallintoviranomaisille tarvittavat välineet sen varmistamiseksi, että järjestelmän tavoitteet saavutetaan, eli erityisesti tiettyjen maataloustuotteiden säännöllisten toimitusten takaamiseksi ja Egeanmeren pienten saarten maantieteellisen sijainnin vaikutusten tasoittamiseksi varmistamalla, että järjestelmän edut siirtyvät tosiasiallisesti siihen vaiheeseen asti, jossa loppukäyttäjille tarkoitetut tuotteet saatetaan markkinoille.
- (7) Erityisten hankintajärjestelmien yhteydessä taloudellista toimintaa harjoittavien toimijoiden rekisteröinti on yksi edellä tarkoitetuista välineistä. Tämä rekisteröinti oikeuttaa saamaan järjestelmien edut yhteisön ja jäsenvaltioiden lainsäädännössä asetettuja velvoitteita noudattamalla. Hakijalla on oikeus rekisteröintiin heti, kun hän täyttää tietyn määrän järjestelmien hallinnon tarpeisiin mukautettuja puolueettomia edellytyksiä.
- (8) Erityisten hankintajärjestelmien hallintoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen avulla olisi arvioituissa hankintataseissa vahvistettujen määrien puitteissa varmistettava, että rekisteröity toimija saa todistuksen niistä tuotteista ja määriä varten, jotka ovat hänen omaan lukuunsa toteuttaman liiketoimen kohteena, esittämällä asiakirjat, joilla todistetaan toimen tosiasiallinen toteuttaminen ja todistushakemuksen asianmukaisuus.
- (9) Erityisten hankintajärjestelmien alaisten toimien valvonta edellyttää muiden yksityiskohtaisten sääntöjen ohella todistuksessa tarkoitetun toimituksen lyhyessä määräajassa toteuttamisen todistamista sekä kyseisen todistuksen haltijalle annettujen oikeuksien ja velvollisuuksien siirtämisen kieltämistä.
- (10) Yhteisön tuotteiden tukena myönnettyjen etujen on siirryttävä tuotantokulujen ja loppukäyttäjän maksamien hintojen tasoon. Sen vuoksi niiden tosiasiallista siirtämistä olisi valvottava.
- (11) Asetuksessa (EY) N:o 1405/2006 säädetään, että erityisten hankintajärjestelyjen piiriin kuuluvia tuotteita voidaan viedä kolmansiin maihin tai lähettää muualle yhteisöön ainoastaan tietyin erikseen vahvistettavin edellytyksin. Olisi vahvistettava asiaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Erityisesti olisi tarkoituksenmukaista vahvistaa jalostettujen tuotteiden enimmäismäärät, joita voidaan viedä tai lähettää perinteisesti.
- (12) Kuluttajien ja toimijoiden kaupallisten etujen suojaamiseksi erityisten hankintajärjestelmien ulkopuolelle olisi jätettävä tuotteet, jotka eivät ole viimeistään ensimmäistä kertaa kaupan pidettäessä virheettömiä, kunnollisia ja myyntikelpoisia maataloustuotteiden vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 15 päivänä huhtikuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 800/1999⁽¹⁰⁾ mukaisesti, sekä säädettävä soveltuvista toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tämä vaatimus ei täyty.
- (13) Toimivaltaisten viranomaisten olisi vahvistettava yksityiskohtaiset hallinnolliset säännöt, joilla varmistetaan erityisten hankintajärjestelyjen hallinnointi ja valvonta. Näiden järjestelmien moitteettoman valvonnan varmistamiseksi olisi lisäksi täsmennettävä tehtäviä tarkastuksia koskevat säännökset. Sen vuoksi olisi määriteltävä soveltuvat hallinnolliset seuraamukset käyttöön otettujen mekanismien säännönmukaisen toiminnan varmistamiseksi.
- (14) Järjestelmien täytäntöönpanon arvioimiseksi olisi säädettävä ilmoituksista, jotka toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava komissiolle säännöllisesti.
- (15) Olisi määriteltävä kutakin paikallistuotannon tukijärjestelmää varten edellytettävä hakemuksen sisältö ja asiakirjat, jotka on liitettävä mukaan sen arvioimiseksi, onko hakemuksen jättäminen perusteltua.
- (16) Tukihakemuksissa olevat ilmeiset virheet olisi voitava korjata milloin tahansa.
- (17) Määräaikoja tukihakemusten jättämiselle ja tukihakemusten muuttamiselle on ehdottomasti noudatettava, jotta kansalliset viranomaiset voivat laatia ohjelman paikallistuotantoa koskevan tuen hakemusten oikeellisuuden tarkastamiseksi ja toteuttaa sen tehokkaasti. Sen vuoksi olisi vahvistettava määräajat, joiden ylittyessä hakemuksia ei voida enää vastaanottaa. Lisäksi on sovellettava vähennystä, jolla tuensaajia kannustetaan määräaikojen noudattamiseen.
- (18) Tuensaajien on voitava peruuttaa paikallistuotantoa koskevan tuen hakemuksensa kokonaan tai osittain milloin tahansa sillä edellytyksellä, ettei toimivaltainen viranomainen ole vielä ilmoittanut tuensaajana olevalle viljelijälle tukihakemuksessa olevista virheistä eikä paikalla tehtävästä tarkastuksesta, jossa havaitaan virheitä peruutuksen kohteena olevassa osassa.
- (19) Yhdennetyssä hallinto- ja valvontajärjestelmässä hallinnoituja tukijärjestelmiä koskevien säännösten noudattamista olisi valvottava tehokkaasti. Tätä tarkoitusta varten olisi määriteltävä yksityiskohtaisesti hallinnollisten ja paikalla tehtävien tarkastusten tekemistä koskevat perusteet ja tekniset menettelyt. Kreikan on tarvittaessa pyrittävä tekemään tämän asetuksen mukaiset eri tarkastukset samanaikaisesti muiden yhteisön säännösten mukaisten tarkastusten kanssa.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 102, 17.4.1999, s. 11. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 671/2004 (EUVL L 105, 14.4.2004, s. 5).

- (20) Olisi määriteltävä niiden tuensaajien vähimmäismäärä, jotka on eri tukijärjestelmien mukaisesti tarkastettava paikalla.
- (21) Paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäismäärän valinta olisi tehtävä osittain riskianalyysin ja osittain satunnaisuutannan perusteella. Riskianalyysiä varten huomioon otettavat pääseikat olisi täsmennettävä.
- (22) Havaittaessa huomattavia sääntöjenvastaisuuksia paikalla tehtävien tarkastusten määrää olisi lisättävä kuluvana ja seuraavina vuosina, jotta saataisiin riittävät takeet kyseisten tukihakemusten oikeellisuudesta.
- (23) Tehokkaiden paikalla tehtävien tarkastusten varmistamiseksi on tärkeää, että tarkastuksista vastaava henkilöstö on tietoinen syistä, joiden vuoksi kyseiset tuensaajat on valittu paikalla tehtäviin tarkastuksiin. Kreikan olisi pidettävä tällaisista tiedoista rekisteriä.
- (24) Jotta kansalliset viranomaiset ja yhteisön toimivaltaiset viranomaiset voisivat seurata paikalla tehtyjä tarkastuksia, tarkastuksia koskevat yksityiskohtaiset tiedot on merkittävä tarkastuskertomukseen. Tuensaajilla tai niiden edustajalla on oltava mahdollisuus allekirjoittaa kertomus. Kaukokartoitustarkastusten osalta Kreikalle olisi kuitenkin annettava mahdollisuus säätää, että tätä mahdollisuutta voidaan käyttää ainoastaan silloin, kun tarkastuksessa ilmenee sääntöjenvastaisuuksia. Jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, tuensaajan on paikalla tehtävien tarkastusten luonteesta riippumatta saatava lisäksi jäljennös kertomuksesta.
- (25) Yhteisön taloudellisten etujen tehokasta suojaamista varten on syytä toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sääntöjenvastaisuuksien ja petosten torjumiseksi.
- (26) Suhteellisuusperiaatteen sekä ylivoimaisiin esteisiin, poikkeuksellisiin olosuhteisiin ja luonnonolosuhteisiin liittyvien erityisongelmien huomioon ottamiseksi olisi säädettävä vähennyksistä ja poissulkemisista. Vähennysten ja poissulkemisten on perustuttava sääntöjenvastaisuuden vakavuusasteeseen, ja ne voivat johtaa paikallistuotantoa koskevan yhden tai useamman tukijärjestelmän jättämiseen kokonaan yhteisön rahoituksen ulkopuolelle tietyksi ajaksi.
- (27) Vähennyksiä ja poissulkemisiä ei pitäisi yleisesti ottaen soveltaa, jos tuensaajat ovat esittäneet asiasisällöllisesti oikeaa tietoa tai jos ne voivat muuten osoittaa, että virhe ei ole niiden tekemä.
- (28) Kansallisille toimivaltaisille viranomaisille milloin tahansa virheellisistä tukihakemuksista ilmoittaneisiin tuensaajiin ei pitäisi soveltaa vähennyksiä tai poissulkemisiä virheelisyyden syistä riippumatta sillä edellytyksellä, että tuensaajalle ei ole annettu tietoa toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla ja että viranomai-
- nen ei ole jo ilmoittanut tuensaajalle hakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista.
- (29) Tässä asetuksessa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisiä olisi sovellettava rajoittamatta muista kansallisesta lainsäädännöstä johtuvien lisäseuraamusten soveltamista.
- (30) Jos tuensaajat eivät ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi kykene täyttämään ohjelmien toteuttamista koskevilla yksityiskohtaisissa säännöissä asetettuja velvoitteitaan, niiden ei pitäisi menettää oikeuttaan tukeen.
- (31) Jotta vilpittömän mielen periaatetta sovellettaisiin yhdenmukaisesti koko yhteisössä, olisi säädettävä edellytyksistä, joilla kyseiseen periaatteeseen voidaan turvautua perittäessä takaisin aiheuttomasti maksettuja määriä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisiin menoihin suhtautumista tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä.
- (32) Kreikan olisi yleensä toteutettava tarvittavat lisätoimenpiteet tämän asetuksen moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi.
- (33) Komissiolle on ilmoitettava tapauksen mukaan kaikista toimenpiteistä, joita Kreikka on toteuttanut saattaessaan täytäntöön tässä asetuksessa tarkoitettuja tukijärjestelmiä. Jotta komissio voisi varmistaa tehokkaan valvonnan, Kreikan olisi toimitettava komissiolle säännöllisesti tietyt tukijärjestelmiä koskevat tilastot.
- (34) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat suorien tukien hallintokomitean lausunnon mukaiset,
- ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:
- I OSASTO
- SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT**
- 1 artikla
- Soveltamisala**
- Tässä asetuksessa vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1405/2006 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, erityisesti Egeanmeren pienten saarten erityistä hankintajärjestelmää koskevan ohjelman osalta mainitun asetuksen II luvun mukaisesti sekä paikallistuotannon tukitoimenpiteisiin liittyvien ohjelmien osalta mainitun asetuksen III luvun mukaisesti.
- 2 artikla
- Määritelmät**
- Tämän asetuksen soveltamiseksi tarkoitetaan:
- a) 'pienillä saarilla' kaikkia Egeanmeren saaria Kreetaa ja Eviaa lukuun ottamatta;

- b) 'toimivaltaisilla viranomaisilla' Kreikan tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi nimeämiä viranomaisia;
- c) 'ohjelmalla' asetuksen (EY) N:o 1405/2006 13 artiklassa tarkoitettua tukiohjelmaa.

II OSASTO

ERITYISET HANKINTAJÄRJESTELMÄT

I LUKU

Arvioitu hankintatase

3 artikla

Tuen vahvistaminen ja myöntäminen

1. Kreikan on asetuksen (EY) N:o 1405/2006 3 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi määritettävä syrjäistä sijaintia, saaristoluonnetta ja syrjäisimpien alueiden asemaa helpottamaan tarkoitettu tuen määrä ohjelmassa ja otettava huomioon

- a) pienten saarten erityistarpeet ja tarkat laatuvaatimukset;
- b) perinteiset kauppavirrat Manner-Kreikan satamiin ja Egeanmeren saarten välillä;
- c) suunniteltujen tukien taloudelliset näkökohdat;
- d) tarvittaessa se, ettei haitata paikallistuotannon kehitysmahdollisuuksia;
- e) kuljetuksiin liittyvien erityisten lisäkustannusten osalta kyseisille pienille saarille tarkoitettujen tavarakuljetusten väliläis-
taut;
- f) paikallisen jalostuksen erityisten lisäkustannusten osalta markkina-alueen pieni koko ja hankintojen turvaamisen
tarve kyseisillä pienillä saarilla.

2. Tukea ei myönnetä sellaisten tuotteiden hankintaan sellaisella pienellä saarella, joka on jo saanut erityisten hankintajärjestelmien mukaista tukea jollain muulla pienellä saarella.

II LUKU

Tukitodistus, maksu, rekisteri, loppukäyttäjä, laatu ja vakuudet

4 artikla

Tukitodistus ja tuen maksaminen

1. Asetuksen (EY) N:o 1405/2006 4 artiklan 1 kohdassa säädetty tuki maksetaan esitettäessä todistus, jäljempänä 'tukitodistus', joka on käytetty kokonaisuudessaan ja johon on liitetty ostolasku tai meritse tapahtuneen kuljetuksen laskun tai lento-

rahtikirjan alkuperäiskappale tai sen oikeaksi todistettu jäljennös.

Tukitodistuksen esittäminen toimivaltaisille viranomaisille käy tukihakemuksesta. Todistukset on esitettävä ylivoimaista estettä tai poikkeuksellista säätilasta johtuvaa onnettomuutta lukuun ottamatta 30 päivän kuluessa päivästä, jona tukitodistuksissa mainitut määrät luettiin kiintiöön. Edellä tarkoitettun määräajan ylittyessä tuen määrää vähennetään viidellä prosentilla kutakin määräajan ylittänyttä päivää kohti.

Toimivaltaisten viranomaisten on maksettava tuki 90 päivän kuluessa käytetyn tukitodistuksen jättöpäivästä, paitsi jos

- a) kyse on ylitsepääsemättömästä esteestä tai sääoloista johtuvasta poikkeuksellisesta onnettomuudesta;
- b) on aloitettu tukioikeutta koskeva hallinnollinen tutkinta; tässä tapauksessa maksaminen tapahtuu vasta sen jälkeen, kun oikeus tukeen on todettu.

2. Tukitodistukset on laadittava asetuksen (EY) N:o 1291/2000 liitteessä I esitetyn tuontitodistuksen mallin mukaisesti.

Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 8 artiklan 5 kohtaa, 13, 15, 17, 18, 21, 23, 26, 27, 29–33 ja 36–41 artiklaa on sovellettava soveltuvin osin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen soveltamista.

3. Maininta "tukitodistus" on painettava tai merkittävä leimalla todistuksen 20 kohtaan (erityismaininnat).

4. Todistuksen 7 ja 8 kohta on viivattava yli kokonaan.

5. Tukitodistuksen 12 kohdassa on oltava ilmoitus viimeisestä voimassaolopäivästä.

6. Sovellettava tuen määrä on tukitodistushakemuksen jättöpäivänä voimassa oleva tuen määrä.

7. Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitujen hankintataseiden rajoissa annettava tukitodistus asianomaisten hakemuksesta.

5 artikla

Edun siirtäminen loppukäyttäjälle

1. Tämän osaston soveltamiseksi tarkoitetaan:

- a) 'edulla' asetuksen (EY) N:o 1405/2006 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti mainitussa asetuksessa säädettyä yhteisön tuen myöntämistä;

- b) 'loppukäyttäjällä'

- i) kun kyseessä ovat suoraan kulutukseen tarkoitettut tuotteet: kuluttajaa,

ii) kun kyseessä ovat jalostus- tai pakkausteollisuuden käyttöön ihmisravinnoksi tarkoitetut tuotteet: lopullista jalostajaa tai pakkaajaa,

iii) kun kyseessä ovat jalostus- tai pakkausteollisuuden käyttöön eläinten ravinnoksi sekä maatalouden tuotantopaikoksi tarkoitetut tuotteet: viljelijää.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet, joilla valvotaan edun tosiasiallista siirtämistä loppukäyttäjälle. Ne voivat tätä tarkoitusta varten arvioida eri kaupallisten toimijoiden käyttämiä kaupallisia marginaaleja ja hintoja.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet ja erityisesti tuen siirtämisen tarkastuspaikat sekä niiden mahdolliset muutokset on ilmoitettava komissiolle 33 artiklassa tarkoitetun kertomuksen yhteydessä.

6 artikla

Toimijoiden rekisteri

1. Tukitodistukset on myönnettävä ainoastaan sellaisille toimijoille, jotka on merkitty toimivaltaisten viranomaisten rekisteriin, jäljempänä 'rekisteri'.

2. Jokainen yhteisöön sijoittautunut toimija voi pyytää merkitsemistään rekisteriin.

Merkintä riippuu seuraavista edellytyksistä:

a) toimijalla on oltava lailliset välineet, rakenteet ja luvat, joita tarvitaan toiminnan harjoittamiseen ja erityisesti tarvittaessa yrityskirjanpidosta ja verotusjärjestelmästä asetettujen velvoitteiden täyttämiseksi;

b) toimijoiden on voitava taata, että niiden toiminta tapahtuu pienillä saarilla;

c) toimijan on sitouduttava kyseessä olevan pienen saaren erityisen hankintajärjestelmän ja kyseessä olevan järjestelmän tavoitteiden mukaisesti

i) antamaan toimivaltaisille viranomaisille tiedoksi näiden pyynnöstä kaikki tarvittavat tiedot harjoitetusta kaupallisesta toiminnasta, erityisesti käytettyjen hintojen ja hyötymarginaalien osalta;

ii) toimimaan yksinomaan omissa nimissään ja omaan lukuunsa;

iii) esittämään todistushakemukset suhteessa kyseisen tuotteen todellisiin myyntimahdollisuuksiin, jotka on perusteltava objektiivisten tietojen avulla;

iv) pidättäytymään kaikista sellaisista toimista, jotka ovat omiaan aiheuttamaan tuotteiden keinotekoista puutetta tai pitämään saatavissa olevia tuotteita kaupan epäviranomaisen alhaiseen hintaan;

v) varmistamaan toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla maataloustuotteita pienille saarille myydessä edun siirtäminen loppukäyttäjälle.

3. Toimija, joka aikoo lähettää muualle yhteisöön tai viedä kolmansiin maihin jalostettuja tai jalostamattomia tuotteita 13 artiklassa tarkoitetuilla edellytyksillä, on rekisteriin merkitsemistä pyytäessään tai myöhemmin ilmoitettava aikomuksestaan jatkaa tällaista toimintaa ja ilmoitettava tarvittaessa pakkaamojen sijainti.

4. Jalostaja, joka aikoo viedä kolmansiin maihin tai lähettää yhteisöön jalostettuja tuotteita 13 tai 14 artiklassa tarkoitetuilla edellytyksillä, on rekisteriin merkitsemistä pyytäessään tai myöhemmin ilmoitettava aikomuksestaan jatkaa tällaista toimintaa ja ilmoitettava jalostamojen sijainti sekä tarvittaessa toimitettava eritellyt luettelot jalostetuista tuotteista.

7 artikla

Toimijoiden esitettäväksi kuuluvat asiakirjat ja tukitodistusten voimassaoloaika

1. Toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä toimijan esittämä tukitodistushakemus kustakin lähetyksestä, kun siihen on liitetty ostolaskun alkuperäiskappale tai sen oikeaksi todistettu jäljennös.

Ostolasku sekä lasku meritse tapahtuneesta kuljetuksesta tai lentorahtikirja on laadittava todistuksen hakijan nimiin.

2. Todistusten voimassaoloaika on 45 päivää. Toimivaltainen viranomainen voi pidentää voimassaoloaikaa erityistapauksissa vakaviin tai odottamattomiin kuljetusaikaan vaikuttaviin vaikeuksiin jouduttaessa siten, että kuljetusaika ei kuitenkaan ylitä kahta kuukautta todistuksen myöntämispäivästä lukien.

8 artikla

Todistusten ja tavaroiden esittäminen, todistusten siirtäminen

1. Erityisiin hankintajärjestelmiin kuuluvien tuotteiden tukitodistukset on esitettävä nimetyille viranomaisille viimeistään 15 työpäivän kuluessa tavaroiden purkamispäivästä. Toimivaltaiset viranomaiset voivat lyhentää tätä enimmäismääräaikaa.

2. Tavarat on esitettävä irtotavarana tai erillisinä erinä siten, että ne vastaavat esitettäviä todistusta.

3. Todistukset eivät ole siirtokelpoisia.

9 artikla

Tuotteiden laatu

Erityisissä hankintajärjestelmissä ovat tukikelpoisia ainoastaan asetuksen (EY) N:o 800/1999 21 artiklan 1 kohdan mukaiset laadultaan virheettömät, kunnolliset ja myyntikelpoiset tuotteet.

Tuotteiden osalta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattaminen on tarkastettava yhteisössä voimassa olevien vaatimusten tai käytäntöjen mukaisesti viimeistään silloin, kun tuotteita pidetään kaupan ensimmäistä kertaa.

Jos todetaan, että tuote ei vastaa ensimmäisen alakohdan vaatimuksia, erityistä hankintajärjestelmää ei sovelleta, ja vastaava määrä merkitään arvioituun hankintataseeseen uudelleen. Jos tuki on myönnetty 4 artiklan mukaisesti, se on maksettava takaisin.

10 artikla

Vakuuden asettaminen

Tukitodistusta haettaessa ei edellytetä vakuuden asettamista.

Erityistapauksissa ja siinä määrin kuin on tarpeellista tämän asetuksen säännösten moitteettoman soveltamisen kannalta, toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää suuruudeltaan myönnettyä etua vastaavan vakuuden asettamista. Tällöin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1291/2000 35 artiklan 1 ja 4 kohtaa.

11 artikla

Todistusten hakemusmäärien merkittävä kasvaminen

1. Jos arvioidun hankintataseen täytäntöönpanovaiheessa ilmenee tietyn tuotteen osalta huomattavaa tukitodistusten hakemusmäärien kasvua, joka saattaisi vaarantaa yhden tai useamman erityisen hankintajärjestelmän tavoitteista, Kreikan on toteutettava tarvittavat toimenpiteet kyseisen pienen saaren hankintatarpeiden varmistamiseksi, ottaen huomioon käytettävissä olevat määrät ja etusijalla olevien alojen tarpeet.

2. Rajoitettaessa todistusten myöntämistä toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava kaikkiin vireillä oleviin hakemuksiin yhdenmukaista vähennysprosenttiosuutta.

12 artikla

Enimmäismäärän vahvistaminen todistushakemusta kohti

Siinä määrin kuin on ehdottoman välttämätöntä kyseisen pienen saaren markkinoiden häiriöiden tai sellaisten keinotekkoisten estämiseksi, jotka saattavat vakavasti haitata erityisten han-

kintajärjestelmien moitteetonta toimintaa, toimivaltaiset viranomaiset voivat vahvistaa tukihakemuskohtaisen enimmäismäärän.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava viipymättä komissiolle, jos tätä artiklaa sovelletaan.

III LUKU

Vienti kolmansiin maihin ja lähettäminen muualle yhteisöön

13 artikla

Vientiä tai lähettämistä koskevat edellytykset

1. Erityiseen hankintajärjestelmään kuuluneiden jalostamattomien tuotteiden tai erityiseen hankintajärjestelmään kuuluneista tuotteista valmistettujen pakattujen taikka jalostettujen tuotteiden viennissä ja lähettämisessä on noudatettava 2 ja 3 kohdan edellytyksiä.

2. Tukea saaneiden tuotteiden määrät, jotka viedään tai lähetetään, on merkittävä arvioituun hankintataseeseen uudelleen, ja viejän tai lähettäjän on maksettava myönnetty tuki takaisin viimeistään viennin tai lähettämisen yhteydessä.

Tuotteita ei saa lähettää eikä viedä ennen kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu takaisinmaksaminen on tapahtunut.

Jos myönnetyn tuen määrää ei voida määrittää, kyseisten tuotteiden katsotaan saaneen korkeinta tukea, jonka yhteisö on näille tuotteille vahvistanut vienti- tai lähettämishakemuksen jättämistä edeltäneiden kuuden kuukauden kuluessa.

Tuotteille voidaan myöntää vientitukea edellyttäen, että tuen myöntämiselle säädetyt edellytykset täyttyvät.

3. Toimivaltaiset viranomaiset antavat luvan muiden kuin 2 kohdassa ja 14 artiklassa tarkoitettuja jalostettuja tuotteita koskevien määrien vientiin tai lähettämiseen ainoastaan, jos jalostaja tai viejä todistaa, että kyseiset tuotteet eivät sisällä sellaisia raaka-aineita, joiden käyttö on tapahtunut erityisen hankintajärjestelmän mukaisesti.

Toimivaltaiset viranomaiset antavat luvan muiden kuin 2 kohdassa tarkoitettujen jalostamattomien tai pakattujen tuotteiden jälleenvientiin tai jälleenlähettämiseen ainoastaan, jos lähettäjä todistaa, että kyseisiin tuotteisiin ei ole sovellettu erityistä hankintajärjestelmää.

Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava riittävät tarkastukset ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettujen todistusten oikeellisuuden varmistamiseksi ja tarvittaessa perittävä takaisin erityisen hankintajärjestelmän mukaisesti myönnetty etu.

14 artikla

Jalostettujen tuotteiden perinteinen vienti ja perinteinen lähettäminen

1. Jalostaja, joka on ilmoittanut 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti aikomuksestaan viedä perinteisen kaupan puitteissa tai lähettää perinteisen kaupan, sellaisena kuin se on asetuksen (EY) N:o 1405/2006 5 artiklan 2 kohdassa määriteltynä, puitteissa erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvia raaka-aineita sisältäviä jalostettuja tuotteita, voi tehdä sen hyväksytyssä ohjelmassa ilmoitettujen vuosittaisen määrien rajoissa ja tämän asetuksen liitteessä vahvistetun näytteen mukaisesti. Toimivaltaiset viranomaiset myöntävät tarvittavat luvat sen varmistamiseksi, että toimet eivät ylitä vuosittaisia määriä.

2. Tässä artiklassa tarkoitettujen tuotteiden vienti ei edellytä vientitodistuksen esittämistä.

IV LUKU

Tarkastukset ja seuraamukset

15 artikla

Tarkastukset

1. Maataloustuotteiden käyttöönottoa, vientiä ja lähettämistä koskevien hallinnollisten tarkastusten on oltava täydellisiä, ja niihin on kuuluttava erityisesti ristiintarkastuksia 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen kanssa.

2. Maataloustuotteiden käyttöönottoon, vientiin ja lähettämiseen liittyvien pienillä saarilla tehtävien tarkastusten on kosketettava vähintään viiden prosentin edustavaa otosta 8 artiklan mukaisesti esitetyistä todistuksista.

Fyysiset tarkastukset tehdään soveltuvin osin neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 386/90⁽¹⁾ tarkoitettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Erityistapauksissa komissio voi pyytää soveltamaan fyysisiä tarkastuksia koskevia muita tarkastusprosentteja.

16 artikla

Seuraamukset

1. Jos toimija ylivoimaista estettä tai poikkeuksellisesta säätilasta johtuvaa onnettomuutta lukuun ottamatta jättää noudattamatta 6 artiklan vaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen lainsäädännön nojalla sovellettavia seuraamuksia, toimivaltaisten viranomaisten on

- a) perittävä myönnetty etu takaisin tukitodistuksen haltijalta;
- b) lykättävä toimijan rekisteröintiä väliaikaisesti tai peruttava se laiminlyönnin vakavuuden mukaan.

Edellä a alakohdassa tarkoitettu etu vastaa 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritetyn tuen määrää.

2. Jos todistuksen haltija ylivoimaista estettä tai poikkeuksellisesta säätilasta johtuvaa onnettomuutta lukuun ottamatta ei toteuta suunniteltua käyttöönottoa, hänen oikeuttaan hakea todistuksia lykätään todistuksen voimassaolon päättymistä seuraaviksi kuudeksikymmeneksi päiväksi. Lykkäysajan jälkeen myöhempien todistusten myöntämisen edellytyksenä on myönnettävää etua suuruudeltaan vastaavan vakuuden asettaminen ajalta, joka toimivaltaisten viranomaisten on määriteltävä.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden tuotemäärien uudelleenkäyttämiseksi, jotka on saatu käyttöön myönnettyjen todistusten jäädessä kokonaan tai osittain täytäntöönpanematta, tai kun ne peruutetaan tai kun myönnetty etu peritään takaisin.

V LUKU

Kansalliset säännökset

17 artikla

Hallintoa ja valvontaa koskevat kansalliset yksityiskohtaiset säännöt

Toimivaltaisten viranomaisten on annettava täydentävät yksityiskohtaiset säännöt erityisten hankintajärjestelmien hallinnoimiseksi ja valvomiseksi reaaliajassa.

Niiden on ilmoitettava komissiolle tiedoksi toimenpiteet, joita ne aikovat toteuttaa ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi, ennen kyseisten toimenpiteiden voimaantuloa.

III OSASTO

PAIKALLISTUOTANTOA KOSKEVAT TUKITOIMENPITEET

I LUKU

Paikallistuotantoa koskeva tuki

18 artikla

Tuen määrä

1. Asetuksen (EY) N:o 1405/2006 III luvussa säädettyjen paikallisen maataloustuotannon tukemiseksi tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti myönnettävä tuki ei saa ylittää mainitun asetuksen 12 artiklassa vahvistettuja enimmäismääriä.

2. Tuen myöntämisedellytykset, maatalouden tuotantosuunnat ja kyseiset määrät täsmennetään asetuksen (EY) N:o 1405/2006 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytyssä ohjelmassa.

⁽¹⁾ EYVL L 42, 16.2.1990, s. 6.

II LUKU

Tukihakemukset ja tuen maksaminen

19 artikla

Hakemusten jättäminen

Kalenterivuotta koskevat tukihakemukset on jätettävä Kreikan toimivaltaisten viranomaisten nimeämille viranomaisille toimivaltaisten viranomaisten vahvistamalla tavalla ja niiden määrittämien kausien aikana. Kaudet määritellään siten, että voidaan tehdä tarvittavat paikalla tehtävät tarkastukset, ja ne saavat ulottua enintään seuraavan kalenterivuoden 28 päivään helmikuuta.

20 artikla

Ilmeisten virheiden korjaaminen

Tukihakemusta voidaan korjata milloin tahansa sen jättämisen jälkeen, jos toimivaltainen viranomainen havaitsee ilmeisen virheen.

21 artikla

Hakemusten jättäminen myöhässä

Ylivoimaista estettä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta tukihakemuksen jättäminen 19 artiklan mukaisesti vahvistetun määräajan jälkeen johtaa yhden prosentin vähennykseen päivää kohti määristä, joihin tuensaajalla olisi ollut oikeus, jos hakemus olisi jätetty asetetun määräajan kuluessa. Hakemus hylätään, jos se myöhästyy enemmän kuin 25 kalenteripäivää.

22 artikla

Tukihakemusten peruuttaminen

1. Tukihakemus voidaan peruuttaa kokonaan tai osittain milloin tahansa.

Jos toimivaltainen viranomainen on kuitenkin jo ilmoittanut tuensaajalle tukihakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista tai aikomuksestaan tehdä tarkastus paikalla, ja kyseisessä paikalla tehtävässä tarkastuksessa havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, peruutuksia ei sallita niiden tukihakemuksen osien osalta, joihin sääntöjenvastaisuudet liittyvät.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu peruuttaminen tarkoittaa, että hakija on samassa tilanteessa, jossa hän oli ennen kyseisen tukihakemuksen tai tukihakemuksen osan jättämistä.

3. Kunkin vuoden 31 päivään maaliskuuta mennessä olisi laadittava analyysi edellisen kalenterivuoden aikana peruutetuista tukihakemuksista tärkeimpien syiden ja mahdollisten paikallistason kehityssuuntausten yksilöimiseksi.

23 artikla

Tuen maksaminen

Kun tukihakemukset ja todistusasiakirjat on varmistettu ja asetuksen (EY) N:o 1405/2006 7 artiklassa säädettyjen tukitoimenpiteiden mukaisesti myönnettävät määrät laskettu, toimivaltaisten viranomaisten on maksettava tuki kalenterivuodelta

— suorien tukien osalta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ⁽¹²⁾ 28 artiklan mukaisesti, ja

— muiden tukien osalta kuluvan vuoden 16 päivänä lokakuuta alkavan ja seuraavan vuoden 30 päivänä kesäkuuta päättyvän jakson aikana.

III LUKU

Tarkastukset

24 artikla

Yleiset periaatteet

Tarkastukset toteutetaan hallinnollisin ja paikalla tehtävin tarkastuksin.

Hallinnollisen tarkastuksen on oltava täydellinen, ja siihen on kuuluttava ristiintarkastuksia muun muassa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 II osaston 4 luvussa säädetyn yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän tietojen kanssa.

Toimivaltaisten viranomaisten on toteuttava 26 artiklan 1 kohdan mukaisten riskianalyyysien perusteella paikalla tehtäviä satunnaistarkastuksia vähintään viidelle prosentille tukihakemuksista. Otoksen on edustettava myös vähintään viittä prosenttia tuen kohteena olevista määristä.

Kreikka voi kaikissa aiheellisissa tapauksissa käyttää yhdenmukista hallinto- ja valvontajärjestelmää.

25 artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset

1. Paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä ennalta ilmoittamatta. Jos valvonnan tarkoitus ei vaarannu, voidaan kuitenkin antaa vain ehdottoman välttämättömään rajautuva ennakoilmoitus. Ilmoituksen saa asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta antaa enintään 48 tuntia ennen tarkastusta.

2. Tässä luvussa säädetyt paikalla tehtävät tarkastukset ja muut yhteisön lainsäädännössä säädetyt tarkastukset on tarvittaessa tehtävä samanaikaisesti.

3. Asianomainen tukihakemus tai asianomaiset tukihakemukset hylätään, jos tuensaaja tai tämän edustaja estää paikalla tehtävän tarkastuksen suorittamisen.

⁽¹²⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.

26 artikla

Tuensaajien valitseminen paikalla tehtävään tarkastukseen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on riskianalyysin ja jätettyjen tukihakemusten edustavuuden perusteella valittava tuensaajat, joihin kohdistetaan paikalla tehtävä tarkastus. Riskianalyysissä on tarpeen mukaan otettava huomioon

- a) tuen määrä;
- b) viljelylohkojen määrä, tukihakemuksen kohteena oleva pinta-ala taikka tuotettu, kuljetettu, jalostettu tai kaupan pidetty määrä,
- c) muutokset edelliseen vuoteen verrattuna;
- d) aiempien vuosien tarkastusten tulokset;
- e) muut Kreikan myöhemmin määrittelemät parametrit.

Edustavuuden varmistamiseksi Kreikan on valittava satunnaisesti 20–25 prosenttia niiden tuensaajien vähimmäislukumäärästä, joille on tehtävä tarkastus paikalla.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on pidettävä kirjaa valintaperusteista, joiden mukaan kukin tuensaaja valitaan paikalla tehtävään tarkastukseen. Tarkastuksen paikalla tekevä tarkastajalle on annettava kyseiset tiedot ennen tarkastusta.

27 artikla

Tarkastuskertomus

1. Jokaisesta paikalla tehtävästä tarkastuksesta on laadittava tarkastuskertomus, jossa tarkastukseen liittyvät seikat esitetään yksityiskohtaisesti. Kertomuksessa on ilmoitettava erityisesti

- a) tarkastetut tukijärjestelmät ja -hakemukset;
- b) läsnä olleet henkilöt;
- c) tarkastetut ja mitatut viljelylohkot, mittaustulokset mitattua viljelylohkoa kohden ja käytetyt mittausmenetelmät,
- d) tuotetut, kuljetetut, jalostetut tai kaupan pidetyt tarkastetut määrät;
- e) ilmoitettiin tarkastuksesta tuensaajalle ennakolta ja milloin ilmoitus annettiin, jos näin tehtiin,
- f) muut toteutetut tarkastustoimenpiteet.

2. Tuensaajalla tai hänen edustajallaan on mahdollisuus allekirjoittaa kertomus ja ilmoittaa olleensa paikalla tarkastuksen aikana ja lisätä huomautuksiaan. Jos todetaan sääntöjenvastaisuuksia, tuensaajalle on annettava jäljennös tarkastuskertomuksesta.

Jos paikalla tehtävä tarkastus tehdään kaukokartoituksena, Kreikka voi päättää olla antamatta tuensaajalle tai hänen edustajalleen mahdollisuutta allekirjoittaa tarkastuskertomus, jos kaukokartoitustarkastuksessa ei todeta sääntöjenvastaisuuksia.

IV LUKU

Tuen vähennykset, tuen ulkopuolelle jättämiset ja aiheettomat maksut

28 artikla

Vähennykset ja poissulkemiset

Jos tukihakemuksissa ilmoitetut tiedot ja III luvussa tarkoitetuissa tarkastuksissa todetut tiedot eivät vastaa toisiaan, Kreikan on sovellettava tuen vähennyksiä ja tuen ulkopuolelle jättämisä. Niiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

29 artikla

Tuen vähennysten ja tuen ulkopuolelle jättämisten soveltamista koskevat poikkeukset

1. Edellä 28 artiklassa säädettyjä vähennyksiä ja ulkopuolelle jättämisä ei sovelleta, jos tuensaaja on esittänyt asiasisällöllisesti oikeaa tietoa tai jos hän voi muuten osoittaa, että virhe ei ole hänen tekemänsä.

2. Vähennyksiä ja ulkopuolelle jättämisä ei sovelleta niihin tukihakemuksen osiin, joiden osalta tuensaaja ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle kirjallisesti tukihakemuksen olevan virheellinen tai muuttuneen virheelliseksi sen jättämisen jälkeen edellyttäen, että tuensaajalle ei ole annettu tietoa toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla tai että viranomainen ei ole jo ilmoittanut viljelijälle hakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista.

Tukihakemusta on mukautettava vastaamaan todellista tilannetta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tuensaajan toimittamien tietojen perusteella.

30 artikla

Aiheettomien maksujen takaisinperintä ja sakko

1. Aiheettomaan maksuun sovelletaan komission asetuksen (EY) N:o 796/2004 ⁽¹⁾ 73 artiklaa soveltuvin osin.

2. Jos aiheettomasti maksettu summa johtuu edunsaajan virheellisistä ilmoituksista, virheellisistä asiakirjoista tai vakavasta laiminlyönnistä, tämän on lisäksi maksettava aiheettomasti maksetun määrän suuruinen sakko, johon on lisätty asetuksen (EY) N:o 796/2004 73 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu korko.

⁽¹⁾ EUVL L 141, 30.4.2004, s. 18.

31 artikla

Ylivoimainen este ja poikkeukselliset olosuhteet

Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 40 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu ylivoimaisista esteistä tai poikkeuksellisista olosuhteista on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle asetuksen (EY) N:o 796/2004 72 artiklan mukaisesti.

IV OSASTO

YLEISET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

32 artikla

Tiedonannot

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava komissiolle erityisten hankintajärjestelmien osalta viimeistään kunkin vuosineljänneksen loppua seuraavan kuukauden viidentenätoista päivänä viitteenä käytettävän kalenterivuoden edeltäviä kuukausia koskevat seuraavat tiedot eriteltyinä kunkin tuotteen, CN-koodin ja tarvittaessa yksittäisen määräpaikan osalta:

- a) määrät eriteltyinä sen mukaan, onko ne lähetetty Manner-Kreikasta vai muilta saarilta;
- b) tuen määrä ja tuotetta kohti tosiasiallisesti maksetut menot;
- c) määrät, joiden osalta tukitodistuksia ei ole käytetty;
- d) kolmansiin maihin viedyt tai muualle yhteisöön lähetetyt määrät sen jälkeen, kun ne on jalostettu 13 artiklan mukaisesti;
- e) siirrot kokonaismäärän rajoissa tuoteryhmää kohti ja arvioitujen hankintataseiden muutokset ajanjakson aikana;
- f) käytettävissä oleva määrä ja käyttöprosentti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot on toimitettava käytettyjen todistusten perusteella.

2. Paikallistuotannon tuen osalta Kreikan on ilmoitettava komissiolle

- a) edellisen kalenterivuoden osalta vastaanotetut tukihakemukset ja kyseiset määrät viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä maaliskuuta;
- b) edellisen kalenterivuoden osalta vastaanotetut tosiasiallisesti tukeen oikeuttavat hakemukset ja kyseiset määrät viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä heinäkuuta.

33 artikla

Kertomus

1. Asetuksen (EY) N:o 1405/2006 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa on oltava muun muassa seuraavat tiedot:

- a) mahdolliset merkittävät muutokset sosioekonomisessa tai maatalousympäristössä;
- b) yhteenveto käytettävissä olevista fyysisistä ja rahoitusta koskevista tiedoista, jotka liittyvät kunkin toimenpiteen täytäntöönpanoon, sekä analyysi näistä tiedoista ja tarvittaessa esitely ja analyysi toiminta-alasta, johon tämä toimenpide kuuluu,
- c) toimenpidekokonaisuuksien ja toimintalinjojen toteutumisaste kertomuksen esittämispäivänä suhteessa niiden toiminnallisiin ja erityisiin tavoitteisiin esittämällä tässä yhteydessä määrälliset indikaattorit;
- d) yhteenveto merkittävistä ongelmista toimenpiteiden hallinnossa ja täytäntöönpanossa sekä 22 artiklan 3 kohdassa mainitun erittelyn päätelmät;
- e) kaikkien toimenpiteiden tulosten tarkastelu ottaen huomioon eri toimenpiteiden väliset yhteydet,
- f) erityisen hankintajärjestelmän osalta
 - tiedot ja analyysi hintojen kehityksestä ja myönnetyn edun siirtämisestä sekä kyseisen siirtämisen varmistamiseksi toteutetut toimenpiteet ja tarkastukset,
 - ottaen huomioon muut voimassa olevat tuet analyysi tukien suhteellisuudesta verrattuna pienille saarille suunnattuvien kuljetusten lisäkustannuksiin ja sovellettuihin hintoihin sekä jalostukseen tarkoitettujen tuotteiden tai maatalouden tuotantopanosten osalta saaristoluonteesta ja syrjäisimpien alueiden asemasta johtuvat lisäkustannukset;
- g) ohjelmaan sisältyvälle kullekin toimelle asetettujen tavoitteiden toteutumisaste puolueettomasti mitattavissa olevien indikaattorien avulla mitattuina;
- h) pienten saarten vuotuista hankintatasetta koskevat tiedot muun muassa kulutuksen, karjojen kehittymisen, tuotannon ja kaupan osalta;
- i) tiedot määristä, jotka on tosiasiallisesti myönnetty tukiohjelman toimenpiteiden toteuttamiseksi Kreikan vahvistamien perusteiden mukaan, joita ovat tukikelpoisten tuottajien lukumäärä, tukikelpoiset pinta-alat tai asianomaisten tilojen lukumäärä;
- j) kunkin tukiohjelman sisältyvän toimen rahoituksen toteuttamista koskevat tiedot;
- k) toimivaltaisten viranomaisten tekemiin tarkastuksiin ja sovellettuihin seuraamuksiin liittyvät tilastotiedot;
- l) Kreikan huomiot ohjelman toteuttamisesta.

2. Vuoden 2007 kertomuksessa on oltava arviointi vaikutuksista pienten saarten kotieläintuotantoon ja maatalousmarkkinoihin sekä tukiohjelman vaikutuksista naudan-, lampaan- ja vuohenlihan tuotantoon liittyvään perinteiseen toimintaan.

34 artikla

Ohjelmien muutokset

1. Asetuksen (EY) N:o 1405/2006 13 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyjen ohjelmien muutokset on toimitettava komission hyväksyttäväksi.

Hyväksyntä ei kuitenkaan ole tarpeen seuraavia muutoksia varten:

- a) arvioitujen hankintataseiden osalta Kreikka voi muuttaa tukitasoa ja niiden tuotteiden määriä, jotka voivat olla hankintajärjestelmän kohteena;
- b) paikallistuotannon tukemiseksi tarkoitettujen yhteisön tukiohjelmien osalta Kreikka voi laskea tai korottaa 20 prosentin rajoissa kullekin toimenpiteelle tarkoitettuja määrärahoja ja tukien yksikkömäärää, jotka olivat voimassa muutoshakemuksen esittämishetkellä.

2. Kreikan on ilmoitettava suunnitteilla olevat muutokset komissiolle kerran vuodessa. Kreikka voi kuitenkin ilmoittaa muutoksista aina, kun kyse on ylivoimaisesta esteestä tai poikkeuksellisista olosuhteista. Jollei komissio vastusta muutosta, suunnitteilla olevia muutoksia voidaan soveltaa mainittua ilmoitusta seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä.

35 artikla

Tutkimusten, esittelyhankkeiden, koulutuksen tai teknisen avun toimenpiteiden rahoittaminen

Asetuksen (EY) N:o 1405/2006 13 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyyn ohjelmaan sisältyvien tutkimusten, esittelyhankkeiden, koulutuksen ja teknisen avun toimenpiteiden rahoittami-

seen ohjelman toteuttamiseksi tarvittava määrä ei saa ylittää yhtä prosenttia kyseisen ohjelman kokonaisrahoituksen määrästä.

36 artikla

Kansalliset lisätoimenpiteet

Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavat lisätoimenpiteet.

37 artikla

Ennakoiden vähennykset

Jos tiedot, jotka Kreikan on 32 ja 33 artiklan mukaisesti toimitettava komissiolle, ovat epätäydellisiä tai toimittamista koskevaa määräaika ei ole noudatettu, komissio voi vähentää maatalousmenojen perusteella laskettuja ennakkomaksuja tilapäisesti ja kiinteämääräisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta talousarviota koskevaan kurinalaisuuteen liittyvien yleisten sääntöjen soveltamista.

38 artikla

Kumoaminen

Kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2007 asetukset (ETY) N:o 2837/93, (ETY) N:o 2958/93, (EY) N:o 3063/93, (EY) N:o 3175/94, (EY) N:o 1517/2002, (EY) N:o 1999/2002 ja (EY) N:o 2084/2004.

39 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 2006.

Komission puolesta

Mariann FISCHER BOEL

Komission jäsen

LITE

Jalostettujen tuotteiden vuosittaiset enimmäismäärät, jotka voidaan viedä tai lähettää perinteisten lähetysten puitteissa pieniltä saarilta

(Määrä kilogrammoina (tai litroina))

[illegible]

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1915/2006,**annettu 18 päivänä joulukuuta 2006,****yhteisön ennakkotarkkailun jatkamisesta tietyistä kolmansista maista peräisin olevien tiettyjen rauta- ja terästuotteiden tuonnin osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä ja asetuksen (EY) N:o 518/94 kumoamisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3285/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklan,

ottaa huomioon tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä ja asetusten (ETY) N:o 1765/82, (ETY) N:o 1766/82 ja (ETY) N:o 3420/83 kumoamisesta 7 päivänä maaliskuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 519/94 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan,

on kuullut neuvoo-antavia komiteoita,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio otti asetuksellaan (EY) N:o 76/2002 ⁽³⁾ käyttöön yhteisön ennakkotarkkailun tietyistä kolmansista maista peräisin olevien tiettyjen rauta- ja terästuotteiden tuonnissa. Kyseistä asetusta muutettiin komission asetuksella (EY) N:o 1337/2002 ⁽⁴⁾ tarkkailun soveltamisalan laajentamiseksi ja myöhemmin vielä komission asetuksilla (EY) N:o 2385/2002 ⁽⁵⁾ sekä (EY) N:o 469/2005 ⁽⁶⁾.
- (2) Yhteisön ulkomaankaupan tilastoja ei ole saatavilla ajanjaksoilta, jotka vahvistettiin komission asetuksessa (EY) N:o 1917/2000 ⁽⁷⁾.
- (3) Vaikka tilanne onkin muuttunut sen jälkeen, kun tarkkailu otettiin käyttöön vuonna 2002, maailman teräsmarkkinoiden tilanteen kehittyminen osoittaa, että luotettava ja nopea järjestelmä tietojen saamiseksi yhteisöön suuntautuvasta tuonnista on edelleen tarpeen.

⁽¹⁾ EYVL L 349, 31.12.1994, s. 53. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2200/2004 (EUVL L 374, 22.12.2004, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 67, 10.3.1994, s. 89. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 427/2003 (EUVL L 65, 8.3.2003, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 16, 18.1.2002, s. 3. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 469/2005 (EUVL L 78, 24.3.2005, s. 12).

⁽⁴⁾ EYVL L 195, 24.7.2002, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 125.

⁽⁶⁾ EUVL L 78, 24.3.2005, s. 12.

⁽⁷⁾ EYVL L 229, 9.9.2000, s. 14. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1949/2005 (EUVL L 312, 29.11.2005, s. 10).

(4) Vuodesta 2003 lähtien Kiinan markkinoiden kasvu on vaikuttanut keskeisesti siihen, että terästuotteiden kysyntä on kasvanut voimakkaasti. Kiina on kuitenkin kasvattanut tuotantokapasiteettiaan nopeassa tahdissa. Raakateräksen tuotanto Kiinassa on kasvanut 129 miljoonasta tonnista 349 miljoonaan tonniin vuosien 2000 ja 2005 välillä, mikä tarkoittaa sitä, että kiinalaisen raakateräksen osuus maailmanmarkkinoista on kasvanut samana aikana 15,4 prosentista 36 prosenttiin; lisää tuotantokapasiteettia ollaan rakentamassa, joten Kiinan kapasiteetti saattaa vielä kasvaa vuonna 2006. EU:n tuonti Kiinasta oli noin 0,9 miljoonaa tonnia vuonna 2004 ja 1,6 miljoonaa tonnia vuonna 2005. Kiina oli nettotuojaa vuonna 2004 (15 miljoonaa tonnia), mutta siitä tulee nettoviejä vuonna 2006. On odotettavissa, että tämä vähenevän tuonnin ja kasvavan viennin kehityssuunta Kiinassa jatkuu, mikä johtaa siihen, että maailmanmarkkinoille tulee merkittäviä lisämääriä terästuotteita, joille olisi löydettävä uudet markkinat.

(5) Tuoreimmat käytettävissä olevat tilastot neljän tärkeimmän tuotelajin eli levytuotteiden, pitkien tuotteiden, putkien ja välituotteiden tuonnista osoittavat, että kokonaistuonti lisääntyi keskimäärin 11 prosenttia vuoden 2006 ensimmäisellä puoliskolla verrattuna vuoden 2005 samaan jaksoon, ja levytuotteiden tuonti lisääntyi 18 prosenttia ja pitkien tuotteiden tuonti 13 prosenttia. Kokonaistuonti vuonna 2005 oli 26,2 miljoonaa tonnia, kun se vuonna 2002 oli 20 miljoonaa tonnia, mikä tarkoittaa kokonaistuonnin lisääntymistä 31 prosentilla kolmen vuoden aikana.

(6) Vuoden 2006 kahden ensimmäisen vuosineljänneksen tarkastelu osoittaa tuonnin jatkuvaa korkeaa tasoa ja 29 prosentin kokonaiskasvua, ja vuoden kolmannen neljänneksen luvut osoittavat edelleen kasvavaa suuntausta.

(7) Hinnat yhteisön markkinoilla kuten Yhdysvaltojen markkinoillakin ovat edelleen korkeat ja yleensä 20–30 prosenttia korkeammat kuin Aasian markkinoilla. Hintaero todennäköisesti houkuttelee kolmansien maiden viejiä, ja vuonna 2006 on jo havaittu ensimmäisiä merkkejä hinnan alentamisesta Yhdysvaltojen markkinoilla ja joidenkin Euroopan maiden markkinoilla.

(8) EU:n tuottajien työllisyystilastoista käy ilmi, että alan työntekijämäärä on vähentynyt tuntuvasti eli noin 16 prosenttia viiden vuoden aikana laskien ensin 414 500 henkilöstä 404 700 henkilöön vuodesta 2000 vuoteen 2001, 390 200 henkilöön vuonna 2002, 383 800 henkilöön vuonna 2003, 375 900 henkilöön vuonna 2004 ja edelleen 347 000 vuonna 2005.

- (9) Ottaen huomioon terästuotteiden tuonnin ja Kiinan markkinoiden viimeaikaisen kehityksen, tuonnin kasvun nopeutumisen, terästuotteiden erittäin suuren hintaeron EU:n markkinoiden ja kolmansien maiden markkinoiden välillä ja sen, että työpaikkoja on jo menetetty merkittävässä määrin viime vuosina, voidaan todeta, että yhteisön tuottajiin kohdistuu asetuksen (EY) N:o 3285/94 11 artiklassa tarkoitettu haitan uhka.
- (10) Tämän vuoksi yhteisön etu vaatii tiettyjen terästuotteiden tuonnin pitämistä edelleen yhteisön ennakkotarkkailussa sellaisten kehittyneiden tilastotietojen saamiseksi, joiden avulla tuonnin kehityssuuntauksia voidaan analysoida nopeasti. Kun otetaan huomioon edellä mainittu odotettu kehitys ja se, että muut suuret teräksentuottajat ovat ottaneet käyttöön samanlaisia tarkkailujärjestelmiä tai jatkaneet niiden voimassaoloa vuoteen 2009, on asianmukaista, että järjestelmä pidetään poikkeuksellisesti voimassa 31 päivään joulukuuta 2009.
- (11) Jotta minimoidaan tarpeettomat rajoitukset eikä vaikeuteta kohtuuttomasti rajojen lähellä sijaitsevien yritysten toimintaa, on lisäksi suotavaa laajentaa niitä pieniä määriä, jotka jätetään yhteisön ennakkotarkkailun soveltamisalan ulkopuolelle. Sen vuoksi tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä tuonti, jonka nettopaino on enintään 2 500 kilogrammaa.
- (12) Olisi suotavaa, että tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan, jotta tietoja voitaisiin alkaa kerätä mahdollisimman pian,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 76/2002, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksilla (EY) N:o 1337/2002, (EY) N:o 2385/2002 ja (EY) N:o 469/2005, seuraavasti:

1) Korvataan 1 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tätä asetusta ei sovelleta tuontiin, jonka paino on korkeintaan 2 500 kilogrammaa.”

2) Korvataan 6 artiklassa päivämäärä ”31 päivään joulukuuta 2006” päivämäärällä ”31 päivään joulukuuta 2009”.

2 artikla

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien ja ennen 1 päivää tammikuuta lähetettyjen terästuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksesta Bulgariassa ja Romaniassa 1 päivästä tammikuuta 2007 ei vaadita tarkkailuasiakirjaa edellyttäen, että tavarat on lähetetty ennen 1 päivää tammikuuta 2007. Lähetyspäivämäärän todistamiseksi on esitettävä joko konossementti tai muu yhteisön viranomaisten vastaavana pitämä kuljetusasiakirja.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Edellä sanotusta poiketen 2 artikla tulee voimaan Bulgarian ja Romanian liittymistä Euroopan unioniin koskevan sopimuksen voimaantulopäivänä edellyttäen, että liittymissopimus tulee voimaan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 2006.

Komission puolesta
Peter MANDELSON
Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1916/2006,**annettu 18 päivänä joulukuuta 2006,****eräisiin Albaniasta peräisin oleviin kaloihin ja kalastustuotteisiin sovellettavien yhteisön
tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoimisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

vuosittain ja niiden voimassaoloaikaa ei ole määritetty.
On soveliaista säätää näiden tariffikiintiöiden avaamisesta
ja hallinnoinnista.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tietyistä menettelyistä Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Albanian tasavallan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen soveltamiseksi ja Euroopan yhteisön ja Albanian tasavallan välisen väliaikaisen sopimuksen soveltamiseksi 23 päivänä lokakuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1616/2006 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Albanian tasavallan vakautus- ja assosiaatiosopimus ⁽²⁾, jäljempänä 'vakautus- ja assosiaatiosopimus', allekirjoitettiin Luxemburgissa 12 päivänä kesäkuuta 2006. Vakautus- ja assosiaatiosopimusta ollaan parhaallaan ratifioimassa.
- (2) Neuvosto teki 12 päivänä kesäkuuta 2006 väliaikaisen sopimuksen Euroopan yhteisön ja Albanian tasavallan välillä kaupasta ja kaupan liitännäistoimenpiteistä ⁽³⁾, jäljempänä 'väliaikainen sopimus'. Väliaikaisen sopimuksen tarkoituksena on panna täytäntöön mahdollisimman pian vakautus- ja assosiaatiosopimuksen kauppaa ja kaupan liitännäistoimenpiteitä koskevat määräykset. Väliaikainen sopimus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2006.
- (3) Vakautus- ja assosiaatiosopimuksessa sekä väliaikaisessa sopimuksessa määrätään, että tietyt Albaniasta peräisin olevia kaloja ja kalastustuotteita voidaan tuoda yhteisöön tariffikiintiöissä alennetuin tullein tai tulleitta.
- (4) Vakautus- ja assosiaatiosopimuksessa ja väliaikaisessa sopimuksessa määrätty yhteisön tariffikiintiöt vahvistetaan

- (5) On tarpeen säätää tietyistä yhteisön tullikodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ⁽⁴⁾ 308 a artiklan mukaisesti, että asetuksessa (ETY) N:o 2454/93 säädettyä tariffikiintiöiden hallinnointijärjestelmää on sovellettava.
- (6) Jäsenvaltioiden olisi taattava kaikille yhteisön tuojille tasavertainen ja jatkuva mahdollisuus käyttää näitä tariffikiintiöitä ja taattava kiintiöissä kannettavien tullien keskeytyksen soveltaminen kaikkiin jäsenvaltioihin suuntautuvassa kaikessa asianomaisten tuotteiden tuonnissa, kunnes kiintiöt on käytetty loppuun. Näiden kiintiöiden yhteisen hallinnointijärjestelmän tehokkuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava lukea kiintiöihin tosiasiallista tuontia vastaavat tarvittavat määrät. Hallinnointi olisi tehtävä tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja komission välillä. Komission olisi voitava seurata, kuinka nopeasti kiintiöt käytetään loppuun, ja ilmoitettava tästä jäsenvaltioille. Nopeus- ja tehokkuussyistä jäsenvaltioiden ja komission välisen tiedonvaihdon olisi mahdollisuuksien mukaan tapahduttava sähköisesti.
- (7) Vakautus- ja assosiaatiosopimuksen sekä väliaikaisen sopimuksen mukaisesti vuoden 2006 kiintiömäärät olisi vahvistettava kyseisten sopimusten liitteessä III vahvistettujen kiintiöiden perusmäärien suuruisiksi.
- (8) Tätä asetusta olisi sovellettava väliaikaisen sopimuksen voimaantulosta alkaen, ja sen soveltamista olisi jatkettava vakautus- ja assosiaatiosopimuksen voimaantulon jälkeen.
- (9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tullikodeksikomitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EUVL L 300, 31.10.2006, s. 1.⁽²⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.⁽³⁾ EUVL L 239, 1.9.2006, s. 1.⁽⁴⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 402/2006 (EUVL L 70, 9.3.2006, s. 35).

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Liitteessä luetelluista Albaniasta peräisin olevista tuotteista, jotka luovutetaan vapaaseen liikkeeseen yhteisössä, kannetaan alennettua tullia tai tullia ei kanneta ollenkaan sen mukaisesti kuin vuotuisten yhteisön tariffikiintiöiden tulleista ja määristä säädetään kyseisessä liitteessä.

Tuotteiden mukana on seurattava vakautus- ja assosiaatiosopimuksen sekä väliaikaisen sopimuksen pöytäkirjassa nro 4 määrätty alkuperäselvitys.

2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden maahantuojilla on tasapuolinen ja jatkuva mahdollisuus käyttää tariffikiintiöitä, kunnes ne on käytetty loppuun.

2 artikla

1. Komissio hallinnoi artiklassa 1 tarkoitettuja tariffikiintiöitä asetuksen (ETY) N:o 2454/93 308 a, 308 b ja 308 c artiklan mukaisesti.

2. Tariffikiintiöiden hallinnointia koskeva tiedonvaihto toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission välillä mahdollisuuksien mukaan sähköisesti.

3 artikla

1. Liitteessä järjestysnumeron 09.1505 kohdalla mainittavaa sardellivalmisteiden ja -säilykkeiden kiintiömäärää voidaan korottaa vuosittain vuodesta 2007 alkaen, kunnes kiintiön vuotuinen määrä on 1 600 tonnia tai sopimuspuolet sopivat soveltavana muita järjestelyjä.

2. Vuotuinen 1 kohdassa mainittu korotus voidaan tehdä vain jos vähintään 80 prosenttia edellisenä vuonna avatusta kiintiömäärästä on käytetty.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä joulukuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 2006.

Komission puolesta
László KOVÁCS
Komission jäsen

LIITE

Tavarankuvauksen sanamuotoa on pidettävä ainoastaan ohjeellisena, joten etuusmenettely määräytyy tässä liitteessä CN-koodien sisällön perusteella, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhdistetyn nimikkeistön tulkintasääntöjen määräysten soveltamista. Kun CN-koodin edessä on "ex", etuuskohtelu määräytyy sekä CN-koodin että sitä vastaavan tavarankuvauksen perusteella.

KALAT JA KALASTUSTUOTTEET

Järjestysnumero	CN-koodi	Taric-alanimike	Tavarankuvaus	Kiintiömäärä	Tulli
09.1500	0301 91 10		Taimenet (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i>), kirjolohi (<i>Oncorhynchus mykiss</i>), punakurkkulohi (<i>Oncorhynchus clarki</i>), kultalohi (<i>Oncorhynchus aguabonita</i>), <i>Oncorhynchus apache</i> ja <i>Oncorhynchus chrysogaster</i> : elävät; tuoreet tai jäähdtytyt; jäädytetyt; kuivatut, suolatut tai suolavedessä olevat, savustetut; kalafileet tai muu kalanliha; ihmisravinnoksi sopivat jauhot, jauheet ja pelletit	Tullattaessa 1.12.2006–31.12.2006: 50 tonnia Tullattaessa 1.1.–31.12.2007 ja joka vuosi tämän jälkeen: 50 tonnia	vapaa
	0301 91 90				
	0302 11 10				
	0302 11 20				
	0302 11 80				
	0303 21 10				
	0303 21 20				
	0303 21 80				
	0304 10 15				
	0304 10 17				
	ex 0304 10 19	40			
	ex 0304 10 91	10			
	0304 20 15				
	0304 20 17				
	ex 0304 20 19	50			
	ex 0304 90 10	11, 17, 40			
	ex 0305 10 00	10			
	ex 0305 30 90	50			
	0305 49 45				
	ex 0305 59 80	61			
	ex 0305 69 80	61			
09.1501	0301 93 00		Karpit: elävä; tuore tai jäähdtyetty; jäädytetty; kuivattu, suolattu tai suolavedessä oleva, savustettu; kalafileet tai muu kalanliha; ihmisravinnoksi sopivat jauhot, jauheet ja pelletit	Tullattaessa 1.12.2006–31.12.2006: 20 tonnia Tullattaessa 1.1.–31.12.2007 ja joka vuosi tämän jälkeen: 20 tonnia	vapaa
	0302 69 11				
	0303 79 11				
	ex 0304 10 19	30			
	ex 0304 10 91	20			
	ex 0304 20 19	40			
	ex 0304 90 10	16			
	ex 0305 10 00	20			
	ex 0305 30 90	60			
	ex 0305 49 80	30			
	ex 0305 59 80	63			
	ex 0305 69 80	63			
09.1502	ex 0301 99 90	80	Hammasahven (<i>Dentex dentex</i>) ja pagellit (<i>Pagellus spp.</i>): elävät; tuoreet tai jäähdtyetty; jäädytetyt; kuivatut, suolatut tai suolavedessä olevat, savustetut; kalafileet tai muu kalanliha; ihmisravinnoksi sopivat jauhot, jauheet ja pelletit	Tullattaessa 1.12.2006–31.12.2006: 20 tonnia Tullattaessa 1.1.–31.12.2007 ja joka vuosi tämän jälkeen: 20 tonnia	vapaa
	0302 69 61				
	0303 79 71				
	ex 0304 10 38	80			
	ex 0304 10 98	77			
	ex 0304 20 94	50			
	ex 0304 90 97	82			
	ex 0305 10 00	30			
	ex 0305 30 90	70			
	ex 0305 49 80	40			
	ex 0305 59 80	65			
	ex 0305 69 80	65			

Järjestysnumero	CN-koodi	Taric-alanimike	Tavaran kuvaus	Kiintiömäärä	Tulli
09.1503	ex 0301 99 90 0302 69 94 ex 0303 77 00 ex 0304 10 38 ex 0304 10 98 ex 0304 20 94 ex 0304 90 97 ex 0305 10 00 ex 0305 30 90 ex 0305 49 80 ex 0305 59 80 ex 0305 69 80	22 10 85 79 60 84 40 80 50 67 67	Meribassit (<i>Dicentrarchus labrax</i>): elävät; tuoreet tai jäähdytetyt; jäädytetyt; kuivatut, suolatut tai suolavedessä olevat, savustetut; kalafileet tai muu kalanliha; ihmisravinnoksi sopivat jauhot, jauheet ja pelletit	Tullattaessa 1.12.2006–31.12.2006: 20 tonnia Tullattaessa 1.1.–31.12.2007 ja joka vuosi tämän jälkeen: 20 tonnia	vapaa
09.1504	1604 13 11 1604 13 19 ex 1604 20 50	10, 19	Sardiinivalmisteet- ja säilykkeet	Tullattaessa 1.12.2006–31.12.2006: 100 tonnia Tullattaessa 1.1.–31.12.2007 ja joka vuosi tämän jälkeen: 100 tonnia	6 %
09.1505	1604 16 00 1604 20 40		Sardellivalmisteet ja -säilykkeet (aito anjovis)	Tullattaessa 1.12.2006–31.12.2006: 1 000 tonnia Tullattaessa 1.1.–31.12.2007 ja joka vuosi tämän jälkeen: 1 000 tonnia ⁽¹⁾	vapaa

⁽¹⁾ Kiintiömäärää voidaan korottaa 1. tammikuuta 2007 alkaen joka vuosi 200 tonnia, jos vähintään 80 prosenttia edellisen vuoden kiintiöstä on käytetty kyseisen vuoden 31. joulukuuta mennessä. Järjestelmää sovelletaan, kunnes kiintiön vuotuinen määrä on 1 600 tonnia tai sopimuspuolet sopivat soveltavansa muita järjestelyitä.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1917/2006,**annettu 19 päivänä joulukuuta 2006,****vilja- ja riisialan tuonti- ja vientitodistusten järjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1342/2003 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viljan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 2 kohdan ja 12 artiklan 1 kohdan,ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1785/2003 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan 2 kohdan ja 13 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tuontitodistusjärjestelmän alaisten maataloustuotteiden tuontitariffikiintiöiden hallinnointia koskevista yhteisistä säännöistä 31 päivänä elokuuta 2006 annettua komission asetusta (EY) N:o 1301/2006 ⁽³⁾ sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007 alkavia tariffikiintiökausia koskeviin tuontitodistuksiin.
- (2) Vilja- ja riisialan osalta komission asetuksessa (EY) N:o 1342/2003 ⁽⁴⁾ säädetään maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusmenettelyn soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1291/2000 ⁽⁵⁾ säännöksiä täydentävistä tai niistä poikkeavista säännöistä, jotka eroavat asetuksessa (EY) N:o 1301/2006 vahvistetuista yhteisistä säännöistä. Jotta säännöt olisivat selkeämmät ja yksinkertaisemmat talouden toimijoiden kannalta, on aiheellista muuttaa asetusta (EY) N:o 1342/2003 asetuksen (EY) N:o 1301/2006 säännösten huomioon ottamiseksi ja täsmentää, että asetuksia (EY) N:o 1291/2000 ja (EY) N:o 1301/2006 sovelletaan asetuksessa (EY) N:o 1342/2003 tarkoitettuihin tuontitariffikiintiöihin, jollei viimeksi mainitussa asetuksessa toisin säädetä.
- (3) Lisäksi on annettava tuontitodistusjärjestelmällä hallinnointiin tuontitariffikiintiöihin sovellettavat erityis- tai poik-

keussäännökset ja täsmennettävä asianmukaiset hallinnointia koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Näin ollen on aiheellista vahvistaa erityiset ehdot, joita sovelletaan toimijoiden komissiolle toimittamiin hakemuksiin, myönnettyjen tuontitodistusten voimassaoloon, tuontitodistusten siirrettävyyteen ja tuontitodistusten myöntämispäivään, jonka on oltava asetuksen (EY) N:o 1291/2000 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu myöntämispäivä.

- (4) Näitä toimenpiteitä, kuten asetuksessa (EY) N:o 1301/2006 säädettyjä toimenpiteitä, on sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2007.
- (5) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1342/2003 seuraavasti:

1. Lisätään 1 artiklaan kohta seuraavasti:

"Sovelletaan komission asetusten (EY) N:o 1291/2000 ja (EY) N:o 1301/2006 ^(*) säännöksiä, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

^(*) EUVL L 238, 1.9.2006, s. 13."

2. Muutetaan 6 artikla seuraavasti:**a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:**

"1. Asetuksen (EY) N:o 1784/2003 1 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1785/2003 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuontitodistukset ovat voimassa niiden tosiasiassalasta myöntämispäivästä alkaen asetuksen (EY) N:o 1291/2000 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla tämän asetuksen liitteessä I vahvistettujen kausien päättymiseen saakka.

Tuontitodistusjärjestelmän alaisten viljan ja riisin tuontitariffikiintiöiden yhteydessä myönnetty tuontitodistukset eivät kuitenkaan voi olla voimassa asianomaisen kiintiökauden viimeisen päivän jälkeen yhdenmukaisesti asetuksen (EY) N:o 1301/2006 8 artiklan ensimmäisen kohdan kanssa."

⁽¹⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 78. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1154/2005 (EUVL L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 96. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 797/2006 (EUVL L 144, 31.5.2006, s. 1).

⁽³⁾ EUVL L 238, 1.9.2006, s. 13.

⁽⁴⁾ EUVL L 189, 29.7.2003, s. 12. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1713/2006 (EUVL L 321, 21.11.2006, s. 11).

⁽⁵⁾ EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1713/2006.

b) Lisätään seuraava kohta:

”3. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1291/2000 9 artiklan 1 kohdassa säädetään, todistuksesta johtuvat oikeudet eivät ole siirrettävissä tuontitodistusjärjestelmän alaisten viljan ja riisin tuontitariffikiintiöiden yhteydessä.”

3. Korvataan 16 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Muiden kuin asetuksessa (EY) N:o 1301/2006 säädettyjen tuontitariffikiintiöiden hallinnointiin tarkoitettujen tuontitodistusten osalta jäsenvaltioiden on annettava komissiolle päivittäin yksinomaan sähköisesti tiedoksi todistusten kattamat kokonaismäärät eriteltyinä alkuperän ja tuotekoodin mukaan sekä tavallisen vehnän osalta laaturyhmän mukaan, ja jäsenvaltioiden on tehtävä tämä tiedoksianto komission niiden käyttöön saattamalla lomakkeilla ja komission käyttönottaman tietokonejärjestelmän edellyttämällä tavalla. Myös riisin tuontitodistuksia koskevissa tiedoksiannoissa on ilmoitettava alkuperä.”

4. Muutetaan liitteessä I oleva sarake ”Voimassaoloaika” seuraavasti:

a) Korvataan ilmaisut ”Todistuksen myöntämiskuukautta seuraavan neljännen kuukauden loppu” ja ”Todistuksen myöntämiskuukautta seuraavan neljännen kuukauden loppuun asti” ilmaisulla ”Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua todistuksen tosiallista myöntämispäivää seuraavan neljännen kuukauden loppuun asti”.

b) Korvataan ilmaisu ”Todistuksen myöntämiskuukautta seuraavan toisen kuukauden loppuun” ilmaisulla ”Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua todistuksen tosiallista myöntämispäivää seuraavan toisen kuukauden loppuun asti”.

c) Korvataan ilmaisu ”Todistuksen myöntämiskuukautta seuraavan kolmannen kuukauden loppuun asti” ilmaisulla ”Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua todistuksen tosiallista myöntämispäivää seuraavan kolmannen kuukauden loppuun asti”.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä joulukuuta 2006.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1918/2006,**annettu 20 päivänä joulukuuta 2006,****Tunisiasta peräisin olevan oliiviöljyn tariffikiintiön avaamisesta ja hallinnoinnista**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

mistä koskevat yksityiskohtaiset säännökset. Kyseisessä asetuksessa säädetään, että todistusten voimassaolo päättyy tuontitariffikiintiöjakson viimeisenä päivänä.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien yhteisestä markkinajärjestelystä ja asetuksen (ETY) N:o 827/68 muuttamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 865/2004 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tunisian tasavallan välisestä assosioinnista annetussa Euro-Välimeri-sopimuksessa ⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 3 artiklan 1 kohdalla Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Tunisian tasavallan Euro-Välimeri-assosiaatiosopimukseen Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi tehdyssä pöytäkirjassa ⁽³⁾, joka on hyväksytty neuvoston päätöksellä 2005/720/EY ⁽⁴⁾, olevan pöytäkirjan N:o 1 3 artiklassa avataan CN-koodeihin 1509 10 10 ja 1509 10 90 kuuluvan, kokonaan Tunisiassa tuotetun ja sieltä suoraan yhteisöön kuljetetun oliiviöljyn tuontia tullitta koskeva 56 700 tonnin tariffikiintiö.

(2) Tuontitodistusjärjestelmän alaisten maataloustuotteiden tuontitariffikiintiöiden hallinnointia koskevista yhteisistä säännöistä 31 päivänä elokuuta 2006 annettua komission asetusta (EY) N:o 1301/2006 ⁽⁵⁾ sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007 alkaviin tuontitariffikiintiökautsien tuontitodistuksiin.

(3) Asetuksessa (EY) N:o 1301/2006 vahvistetaan erityisesti hakemuksia, hakijoiden asemaa ja todistusten myöntä-

(4) Maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistus-todistusmenettelyn soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä kesäkuuta 2000 annettua komission asetusta (EY) N:o 1291/2000 ⁽⁶⁾, oliiviöljyalan tuontitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 16 päivänä elokuuta 2005 annettua komission asetusta (EY) N:o 1345/2005 ⁽⁷⁾ ja asetusta (EY) N:o 1301/2006 olisi sovellettava rajoittamatta tässä asetuksessa säädettyjen lisäedellytysten ja poikkeusten soveltamista.

(5) Yhteisön oliiviöljymarkkinoiden hankinta mahdollistaa tariffikiintiön menekin periaatteessa markkinoita häiritsemättä, jos tuontia ei keskitetä lyhyelle ajanjaksolle markkinointivuotta. Sen vuoksi on aiheellista säätää, että tuontitodistuksia voidaan tammikuun ja lokakuun välisenä aikana myöntää kuukausittaisista aikataulua noudattaen.

(6) Kun otetaan huomioon nollatullista koituva etu, tämän asetuksen mukaisesti avatuissa tariffikiintiöissä myönnettyjen tuontitodistusten vakuus olisi vahvistettava suuremmaksi kuin asetuksessa (EY) N:o 1345/2005 vahvistettu vakuus.

(7) Selvyyden vuoksi olisi kumottava Tunisiasta peräisin olevan oliiviöljyn tuontia koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä sekä asetusten (EY) N:o 1476/95 ja (EY) N:o 1291/2000 tietyistä säännöksistä poikkeamisesta 15 päivänä helmikuuta 2001 annettu komission asetus (EY) N:o 312/2001 ⁽⁸⁾.

(8) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat siementen hallintokomitean sekä oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien hallintokomitean lausuntojen mukaiset,

⁽¹⁾ EUVL L 161, 30.4.2004, s. 97. Oikaistu toisinto EUVL L 206, 9.6.2004, s. 37.

⁽²⁾ EYVL L 97, 30.3.1998, s. 2. Sopimus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston päätöksellä 2006/612/EY (EUVL L 260, 21.9.2006, s. 1).

⁽³⁾ EUVL L 278, 21.10.2005, s. 3

⁽⁴⁾ EUVL L 278, 21.10.2005, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 238, 1.9.2006, s. 13.

⁽⁶⁾ EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1713/2006 (EUVL L 321, 21.11.2006, s. 11).

⁽⁷⁾ EUVL L 212, 17.8.2005, s. 13.

⁽⁸⁾ EYVL L 46, 16.2.2001, s. 3. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1721/2005 (EUVL L 276, 21.10.2005, s. 3).

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksia (EY) N:o 1291/2000, (EY) N:o 1345/2005 ja (EY) N:o 1301/2006 sovelletaan sen estämättä, mitä tässä asetuksessa säädetään.

2 artikla

1. Avataan tariffikiintiö, jonka järjestysnumero on 09.4032, CN-koodeihin 1509 10 10 ja 1509 10 90 kuuluvan, kokonaan Tunisiassa tuotetun ja sieltä suoraan yhteisöön kuljetetun oliiviöljyn yhteisöön tuontia varten, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä. Tariffikiintiön määrä on 56 700 tonnia. Kannettava tulli on 0 prosenttia.

2. Kiintiö avataan kunkin vuoden tammikuun 1 päivänä. Kunkin vuonna ja rajoittamatta 1 kohdassa tarkoitetun kiintiön määrää, todistuksia voidaan myöntää enintään seuraavien kuukausimäärien rajoissa:

- 1 000 tonnille sekä tammi- että helmikuussa,
- 4 000 tonnille maaliskuussa,
- 8 000 tonnille huhtikuussa,
- 10 000 tonnille kuukaudessa toukokuusta lokakuuhun.

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1301/2006 7 artiklan 4 kohdassa säädetään, jonakin kuukautena käyttämättä jääneet määrät on lisättävä seuraavan kuukauden, muttei sitä seuraavan kuukauden määriin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 2006.

3. Jos viikko alkaa eri kuukautena kuin jona se päättyy, kunkin kuukauden aikana sallittu määrä kirjataan sille kuukaudelle, johon torstaipäivä osuu.

3 artikla

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1301/2006 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, hakijat voivat jättää yhden todistushakemuksen viikkoa kohti joko maanantaina tai tiistaina. Hakijan viikoittain jättämät todistushakemukset saavat koskea enintään tämän asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa vahvistettua kuukausimäärää.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viikoittain määrät, joille todistushakemuksia on jätetty, tiistaita seuraavana työpäivänä. Ilmoitukset on eriteltävä CN-koodin mukaan.

3. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä todistukset 2 kohdassa säädettyä ilmoittamista seuraavana neljäntenä työpäivänä.

4. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1345/2005 3 artiklan 2 kohdassa säädetään, vakuuden määrä on 15 euroa 100 nettokilogrammaa kohti.

4 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 312/2001.

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 19 päivänä joulukuuta 2006,

El Salvadorin tasavallalle myönnettävästä oikeudesta kestävää kehitystä ja hyvää hallintoa koskevaan erityiseen kannustusmenettelyyn 1 päivän tammikuuta 2007 jälkeen

(2006/978/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottaa huomioon yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 27 päivänä kesäkuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 980/2005 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) El Salvador on sisällytetty 21 päivänä joulukuuta 2005 tehdyllä komission päätöksellä 2005/924/EY ⁽²⁾ niiden kehitysmaiden luetteloon, joilla on oikeus asetuksessa (EY) N:o 980/2005 säädettyyn kestävää kehitystä ja hyvää hallintoa koskevaan erityiseen kannustusmenettelyyn 1 päivän tammikuuta 2006 ja 31 päivän joulukuuta 2008 välisenä aikana.
- (2) Edellä mainitun asetuksen mukaan erityiskannustinta koskevan oikeuden myöntäminen 1 päivän tammikuuta 2007 jälkeen maalle, jolla on erityisiä perustuslaillisia esteitä enintään kahden kyseisen asetuksen liitteessä III olevassa A osassa mainitun yleissopimuksen ratifioinnille, edellyttää neuvoston päätöstä.

- (3) Edellä mainitun asetuksen mukaisesti komissio antoi neuvostolle kertomuksen, joka koskee El Salvadorin asetuksessa vahvistettujen sitoumusten täyttämistä, ja ehdotti erityistä kannustusmenettelyä koskevan oikeuden jatkamista 1 päivän tammikuuta 2007 jälkeen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

Ainoa artikla

El Salvadorin tasavallalla on edelleen oikeus asetuksen (EY) N:o 980/2005 1 artiklassa säädettyyn kestävää kehitystä ja hyvää hallintoa koskevaan erityiseen kannustusmenettelyyn 1 päivän tammikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2008 välisenä aikana.

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 19 päivänä joulukuuta 2006.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. KORKEAOJA

⁽¹⁾ EUVL L 169, 30.6.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 337, 22.12.2005, s. 50.

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset)

POLIITTISTEN JA TURVALLISUUSASIOIDEN KOMITEAN PÄÄTÖS EUPM/1/2006,

tehty 5 päivänä joulukuuta 2006,

Bosnia ja Hertsegovinassa toteutettavan Euroopan unionin poliisioperaation (EUPM) johtajan/poliisikomentajan toimeksiannon jatkamisesta

(2006/979/YUTP)

POLIITTISTEN JA TURVALLISUUSASIOIDEN KOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 25 artiklan kolmannen kohdan,

ottaa huomioon Euroopan unionin poliisioperaatiosta Bosnia ja Hertsegovinassa 24 päivänä marraskuuta 2005 hyväksytyn neuvoston yhteisen toiminnan 2005/824/YUTP ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisen toiminnan 2005/824/YUTP 9 artiklan 1 kohdassa säädetään, että neuvosto valtuuttaa poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean tekemään asianmukaiset päätökset Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 25 artiklan mukaisesti, myös päätöksen operaation johtajan/-poliisikomentajan nimittämisestä.
- (2) Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea hyväksyi 25 päivänä marraskuuta 2005 päätöksen EUPM/1/2005 ⁽²⁾ prikaatinkenraali Vincenzo COPPOLAN nimittämisestä Bosnia ja Hertsegovinassa toteutettavan Euroopan unionin poliisioperaation (EUPM) johtajaksi.
- (3) Päätöksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2006.
- (4) Korkeana edustajana toimiva pääsihteeri on ehdottanut, että prikaatinkenraali Vincenzo COPPOLAN toimeksiantoa Bosnia ja Hertsegovinassa toteutettavan Euroopan unionin poliisioperaation (EUPM) johtajana jatketaan operaation keston ajaksi.

- (5) Bosnia ja Hertsegovinassa toteutettavan Euroopan unionin poliisioperaation (EUPM) johtajan toimeksiantoa olisi siten jatkettava 31 päivään joulukuuta 2007.

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Bosnia ja Hertsegovinassa toteutettavan Euroopan unionin poliisioperaation (EUPM) johtajan/poliisikomentajan, prikaatinkenraali Vincenzo COPPOLAN, toimeksiantoa jatketaan 31 päivään joulukuuta 2007.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

Sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2007.

Tehty Brysselissä 5 päivänä joulukuuta 2006.

*Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean
puolesta
Puheenjohtaja
T. TANNER*

⁽¹⁾ EUVL L 307, 25.11.2005, s. 55.

⁽²⁾ EUVL L 335, 21.12.2005, s. 58.

POLIITTISTEN JA TURVALLISUUSASIOIDEN KOMITEAN PÄÄTÖS EUPT/2/2006,**tehty 12 päivänä joulukuuta 2006,****Kosovossa oikeusvaltion alalla ja mahdollisilla muilla aloilla mahdollisesti toteutettavaa EU:n kriisinhallintaoperaatiota varten asetetun EU:n suunnitteluryhmän (EUPK Kosovo) johtajan toimeksiannon jatkamisesta**

(2006/980/YUTP)

POLIITTISTEN JA TURVALLISUUSASIOIDEN KOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 25 artiklan kolmannen kohdan,

ottaa huomioon Euroopan unionin suunnitteluryhmän (EUPK Kosovo) asettamisesta Kosovossa oikeusvaltion alalla ja mahdollisilla muilla aloilla mahdollisesti toteutettavaa EU:n kriisinhallintaoperaatiota varten 10 päivänä huhtikuuta 2006 hyväksytyn neuvoston yhteisen toiminnan 2006/304/YUTP⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisen toiminnan 2006/304/YUTP 6 artiklassa säädetään, että neuvosto valtuuttaa poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean tekemään asiaankuuluvat päätökset Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 25 artiklan mukaisesti. Valtuutukseen sisältyy toimivalta nimittää EU:n suunnitteluryhmän (EUPK Kosovo) johtaja korkeana edustajana toimivan neuvoston pääsihteerin ehdotuksesta.
- (2) Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea teki 2 päivänä toukokuuta 2006 päätöksen EUPK Kosovo/1/2006⁽²⁾ Casper Klyngen nimittämisestä EU:n suunnitteluryhmän (EUPK Kosovo) johtajaksi.
- (3) Mainitun päätöksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2006.
- (4) Neuvosto hyväksyi 11 päivänä joulukuuta 2006 yhteisen toiminnan 2006/918/YUTP yhteisen toiminnan 2006/304/YUTP muuttamisesta ja jatkamisesta 31 päivään toukokuuta 2007 saakka.

(5) Korkeana edustajana toimiva pääsihteeri on ehdottanut Casper Klyngen toimeksiannon jatkamista EU:n suunnitteluryhmän (EUPK Kosovo) johtajana 31 päivään toukokuuta 2007 saakka.

(6) Näin ollen EU:n suunnitteluryhmän (EUPK Kosovo) johtajan toimeksiantoa olisi jatkettava 31 päivään toukokuuta 2007 saakka,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Jatketaan Casper KLYNGEn toimeksiantoa Kosovossa oikeusvaltion alalla ja mahdollisilla muilla aloilla mahdollisesti toteutettavaa EU:n kriisinhallintaoperaatiota varten asetetun EU:n suunnitteluryhmän (EUPK Kosovo) johtajana 31 päivään toukokuuta 2007 saakka.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

Päätöstä sovelletaan 31 päivään toukokuuta 2007.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2006.

*Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean
puolesta*

Puheenjohtaja

T. TANNER

⁽¹⁾ EUVL L 112, 26.4.2006, s. 19. Yhteinen toiminta sellaisena kuin se on muutettuna yhteisellä toiminnalla 2006/918/YUTP (EUVL L 349, 12.12.2006, s. 57).

⁽²⁾ EUVL L 130, 18.5.2006, s. 42.

HUOMAUTUS LUKIJALLE

Tammikuun 1. päivästä tammikuuta 2007 alkaen virallisen lehden rakenne muuttuu siten, että julkaistujen säännösten luokittelu tulee selemmäksi mutta vältämätön jatkuvuus silti säilytetään.

Säännösten luokittelun uutta jäsentelyä valaisevia esimerkkejä on nähtävissä EUR-Lexin sivuilla osoitteessa:

<http://eur-lex.europa.eu/fi/index.htm>